

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İhanete, işbirliğine ve saldırılara rağmen...

Greif Direnişi Kazanacak!

Greif işçileri, DİSK/Tekstil Sendikası'nın ihanetçi tutumuna ve patronla yaptığı işbirliğine rağmen direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Geride kalan haftada, bir provokasyon girişimini püskürten işçiler, sendika bürokratlarını da dize getirdiler.

s.4

DİSK'in seçim taktiği ve örgütlenme seferberliği!

DİSK, "AKP'ye oy verme, sendikalı ol, DİSK'li ol" biçiminde formüle edilen örgütlenme programıyla AKP'yi hedefe çıkarıyor.

s.7

Sömürü ve kölelik düzenine oy vermiyoruz!

EKK: Seçimler yoluyla bu kirli düzeni aklamaya çalışanlara karşı devrimin ve sosyalizmin çağrısını yükselten sosyalist adayları destekliyoruz.

s.13

"Hakları kazanmanın yolu direniş!"

DİSK Devrimci Yapı İşçileri Sendikası Örgülenme Uzmanı Haydar Baran'la Kayseri bölgesindeki yapı işçilerinin sorunlarını konuştuk.

s.27

Suriye krizi 4. yılında: Savaş sürüyor

Suriye krizi, dördüncü yılına, yıkıcı savaşın eşliğinde girdi. Savaşın yarattığı yıkımın boyutunu kesin olarak belirlemek mümkün değil.

Düzenin krizine devrimci yanıt:

Siyasal bir sınıf hareketi!

Yerel seçimlere sayılı günler kala burjuva siyasetinde kazan kaynıyor. Kitle hareketi tarafından iyice köşeye sıkıştırılan AKP'nin burjuva siyasetindeki rakipleri üst üste hamlelerle onu iyiden iyiye yıpratarak sandıktan kendileri için en iyi sonucu elde etmeye çalışıyorlar. Onlar için en iyi sonuç AKP'nin en azından iki büyük kentten birinde kaybetmesi ya da yüzde 40 oy oranının altına düşmesi oluyor. Bu sonucu elde edebilirlerse AKP hükümetinin ciddi anlamda sakatlanacağı umudunu taşıyorlar. Ancak genel manzara AKP'nin gidişinin burjuva siyasetinin bu olağan akışının dışında, daha olağanüstü biçimlerde olabileceği ihtimalinin de güçlendiğini gösteriyor.

Şu haliyle de zaten AKP hükümeti siyasi-hukuki ve ahlaki meşruiyetini kaybetmiş durumda. Eğer yerel seçimlerde başarı sayılabilecek bir sonuç alabilirse, belki ömrünü bir parça uzatabilir. Bu koşullarda az-çok bir süreliğine kendisine nefes aldıracak bir seçim sonucunu ise, ancak ya rakiplerinin ipliğini pazara çıkaracak çapta karşı hamleler ya da büyük çaplı usulsüzlükler yaparak elde edecektir. Bu ise düzenin siyasal krizinin derinleşmesinden başka bir sonuç üretemez.

Muhtemel başarısızlık ise AKP'yi yolun sonuna getirecektir. Bu durumda da AKP ya kendi içerisinde çatlayacak ya da şeflerinin ellerindeki son kozları oynamasıyla savaşıp tüenecektir.

Öte yandan bugün hala da AKP'nin geleceğinden emin olamadıkları için ona karşı hayırhah bir tutum alan burjuva güçler de hızla batan gemiyi terk edecek ve kurulması beklenen yeni siyasal düzende kendilerine bir yer edinmek üzere ona karşı aktif biçimde çalışmaya başlayacaktır.

Bugün için AKP'ye yolun sonunda herhangi bir ışık görünmüyor. Öyle ki şimdilerde tartışılan konu, onun hangi yoldan gideceği ve yerine kimin geleceğidir.

AKP'yi gözden çıkardıkları anlaşılan emperyalistler için şu haliyle en uygun seçenek belli ki CHP ya da CHP merkezinde oluşturulacak bir koalisyonudur. Kuşkusuz bunu da burjuva parlamenter zeminlerden giderek yapmayı tercih etmektedirler. Ancak yine de bunun tam olarak hangi biçimde olacağını belirlemek onların elinde değildir. Ne kadar güçlü olursa olsun burjuva siyasal düzeni istediği gibi düzenleme şansına sahip değillerdir.

Çünkü düzenin efendilerinin AKP'nin yerine seçenek olarak sarıldığı CHP ya da başka bir düzen partisi, ona istediğini verebilecek sahibi bir toplumsal desteğe sahip değildir. Bugün seçenek olarak ortaya çıkmalarını da zaten ilk olarak emperyalistler ve Cemaat'in operasyonlarına, öte yandan da bunların tam karşısında yer alan güçlü halk hareketine borçludurlar. Birinciler AKP'nin arkasından güçlerini çekip, ipliğini pazarlarken, kitle hareketi ise AKP'nin toplumsal meşruiyetini sarsarak onu köşeye sıkıştırmaktadır. Ancak bu halk hareketi bugün CHP'nin güdümünde olmadığı gibi güçlü bir anti-emperyalist/anti-kapitalist damara sahiptir. Öyle ki bugünkü şekilsizliğine ve düzeni aşan bir siyasal önderliğe sahip olmamasına rağmen kendisini güçlü düzen karşıtı eğilimler olarak gösteren siyasal bir duruşu ve dinamizmi vardır.

Bu durumda da CHP ve diğer düzen partilerinin, bu toplumsal hareketten beslenmesi ve yararlanması mümkünse de, onu taşıyabilmesi mümkün değildir. Bugün seçim sandığından kendisine oy olarak büyük bir destek çıksa dahi bu CHP'nin arkasında aktif bir toplumsal yedeklenme değil, ancak AKP'ye duyulan öfkenin yarattığı anlık bir ilişki olmanın ötesine geçmeyecektir.

Bu koşullarda emperyalistler ve burjuvazinin en azından orta vadede bir daha AKP ile yaşadıkları türden bir "siyasal istikrar" dönemi bulması mümkün olmayacaktır. Çünkü siyasal sahnede sadece emperyalistler ile işbirlikçileri ile onların siyaset zeminleri yoktur. Haziran Direnişi'yle ortaya çıkan halk hareketi, gerek sosyal özü bakımından gerekse de güçlü bir sokak hareketi olarak kendisini burjuva siyaset zeminleri dışında üreterek sahnede yerini almıştır. Artık o Haziran'dan bu yana ülkenin siyasal sahnesinin değişmez bir öğesi olacaktır. Berkin'e görkemli uğurlama bunun bir kanıtı olmuştur.

Belirtelim ki, bu hareket özel çabaların ürünü geçici bir olgu değil, tümüyle kurulu düzenin çelişki ve çözümsüz sorunlarından (ekonomik kriz, sosyal yıkım, siyasal çürüme gibi sorunlar ile birlikte Kürt sorunu) doğmaktadır. Bu çelişki ve sorunların aşılma bir yana derinleşmesi kaçınılmaz olduğuna göre düzen güçlerinin, onun üstesinden gelmesi de mümkün değildir. Bugün hala da emekleme devresinde sayılması gereken hareket, emperyalist-kapitalist sistemin iktisadi ve siyasi krizi zemininde büyüyecek ve mücadeleler içerisinde olgunlaşmaya, siyasal-sınıfsal ayrışmalar ve saflaşmalarla da evrimleşerek daha bağımsız bir güç odağı haline gelecektir.

Bunun gerçekleşmesi hem kaçınılmaz hem de hareketin geleceği bakımından şarttır. Bunu ise sadece siyasal bir sınıf hareketi başarabilir. Bugünkü halk hareketi de ancak böyle bir sınıf hareketinin önderliği altında kurulu düzenin aşırılıkları ve sivri uçlarını aşarak, onun iktisadi-sınıfsal-toplumsal temellerine yönelebilir, giderek de gerçek bir devrimci iktidar alternatifini haline gelebilir.

Zira siyasal-toplumsal bir düzende gerçek bir değişim olabilmesi için bir burjuva partisinin yerine başka bir burjuva partisinin değil, bir sınıfın yerine başka bir sınıfın, sermayenin yerine işçi sınıfının gelmesi gerekir. AKP'nin en kirli yönleriyle temsil burjuva sınıf ve onun siyasal-ekonomik sistemi de ancak böyle bir değişimle kalacaktır. - <https://rantey.org>

İşte bugün toplumsal mücadelenin temel sorunu gerçekte işçi sınıfının bu rolü oynayamamasındadır. İşçi sınıfı siyasal alana kolektif varlığı ve siyasal kimliğiyle çıkamadığı ölçüde bu, bugünkü tüm imkanlara rağmen genel toplumsal muhalefetin önünde bir devrimci çıkış yolunun açılmasını zorlaştırmaktadır.

Bugün ortada siyasal bir sınıf hareketi yoktur, fakat yine de böyle bir hareketi yaratmanın olanakları artmaktadır. Tam da Haziran Direnişi'nin ruhunu sınıf zeminine taşıyan, yasaları aşan ve bürokrasiye meydan okuyan Greif işçileri kendi zemininden bunu göstermekte, bugün AKP'ye yönelik öfkenin birleştirdiği şekilsiz halk hareketini sınıfsal bir eksende saflaştırılabileceğini, bu durumda yeni türden bir geleceğin biçimlenmekte olduğunu göstermektedir. Öyle ki bugün genel bir AKP karşıtlığı ve demokratikleşme ekseninde kalan hareketin ileri siyasal ve sendikal öznelere, söz konusu bir sınıf hareketi olduğunda onun karşısında ayrılmakta ve saflaşmaktadır. Oysa Greif örneği başka bir açıdan da AKP'yi ve düzen gericiliğini yenmenin yolunu göstermektedir.

Kuşkusuz ihtiyaç işçi sınıfının bir sınıf olarak kaynaşması, hem kendi sınıf çıkarları için hem de toplumsal sorunlar karşısında bir güç odağı olarak çıkmasıdır. Yani Greif'in hem aritmetik olarak hem de geometrik olarak büyümesindedir. Aritmetik büyüme Greif'lerin sayısının artması ve işçi sınıfının Greif işçilerinin mücadele ruhu ve kararlılığıyla donanmasıdır. Geometrik büyüme ise siyasallaşma ve sosyalizmle buluşmadır. İşte bu alandaki başarı ölçüsünde de siyasal bir işçi hareketi yaratılabilir. Bu da bugün büyük olanaklar barındıran ve giderek temelde düzenin denetleyemediği büyük kitle hareketini kurtuluş yoluna çıkarabilir.

Düzenin seçimlerin ardından siyasal ve ekonomik krizinin derinleşeceği kesin olduğuna göre yapılması gereken toplumsal muhalefeti bağımsız bir siyasal güç odağı olarak örgütlemek, ama bunun için de öncelikle Greif'i yaşatmak, Greifler'i çoğaltmak, Greifleşen işçi sınıfını siyasallaştırmaktır. Bu bakımdan 1 Mayıs çok önemli bir eşik olacaktır. Yakın döneme kadar işçi sınıfının politik damgasını taşıyan ancak fiziki varlığından yoksun 1 Mayıslar tablosu, bu 1 Mayıs'ta bir parça aşılabılır ya da bu bakımdan anlamlı müdahaleler gerçekleştirilebilirse ülkenin devrimci geleceği bakımından son derece önemli bir kazanım elde edilmiş olacaktır.

Greif işçileri saldırılara karşı saldırıyla yanıt verdi...

Direnişin ateşi Greif-Ünsa'da!

Greif işçileri, “fabrikayı kapattım” dedikten sonra “hepsini işten attım” diyerek manevra yapmaya çalışan patrona, direniş ateşini Ünsa’ya taşıyarak yanıt verdiler.

Direniş ateşini Ünsa’ya taşıdılar!

Direnişin 39. gününde sabah saatlerinde Sultanbeyli’deki fabrikanın önüne gelen işçiler, fabrika müdürü ve sivil polislerin engelleme girişimlerine rağmen fabrikaya giriş yaptı. Fabrikada işçilere üretimi durdurup direnişe katılma çağrısı yapan işçiler daha sonra fabrikanın bahçesine indiler.

İşçilerin eylemi devam ederken patron da polis yığınağı yaptı. Bu arada da polis şefleri direnişçi işçilere, fabrikanın işçileri olmadıklarını iddia ederek dışarı çıkma uyarıları yapmaya başladı. Fakat işçilerin tavrı net oldu. İşçiler üç taleplerinin olduğunu ve bu talepleri karşılanana kadar fabrikada kalmaya devam edeceklerini bildirdiler. İşçiler yatmayan ücretlerinin yatırılmasını, sendika üyelerinin işten çıkarılmayacağı garantisinin verilmesini ve Ünsa’da sandık kurulması konusunda açıklama bekliyorlar.

Taşeronluğa darbe!

Direnişin sömürü cehennemine girmesi karşısında Ünsa’nın patronları paniğe kapılırken işçileri direnişten uzak tutmak için zorbalığa başvurdular. Alınan bilgilere göre bazı işçileri odalara kilitlediler, bir kısmını da fabrikanın dışına çıkardılar. Fakat buna rağmen çok sayıda taşeron işçisi sendikaya üye olarak direnişe katılım gösterdi.

An itibarıyla (gazetemiz baskıya hazırlanırken direniş sürerken) Greif işçileri, Greif patronuna ve işbirlikçi hain Rıdvan Budaklar’a mücadelenin henüz yeni başladığı mesajını tok biçimde vermiş oldular.

Hesapları bozuldu!

Bu sömürücü asalaklar günlerdir çevirdikleri dümenlerin boşa düşmesi üzerine işten atma gibi silahlara başvururken sandılar ki, Greif işçileri boyun eğecek ve evlerinin yolunu tutacaklar. Ancak Greif işçileri onların yazmaya çalıştığı bu senaryoyu bozdular. Direnişi Greif’in bünyesinden kesin atmak isterken, direniş Greif’te yayılmaya devam ediyor. Böylelikle Greif işçileri sömürücü asalaklara ve özellikle de ihanete pek mahir Budak gibi işçi düşmanlarına kesin bir şekilde işlerini eskisi gibi yönetemeyeceklerini gösteriyorlar.

Vurdumduymazlık artık ihanettir, desteğin tam zamanı!

Öte yandan ise DİSK’in onuru olan Greif işçileri, DİSK’in yönetiminden, asıl olarak ise DİSK üyelerinden hak ettiği desteği alabilmiş değil. Direniş ateşini Ünsa’ya yaymak üzere büyük bir bedeli göze alan işçiler, bu eylemi yaptıkları sırada DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu’nu arayarak durumu bildirdiler. Çerkezoğlu işçilere destek vereceklerini ve desteklerini de bir basın açıklamasıyla duyurmasına rağmen bu satırların yazıldığı ana kadar henüz herhangi bir adım atılmış değil.

Eğer bu tutumlarını sürdürür ve vurdumduymazlığa devam ederlerse, hem işçi sınıfına hem de DİSK’e büyük bir ihanete imza atmış olacaklar. Greif’in onurlu işçileri sömürücü asalaklara, taşeronluğa karşı direnişin destanını yazarken onlar da DİSK tarihine bir utanç sayfası eklemiş olacaklar.

Ünsa ile birlikte direnişlerinde yeni bir atılım yapan Greif işçileri, böylelikle kendilerinin işsizlik sopasıyla terbiye olacağını, susku fesadıyla oksijensiz kalıp yılacaklarını sananlara net bir yanıt verdiler.

Özellikle DİSK’in bu direnişin desteğini tam zamanı!

Budak polise başvurdu, muhabirimize gözaltı!

Tescilli hain Rıdvan Budak’ın ihbarıyla 20 Mart günü polisler DİSK Tekstil Sendikası Genel Merkezi’ne geldiler. Sendikada kimlik kontrolü yapan polisler muhabirimiz Mehmet Ali Karabulut’u aranması olduğu gerekçesiyle gözaltına alındı.

Alınan bilgilere göre, sendikayı kendi dükkkanı sanan Rıdvan Budak “ofisime giremiyorum” iddiasıyla polise başvurdu. Budak’ın bu ihbarıyla birkaç saat önce sendikaya gelen sivil polisler, sendikada bulunanların kimliklerini kontrol ettiler. Bu sırada muhabirimizi de araması olduğu gerekçeyle gözaltına aldılar.

Polisin sendikaya geçmesi üzerine canlı yayına geçen Eksen TV, yaşananları görüntüledi. Bizzat Karabulut tarafından çekilen görüntülerde, polisin zor kullanarak Karabulut’u götürmeye çalıştığı, ancak işçilerin de müdahalesiyle geri adım attığı görüldü.

Karabulut eski bir davası nedeniyle karakola götürülürken işçilerin sendikadaki bekleyişi sürdü.

DİSK’in tarihinde olmadık kirli işlere imza atan Rıdvan Budak, böylelikle sınıfa karşı işlediği suçlara bir yenisini daha eklemiş oldu.

Greif İşçilerinin Sesi çoğalıyor

Greif İşçilerinin Sesi, 25’inci sayısı ile okurlarıyla buluştu.

Greif işçisinin iç iletişim organı olan bültende direnişin ana gündemi ile birlikte işçilerin yazıları ve haberler yer alıyor.

Bültenin ön sayfasında "Greif Fabrika Komitesi" imzalı yazıda DİSK Tekstil’de yaşananlar ele alınıyor. “Örgütlü gücümüz bürokratlara diz çöktürdü” başlığını taşıyan yazıda, sendikada yaşananlar aktarılırken DİSK’in mücadele değerlerine sahip çıkmayan bürokratların hesap vermekten kurtulamayacağı belirtiliyor. Yazı “Dün savunmadaydık, şimdi saldırma sırası bizde” ifadeleriyle noktalıyor.

Bültenin düzenli yazarlarından olan Ahmet Mekin Demir de “Gözler” başlıklı yazısıyla son gelişmeleri değerlendiriyor. Sendika bürokratlarına seslenen Demir, onları işçilerin gözünün içine bakmaya çağırıyor.

DİSK'in seçim taktiği ve örgütlenme seferberliği üzerine

Bir sendikanın seçimlerde işçi sınıfını tutum almaya çağırması ve bunu sınıfın yakıcı talepleri ile birleştirmesi önemlidir. Ancak bu düzen siyasetine eklemlenen bir çizgi üzerinden şekilleniyorsa işçi hareketinin yozlaştırılması anlamına gelir.

DİSK yolsuzluklar, yerel seçimler ve “DİSK Örgütlenme Seferberliği Programı”nı 28 Şubat’ta açıklayarak ‘30 Mart’ta AKP’ye oy yok’ çağrısı yapmıştı. ‘AKP’ye oy verme, sendikali ol, DİSK’li ol’ biçiminde formüle edilen örgütlenme programı seçimler gündemi ile sınıfa yönelik saldırıları birarada işliyor ve AKP’yi hedefe çakıyor. Böyle bir hat üzerinden inşa edilen ‘mücadele programının’ ilan edilmesinin sonrasında DİSK’in seçimler üzerine düzenli açıklamalar yaptığına tanık oluyoruz. Şimdiye kadar iki genel başkanını sendika koltuğundan meclis koltuğuna transfer eden DİSK; AKP karşıtlığına indirgenmiş bir çizgide işçi ve emekçileri sandığa çağırıyor. DİSK’in geçmiş mücadele mirasına yaslanarak Rıdvan Budak’ın DSP’den, Süleyman Çelebi’nin CHP’den milletvekili olmaları sermaye sınıfına verdikleri desteğin ve işçi sınıfına yönelik ihanetçi pratiklerinin sonucudur. Bu pratik şimdi sınıfın sermayenin saldırılarına karşı direnişinin sembolü olan Greif’a destek olmak şöyle dursun direnişi bitirmek için sendika-patron işbirliğinin en vahim örnekleri olarak kendini göstermektedir. Sermaye iktidarının açmazlarının büyüdüğü, sorunlarının ağırlaştığı ve sınıfın her türlü engellere rağmen sömürüye karşı mücadele eğiliminin güçlendiği bir dönemde emekçilere çözümü sandıkta aramasını salık vermek sınıf hareketini söndürmek için itfayeci rolüne soyunmak demektir.

DİSK seçimlere ilişkin tutumuyla işçi sınıfına dayatılan neoliberal saldırıların, sefaletin ve sömürünün miladını AKP iktidarıyla başlatan açıklamalarıyla sermaye sınıfının bu saldırıların tek sorumlusu olduğu gerçekliğinin üzerini örtmektedir. Sermaye partisi AKP’ye oy vermeme çağrısı yaparak, sınıfın cehennem koşullarına mahkum edilmesinde diğer düzen partilerinin AKP kadar sorumlu olduğu gerçeğini karartmaktadır.

Öte yandan sendikal hareket kapsamlı yıkım saldırılarının, köleliğin ve sendikal örgütlenmelerin önündeki engellerin püskürtülmesi acil görevi ile yüzyüzedir. Buna rağmen DİSK, bürokratik-uzlaşmacı, yasalıcı çizgisi ile Türkiye işçi sınıfının cumhuriyet tarihi boyunca karşı karşıya kaldığı en şiddetli ekonomik-sosyal yıkım saldırılarına karşı utanç verici bir pratik sergiliyor. DİSK bürokratları mitinglerde, basın açıklamalarında “sınıf sendikacılığı”nı dillerinden düşürmüyor. Pratikte ise filli-meşru mücadeleden kaçan beklemeci, düzenin icazet alanı içerisinde hareket eden, direniş iradesi örgütlemekten uzak pratiğinin bir uzantısı olarak işçi ve emekçiler sömürü ve baskının hesabını sormak için sandığa çağırılıyor.

DİSK’e hakim olan ilerici-solcu geçinen anlayışların ideolojik-politik çizgisi sonucunda sınıf mücadelesine çekilmesi gereken işçilere ‘yolsuzluğa batmış, işçi düşmanı iktidar partisine asla oy verilmemelidir!’ çağrısı yaparken işyerlerinde örgütlenmeyi yaygınlaştıracakları iddiasını ortaya koymaktan da geri durmuyorlar. İşçilerden ‘*Emeğin talep ve beklentilerini benimseyen, demokrasiden yana, toplumsal eşitlik, dayanışma ve barış yanlısı adaylara destek*’ talep

ediyor. Ama DİSK ‘yalnızca sandık tutumunu ya da seçilecek belediye başkan adaylarından beklentilerini değil, bunun da ötesine geçerek seçimden önce ve seçimden sonra yerel yönetimler ekseninde sürdürecekleri mücadele’nin başlıklarını açıkladığını ifade ederken tüm tartışmanın sandık etrafında şekillendiğini kanıtlıyor. Genel geçer emekten ve barıştan yana adayların desteklenmesi çağrısı DİSK’i bugün doğrudan AKP karşısında düzen içi muhalefetin organik bir eklentisi haline getirmiş oluyor. Bunun en temel nedeni elbette ki sınıfın acil ekonomik-sosyal ve siyasal sorunları üzerinden sınıfın üretimden gelen birleşik gücünü eksen alan bir mücadele programının hayata geçirilmemesidir. DİSK’in seçimlere ilişkin tutumuyla birlikte açıkladığı program bir örgütlenme seferberliği olarak ilan edilse de seçimlere ilişkin yaklaşımlarını maskelemek için yapılmış içi boş bir çağrıdan başka bir şey değildir.

Bir taraftan seçimlerin AKP’den hesap sormanın bir vesilesi olduğu belirtilirken öte yandan bunun yetersiz olacağı vurgulanarak sokakta yükselen itirazların önem arz ettiği söylemi işçilerin siyasal bilincini bulandırmak anlamına gelmektedir.

Yapılan açıklamaya göre “Sendikali ol, DİSK’li ol” çağrısıyla ‘AKP’ye oy yok çağrısını’ birarada sürdürerek ve örgütlenme seferberliğine girilerek bölge temsilciliklerinin sayısını artırmaktan pilot bölgelere yönelmeye ve örgütlü olmadıkları iki işkolunda örgütlenmeye kadar geniş bir yelpazede hedefleri kazanmaya çalışacaklarmış! Düşünün bu açıklamayı sermaye devletinin ikiye bölme, işçi düşmanı yasalarına karşı büyük bir cüretle direniş iradesi ortaya koyan DİSK Tekstil üyesi Greif işçilerine tüm olanaklarını seferber ederek ileri bir sınıf dayanışması örgütlemesi gerekirken bundan geri duran DİSK yapıyor. Üstüne üstlük son yılların en güçlü, en direngen, sermaye karşısında net bir konumlanışa sahip olan işçi direnişinin ezilmesi için ellerinden geleni ardına koymuyorlar. ‘Taşeron cumhuriyetini yıkacağız’ deyip duruyorlar ama 44 taşeronu karşı dişe diş bir mücadele vererek örgütlenmeyi başaran yüzlerce işçiyi yalnız bırakıyorlar. AKP karşıtlığı eksenine daraltılmış sınıfsal ayrımların silikleştirildiği seçim çalışmalarını sürdürürken ABD tekeli Greif’ın direnişi ezmek için AKP iktidarından destek almasını ise görmezden geliyorlar. Greif için zoraki bir ziyaret dışında kolunu bile kıpırdatmayan DİSK’in AKP’ye oy vermemeye çağrısı, işçilerin DİSK’i sınıfın adanmış bir örgüt olarak görmesini engelliyor. DİSK’in seçim taktiği ve örgütlenme seferberliği üzerine

çabasını işyerlerinde, fabrikalarda “AKP’ye oy yok!” çağrısını yaymakla uğraşıyor.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, 10 Mart günü taşeronlaştırma ile ilgili olarak Çalışma Bakanı Faruk Çelik’in asıl işte taşeron çalıştırılmayacağını ifade etmesine rağmen buna ilişkin herhangi bir girişim içinde olmamasını eleştiriyor ve AKP iktidarının oy için işçileri aldattığını ifade ediyor. Yasadışı, hileli taşeron sisteminin sorumlusu olarak AKP iktidarını gösteriyor ve peşi sıra işçileri AKP’ye oy vermemeye çağırıyor. Diğer taraftan ise DİSK Tekstil yönetimi ve DİSK tarafından taşeron köleliğinin en kaba bir şekilde sürdürüldüğü Greif direnişini boğmak için suskunluk fesatından Greif yönetimi ile işbirliği yapmaya kadar her türlü kirli oyun devreye sokuluyor. DİSK’in içine düştüğü bu samiyetsizlik ve tutarsızlık; fiili-meşru mücadeleden kaçan yasalıcı-uzlaşmacı sermaye yanlısı sendikal anlayışın bir yansıması olarak karşımıza çıkmaktadır.

Sınıfın temel ekonomik-sosyal talepleri üzerinden uzun soluklu bir mücadele perspektifine sahip olmayan ya da sözde bir takım kampanyalar ile görüntüyü kurtarmaya çalışan bu sendikal anlayışın siyasal gelişmeler karşısında gösterdiği refleksler ise sınırlı ve güdük kalmaktadır. DİSK’in Haziran Direnişi sırasında çağrısını yaptığı grev çağrısı gibi Berlin Elvan’ın katladilmesine karşı yaptığı iş bırakma çağrısı da tam bu nedenle toplumsal muhalefetin içerisinde kaybolmuştur. DİSK’in siyasal gelişmelerle bağ kurma çabası son derece önemli iken sınıf hareketinin çıkarlarına uygun militan, kitlesel, devrimci, bağımsız, birleşik bir hat üzerinden hareket etmiyor. Bu nedenle alınan iş bırakma kararları dahi tabanın üretim alanlarından güçlü bir sınıf tepkisi gerçekleştirmesine engel olmaktadır.

Sınıfın siyasallaştırılmasının yolu mücadele deneyiminden ve birikiminden yoksun işçilerin sınıf bilincini, taban inisiyatifini geliştirmekten, sınıfın geniş bölüklerinin örgütsüzlüğüne ve dağınıklığına son vermekten ve tüm bunların sonucunda sınıfı kuşatan siyasal gericiliğin etkisini kırmaktan geçer. Sendikaların işçilerin kitlesel mücadele örgütleri olarak siyasal gelişmeler karşısında tutum alması sınıf mücadelesinin durumundadır. Bu da öncelikle sermayenin karşısında güçlü bir konumlanışa sahip olmayı gerektirir. Sendikal hareket bugünkü tablosuyla böylesi bir konumlanıştan uzaktır. Tam tersine DİSK özgülünde olduğu gibi bürokratik uzlaşmacı sendikal yapıları sarsılmasın diye taban dinamizminin güçlenmemesi için sınıfın önüne sayısız engelle çıkmakta ya da sınıfı sermaye karşısında atalet içinde savunmasız bırakmaktadır.

Öncelikle bir sendikanın seçimler gibi temel bir siyasal süreçte işçi sınıfını tutum almaya çağırması ve bunu sınıfın yakıcı talepleri ile birleştirmesi önemlidir. Ancak bu tutum burjuva düzen siyasetine eklemlenen ve sermaye ile uzlaşmacı bir çizgi üzerinden şekilleniyorsa işçi hareketinin yozlaştırılması anlamına gelir.

Düzenin korkusunu büyütme için!

Düzen muhalefeti ve sermaye baronlarının kitlelerin öfkesini sandık içine hapsetme manevralarını boşa çıkarmanın bir boyutu da güçlü ve etkili şekilde devrim ve sosyalizm propagandasına hız vermektir.

Berkin'in cenazesinin ardından tüm düzen güçleri "gerilimin düşmesi" çağrısı yaptı. AKP, CHP, MHP ve TUSİAD başta olmak üzere, düzen güçlerinin tümü tarafından yapılan açıklamalar, kitlelerin sokaktan çekilmesini sağlamayı hedefliyor. Zira düzen güçleri kendi aralarında çatışsa da, giderek militan özellikleri öne çıkan kitlelerin sokak eylemlerinden fazlasıyla korkmaktadırlar. Zira düzen muhalefetine makul göreceği mücadelenin sınırı, her gün daha fazla işçi ve emekçi tarafından aşılmaktadır.

Düzen cephesinden "sağduyu" çağrıları...

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Berkin Elvan'ın ailesine taziye ziyaretine bulundu. Aileye başsağlığı dileyen Kılıçdaroğlu, provokasyon uyarısı yaparak şunları söyledi: "Bütün yurttaşlarımızdan şunu istiyorum; sakın ola ki provokasyona gelmeyin."

MHP lideri de yaptığı açıklamada emekçileri sabırlı davranmaya çağırdı: "Son günlerde değişik şeyler olmaya başladı. Bir yerden başlayan gerilim stratejisi yavaş yavaş uygulanıyor. Türkiye'de her gün bir olay, her küçük olaydan büyük olaylara doğru kıvrılmalar oluyor. Şiddet artıyor, ölüm olayları geliyor."

Kitlelerin giderek artan sol duyusunun korkusunu yüreğinde taşıyan kapitalistlerin örgütü TUSİAD sağ duyu çağrısı yaptı: "Hepimizi derin üzüntüye boğan Berkin Elvan'ın cenaze töreninin ardından yaşanan silahlı saldırıda ikinci bir büyük üzüntüyü de, Burak Can Karamanoğlu'nun kaybıyla yaşadık. Herkesi akli-selime ve bu gerginlik ve kutuplaşma ortamını süratle ortadan kaldıracak tutum ve davranışa davet ediyoruz."

Sağduyu çağrıları kitle hareketinden duyulan korkunun ifadesidir

Burjuva muhalefetin hesapları her gün biraz daha fazla bozuluyor. Öne çıkardığı sloganların, taleplerin geniş halk kitlelerinin taleplerine cevap olmadığı her

gün daha net görülüyor, kitlelerle düzen arasındaki kopukluk büyüyor. AKP iktidarının hesapları da tutmuyor. Gezi sürecinde ortaya çıkan büyük halk hareketinin kazanımları hala korunuyor. Hakları ve geleceğine sahip çıkan milyonların sokakta kazanma, sokakta hesap sorma tutumu sürüyor. Bu nedenle düzen "istikrar" sağlayamıyor.

Berkin Elvan'ın ölümsüzleşmesine ilişkin kitlelerin kitlesel öfkesi sokaklara taşdı. ülkenin dört bir yanında emekçiler katillerden hesap sorma bilincini kuşanarak alanlara çıktılar. Ortaya çıkan bu tablo sadece AKP iktidarını değil, düzen muhalefeti ve düzenin efendisi olan sermaye baronlarını da korkuttu. Yapılan açıklamalar, CHP, MHP, TUSİAD'ın duyduğu büyük korkunun açık göstergesidir.

Toplumsal mücadele, düzen muhalefetine kontrolü dışına çıkmaya başladı. Artık kitle hareketi kolay kolay dizginlenemeyecek bir düzey kazandı. Her gün daha fazla emekçi farklı nedenlerle de olsa düzene yönelik öfkesini kuşanarak mücadele saflarına katılmaya başladı. Giderek sorunu AKP iktidarından ibaret gösteren düzen muhalefetine ve sermaye baronlarının izledikleri çizgi kitleler tarafından daha fazla fiilen aşıldı.

Değişik, farklı biçimlerde gelişen halk hareketinden duyulan korku, düzenin saldırganlığının daha da artmasına yol açtı. Bunun için çocuk yaştaki Berkin vahşice katledildi. Katilleri korundu. AKP iktidarını sıkıştırmak için Berkin üzerinden siyaset yapan CHP, MHP ikilisi düzenin selametini zayıflatacak gelişmeler yaşandıkça kitlelere mücadeleden uzak durmaya, seçim sandıklarında 'hesap sormaya' yönelik çağrılar yaptı. TUSİAD da benzer çağrılar yaptı.

Tüm sağduyu çağrılarına rağmen burjuvazinin ve partilerinin gelişen halk hareketi içinde pratik etkileri hala yetersizdir. Ancak buna rağmen burjuvazi ve burjuva muhalefeti hala siyasal olarak süreci yönlendirme çalışmalarını sürdürmektedir.

Son süreçte kitle eylemlerine yönelik sermaye iktidarının takındığı sert tavır devletin faşist kimliğinden bağımsız olarak ele alınamaz. AKP iktidarı

kitlelerin kalkışmasından korkuyor. Ancak korkan sadece AKP iktidarı değil tüm düzen güçleridir. Bu korku burjuva sınıf refleksinin doğal yansımasıdır. Kitle hareketine yönelik olarak uygulanan terör korkunun dışavurumudur.

İktidar ve muhalefetiyle düzen cephesinin kitlelerin dev gücünü sürgit yenilgiye uğratması olanaksızdır. Çünkü tarihi yaratan işçi ve emekçilerin mücadelesi gücüdür. CHP ve MHP ikilisinin bütün dertleri AKP iktidarını devirmektir. Zira onlar için AKP iktidarı yıkılırsa her şey güllük, gülüstanlık olacaktır. Bunun için 'laikliğin bekçisi' CHP ve faşist parti kısa bir süre öncesine kadar mesafeli durdular Fethullah Gülen cemaatin oylarını almak için birbirleriyle yarışıyorlar. Mustafa Sarıgül daha da ileri giderek Fethullah Gülen'e yapılanları zulüm olarak tanımlayıp, Gülen cemaatinin oylarını almak için CHP'nin laiklik hassasiyetini yerle bir ediyor.

Burjuva muhalefeti ve sermaye baronları emekçileri sandık siyaseti içine kilitlemek istiyorlar. CHP, MHP ve TUSİAD'ın tek derdi budur. Emekçileri devrimci politika yapmaktan, devrimci örgütsel bir yaklaşımdan uzak tutmaktır. Burjuva baronlarının ve düzen muhalefetine dar sınırlarını yırtmak için emekçilerin daha fazla devrimci politikanın ve örgütlenmenin öznesi olması, işçi sınıfının devrimci programı etrafında emekçilerin birleşik devrimci hareketinin yaygınlaşması acil ihtiyaçtır. Ancak bu koşullarda düzen muhalefeti ve düzen muhalefetine ördüğü barikatlar parçalanabilir.

Düzen muhalefeti ve sermaye baronlarının kitlelerin öfkesini sandık içine hapsetme manevralarını boşa çıkarmanın bir boyutu da güçlü ve etkili şekilde devrim ve sosyalizm propagandasına hız vermektir. Harekete geçen kitlelerin düzene karşı devrim anlayışına kazanılması için devrimci politik önderliği hakkıyla yapmaktır. Ancak böylesi bir önderlik düzeyi sergilenirse düzen karşıtı devrimci kitle mücadelesi güç kazanabilir. Her gün daha fazla emekçi devrim davasına bağlanır. Devrim ve sosyalizm mücadelesinin doğal neferi olur.

Gezi iddianamesi kabul edildi

Gezi Parkı'nın açılışının yapıldığı 8 Temmuz 2013'te parka gelen halka polis saldırısının ardından gözaltına alınan Taksim Dayanışması üyelerine yönelik hazırlanan iddianame, 2. kez mahkemeye gönderildi. Bir önceki iddianamede, Gezi Parkı eylemleri sırasında otomobillerinin yakıldığı iddiasıyla "müşteki" olarak bulunan AKP İstanbul İl Başkanlığı, yenilenen iddianamede yer almadı.

Soruşturmanın yeni savcısı Mesut Erdinç Bayhan, iddianamede soruşturmaya konu otomobilin Nurtepe'de yakıldığına, iddianameye konu Gezi Parkı eylemlerinin ise Taksim'de yapıldığına dikkat çekti.

Bayhan'ın hazırladığı iddianamede, Yapıcı ve Çerkezoğlu'nun da aralarında yer aldığı 5 kişi

hakkında "suç örgütü lideri olmak", "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet etmek" suçlarından 3 yıl 3 aydan 13.5 yıla kadar hapis cezası istendi. Diğer 21 kişinin de "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet ettikleri" iddia edildi.

İddianamede, şüphelilerden ele geçirildiği iddia edilen "kask", "barett", "deniz gözlüğü" gibi eşyaların bireysel olarak kullanılmasının suç olmadığı ancak üzerlerinde ele geçirilmesi nedeniyle şüphelilerin Gezi Parkı eylemlerine katıldığının delili olarak kabul edildiği belirtildi. İddianamede, Taksim Dayanışması tarafından yapılan çağrı ile insanların eylem yapılacak alana toplanması da "kışkırtma" olarak tanımlandı. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Düzenin seçim oyununu bozalım! Devrimci sınıf mücadelesini yükseltelim!

Bir kez daha adına ‘demokrasi’ denen seçim oyunu ile karşı karşıyayız. Adı ister AKP, CHP ya da MHP, DSP olsun programları tek ve aynı olan partilerden birini seçmemizi istiyorlar. Ancak soygun, rant, rüşvet, yolsuzluk, milyonlarca emekçinin emeğinin azgınca sömürüsü ve emperyalizmin işbirlikçiliği söz konusu olduğunda, bu düzen partilerinin hiçbirinin birbirinden farkı yoktur. Bu nedenle sermaye iktidarı ve düzen partileri dün olduğu gibi bugün de sorunlarımızı çözmezler, çözemezler. Düşünün; bugüne kadar ‘güvenerek’ ya da ‘umut bağlayarak’ oy verdiğimiz bu düzen partileri hangi sorunumuza çare oldular, çözüm buldular?

İşsizliğe mi çözüm buldular? Kentlerin yağma ve rant alanı olarak sermayeye peşkeş çekilmesine mi engel oldular? Vergiler yoluyla bizleri soyarken ulaşımdan alt yapıya kadar tüm hizmetleri tekrardan bizlere satmadılar mı? Peşinen vergisini ödediğimiz halde birçok hizmetten mahrum bırakılanlar yine bizler değil miyiz? Emeğimizin kurlsızca ve azgınca sömürülmesini sağlayan yasaları çıkaranlar onlar değil mi? Daha fazla kâr hırsına her gün birimiz ‘iş cinayetlerine’ kurban edilmiyor muyuz? Eğitimden sağlığa tüm temel hakları özelleştirilerek ellerinden alınan bizler değil miyiz?

Ülkenin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını sermayeye peşkeş çektiler. İşte bu yüzden de hepsi bu kapsamlı yıkım saldırılarını uyguladıkları için milyonlarcamızın güvenini kaybedip tekrar oy avcılığı yapıyorlar. Şimdi yine sorunlarımızı çözme vaadinde bulunuyorlar. Bir kez daha yalan söylüyorlar. Çünkü sermaye partileri ve onları temsil eden adayları çözümün değil, sorunun parçasıdır.

İşçi ve emekçiler olarak insanca yaşamak ve çalışmak istiyoruz. Ama tüm büyük metropoller gibi İzmir’de de ciddi sorunlarla yüz yüzeyiz. Her yağmur yağdığında göle dönen sokaklarda çamurla boğuşmak ve büyük bir dağ yığınının dönüşmüş sayısız sorunla boğuşmak kaderimiz değil. Altyapı hizmetleri tamamlanmış sağlıklı bir kentleşme, ihtiyaca uygun sağlıklı ucuz konut hakkı, temiz sokaklar, havası kirli olmayan bir kent yaşamı, çöp ve kanalizasyon gibi sorunların doğaya zarar verilmeden giderilmesi, atıkların dönüştürülmesi, yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelinmesi, nitelikli ve ulaşılabilir ücretsiz sağlık hizmeti, nitelikli-ücretsiz ulaşım, semtlerimizde, fabrika ve işyerlerimizde kreş, çocuk yuvası, herkesin ulaşabildiği kültürel ve sosyal yaşam alanları... Tüm bunlar her birimizin temel talebidir.

Günümüzde bu taleplerimizin hayata geçirilmesini sağlayacak yeterli kaynak ve koşullar vardır. Fakat bu taleplerimize kavuşmamızın önündeki tek engel üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet düzenidir. Ve yine bu mülkiyete dayalı sermayenin sınıfsal diktatörlüğüdür. İşte bu yüzden sermaye devleti bütçesinin tamamına yakını baskı-zor aygıtlarına, savaşa, silahlanmaya, teşviklere ve borç faizine ayırarak sermaye sınıfını palazlandırıyor. Öte yandan sosyal harcamalar, belediye hizmetleri dâhil olmak üzere kamusal hizmetlere bütçeden ayrılan pay kırıntıdan öteye

geçmiyor. Bu yüzden sorunlarımız dün olduğu gibi bugün de seçim sandıklarına ve belediye sınırlarına sığmıyor.

Sorunlarımızın çözümü toplumsal zenginlikleri gasp eden bir avuç asalak sermaye sahibinin mevcut iktidarının yıkılmasından geçiyor. İşçi ve emekçiler olarak ürettiğimiz zenginliklerin ve kaynakların tekrar bizler için kullanılması ancak bu şekilde mümkün olabilir. Yerel yönetimlerde söz, yetki ve karar hakkına sahip olmamızın başkaca bir yolu yoktur. Bunun dışındaki her söz biz emekçileri yeni hayallerle aldatmaktan başka bir işe yaramaz. Bu yüzden de “katılımcı, demokratik halkçı belediyecilik” vb. söylemler çekici ama bir o kadar da içi boş sözlerdir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu adayları olarak oy avcılığı için değil, devrimci sınıf kavgasını büyütmek için seçimlere katılıyoruz. Ben de **Burcu Koçlu** olarak altı boş, sahte vaatler, yalanlar ve sözde projelerle karşımıza çıkan hepsi birbirinin aynı olan sermaye uşağı düzen partilerinin kirli yüzlerini teşhir etmek, kapsamlı sorunlarımız karşısında çaresiz olmadığımızı ve gerçek çözümün devrim ve sosyalizmde olduğunu ortaya koymak için **İzmir Büyükşehir Belediyesi Sosyalist Başkan Adayı**’yım. 1987 doğumlu, yaşamını işçi sınıfının haklı ve meşru davasına adanmış genç bir kadın devrimciyim. Haziran Direnişi’nde milyonların haykırdığı “Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!” şiarını sanayi havzalarında, fabrikalarda, işyerlerinde kampüslerde, emekçi semtlerinde dalgalandırmak, sorunlarımızın gerçek ve yegâne çözümünün devrimci sınıf mücadelesinde olduğunu göstermek için yolum.

İzmir’de sanayi havzalarında; Çiğli’den Bakırçay’a, Aliağa’dan Torbalı’ya, Gaziemir’den Buca’ya sefalet ücretleriyle, uzun çalışma saatleriyle köleliğe mahkûm edilen on binlerce işçinin sermayeye karşı örgütlü mücadelesini büyütmek için devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltiyorum.

Haziran Direnişi’nde milyonlar olarak yalnız ve güçsüz olmadığımızı gördük. Ben ve benim gibi on binlerce işçi, emekçi, genç ve kadın, polisin azgın şiddetine karşı direndik, mücadele ettik, bedel ödedik. Haziran günleri bize sermaye iktidarının zulmüne ve zorbalığına ‘dur’ diyebilmenin hayal olmadığını ve haklarımızı kazanmanın tek yolunun mücadeleden geçtiğini gösterdi.

Gün gözaltılara, tutuklama terörüne, işkencelere, polis cinayetlerine karşı sokaklarda yaktığımız direniş ateşini fabrikalara, sanayi havzalarına, iş yerlerine, üniversite kampüslerine taşıma göreviyle hareket etme günüdür.

Düzenin seçim oyunu bozalım, düzen partilerinden hesap soralım. Amerikancı düzen partilerine oy verip suçlarına ortak olmayalım. Bağımsız devrimci sosyalist adayları destekleyelim. Bulduğumuz her alanda örgütlü mücadeleyi yükseltelim!

Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!

Burcu Koçlu

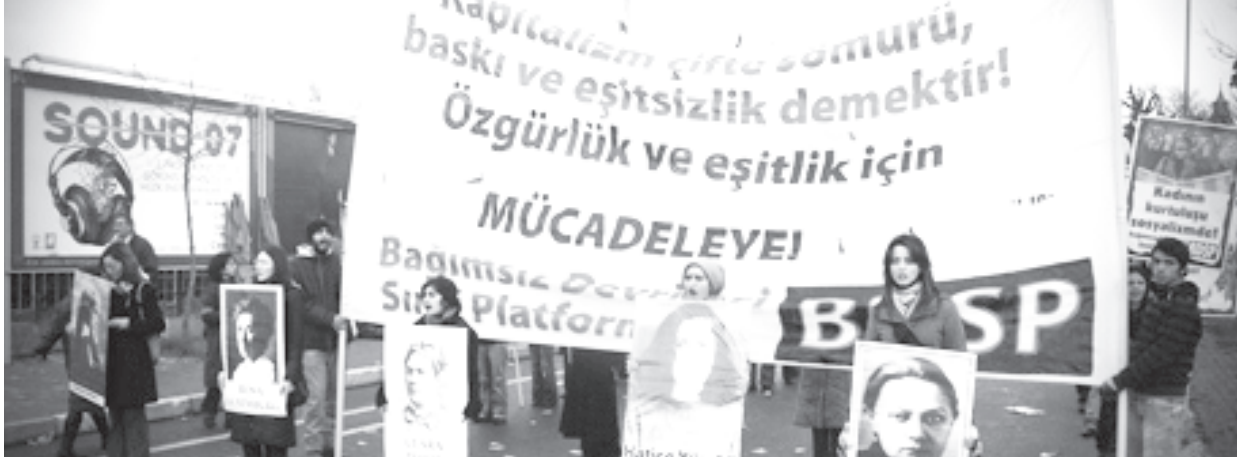
**İzmir Büyükşehir Belediyesi
Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı**

İRTİBAT:

0535 024 12 88

Emekçi Kadın Komisyonları'ndan çağrı...

Sömürü ve kölelik düzenine oy ve onay vermiyoruz!

30 Mart yerel seçimleri yaklaşıyor. Biz işçi ve emekçi kadınlara çifte sömürü, baskı, eşitsizlik ve gericiilikten başka bir seçenek sunmayan bu düzenin savunucuları şimdi karşımıza geçip bizden oy istiyorlar. Haramiler saltanatlarını daha rahat sürdürsünler diye seçimler yoluyla bozuk düzenlerine onay vermemizi istiyorlar. Sadece seçim dönemlerinde hatırladıkları işçi ve emekçileri süslü seçim vaatleriyle kandırmaya çalışıyorlar.

Özellikle toplumsal yaşamın her alanında ayrımcılığa uğrayan emekçi kadınlar seçim dönemlerinde oy deposu olarak görülüyor ve de düzen partilerinin seçim çalışmalarının vitrinini süslüyor. Kurulu düzen içinde “sol” alternatif olarak seçimlere katılan siyasal yapılar da kadınları seçim sandıklarına çağırıyor, oylarla bir şeylerin değişebileceğini vaat ediyorlar. Çivisi çıkmış bu düzene hala umut bağlıyorlar.

Oysa tüm çürümüşlüğüyle bu düzen yıkılmayı bekliyor. 17 Aralık'tan bu yana dinci-gerici koalisyonun iki kirli ortağı, birbirleriyle başa çıkabilmek uğruna, tüm pisliklerini ortalığa saçıyorlar. Yolsuzluk içinde debelenen bu düzenin tüm kurumlarının hiçbir meşrutiyeti kalmadığı, düzenin siyasi krizini derinleştiği böylesi bir dönemde işçi ve emekçilerin öfkesi seçim sandıklarında boğulmak isteniyor.

“Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!”

Haziran Direnişi'nde sokakları zapt eden işçi ve emekçiler böyle haykırdılar. İşte bu nedenle sokakları boşaltmak, uyanan öfkeyi dizginlemek için seçim sandıklarını tek seçenek olarak koyuyorlar. Emekçi kadınların örgütlenmesini ve mücadelesini esas alan Emekçi Kadın Komisyonları olarak diyoruz ki: Sandığa oyunlarını bozmak için gidelim! Biliyoruz ki bu çürümüş düzenden kurtuluş sandıkta değil, sokakta verilecek örgütlü mücadele ile gelecektir. Bu işçi ve emekçi kadınlar için tek devrimci seçenektir. Bugün tutulacak yolu Greif direnişçileri göstermektedir. Bir ayı aşkın fabrika işgaliyle haklarına ve geleceğine sahip çıkan, kendi güçlerine güvenen örgütlü işçilerin bu deneyimi, çözüm yolunu da göstermektedir.

Emekçi kadınlar; haklarımız, özgürlüğümüz için dışı değil bir mücadele gerekmektedir. Ancak gerçek ve kalıcı

kurtuluşumuz insanın insanı sömürsü üzerine kurulu bu düzen toplumsal bir devrimle yıkıldıktan, sosyalizmi kurduktan sonra gelecektir. Bu amaçla bugünden devrimci sınıf kavgasını büyütmek gerekmektedir. Bizleri seçim aldatmacalarıyla oyalayanlara bu şekilde yanıt vermeliyiz.

Emekçi Kadın Komisyonları olarak düzen partilerine oy vermiyoruz, düzenlerini onaylamıyoruz!

Çünkü **onlara oy vermek** sömürü ve kölelik düzenine onay vermektir.

Onlara oy vermek, son örneği Berkin Elvan olan polis cinayetlerinin ve katliamların devamı demektir.

Onlara oy vermek, kadına yönelik şiddetin, ayrımcılığın ve baskının artması demektir.

Onlara oy vermek işsizliğin, yoksulluğun, geleceksizliğin devamı demektir.

Onlara oy vermek “kentsel dönüşüm” adı altında rant uğruna evlerimizin yıkımı demektir.

Onlar oy vermek paralı eğitim, paralı sağlık demektir. İnsanca yaşam hakkımızın çalınmasına göz yummak demektir.

Onlara oy vermek çevre katliamı, nükleer tehdit demektir.

Özetle onlar kapitalist düzeni temsil etmektedir. Bu nedenle seçim sandıklarında onlara ve düzenlerine değil, bağımsız sosyalist adaylar şahsında devrime ve sosyalizme oy ve onay vermeliyiz.

Sosyalizme oy ve onay veriyoruz!

Çünkü insanca bir yaşam sosyalizmde! Kadınların kurtuluşu, özgürlük ve eşitlik sosyalizmde! Gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmadığımız bir yaşam sosyalizmde!

Bu nedenle seçimler yoluyla bu kirli düzeni aklamaya çalışanlara karşı devrimin ve sosyalizmin çağrısını yükselten işçi sınıfının devrimci sosyalist adaylarını destekliyoruz.

İşçi ve emekçi kadınları seçimlere düzenin seçim oyununu bozmak için katılan, işçi ve emekçileri devrimci sınıf mücadelesine çağırarak bağımsız sosyalist adayları desteklemeye davet ediyoruz.

Kapitalist düzenin seçim aldatmacasına hayır! Kadının kurtuluşu sosyalizmde!

Emekçi Kadın Komisyonları

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org> 20 Mart 2014

Erdoğan polis terörünü yanında taşıyor

Yaptığı yolsuzluklar, hırsızlıklar açığa çıkan AKP içine düştüğü krizden kurtulmak için polis terörünü devreye sokmaktan çekinmiyor. Erdoğan'ın seçim mitingleri düzenleyeceği illerde polis terör estiriyor.

Adana ve Antalya'da düzenlenen AKP mitingi dolayısıyla bu kentlere giden Erdoğan'ı protesto etmek isteyenler polis terörüyle susturulmuştu. Hemen arkasına denk gelen **İzmir** eyleminde ise polis terörünün dozajı iyice artmıştı.

Çevre kentlerden taşınan insanlarla İzmir'de seçim mitingi düzenleyen Erdoğan, kendisini bu kentte görmek istemeyenlere karşı ise ne kadar tahammülsüz olduğunu göstermişti. Erdoğan'ı protesto gösterilerine polis saldırıları olmuş, insanlar gözaltına alınmışlardı. Sokaklarda yükselen protesto sesleri polis terörüyle bastırılmaya çalışılmıştı.

Bu görüntülerden tadı kaçtığı anlaşılan Erdoğan, arka arkaya gelen **Çanakkale** ve **Edirne** mitinglerinde daha baştan işi sıkı tutmayı tercih etti. İlerici partilerin büroları basılarak kapılar kırıldı, içerde bulunan parti üyeleri gözaltına alındı. Erdoğan'ı protesto eden pankartlar zorla söküldü.

Çanakkale'de TKP bürosu basılarak TKP üyeleri gözaltına alınmıştı. Polisin elindeki listeye göre gözaltı yaptığı kentte sokaklardaki protesto eylemlerinden de gözaltına alınanlar oldu. Toplam gözaltı sayısı 30'u buldu.

Tümüyle anti demokratik olan bu uygulamaların hiç bir yasal dayanağa ihtiyaç gözetilmeden yapılması AKP ve Erdoğan'ın gözünün ne kadar döndüğünü fazlasıyla göstermektedir. Bu faşizan uygulamalar Erdoğan'ın Edirne mitingi nedeniyle de sürdü. Polis **Edirne'de** terör estirdi. ÖDP ve TKP binaları basıldı, gözaltılar yapıldı.

Polis tarafından basılan ÖDP İl Binası'nın camları kırıldı, bina içerisine gaz atıldı. 14 ÖDP üyesi polis tarafından dövülerek gözaltına alındı.

TKP Edirne İl Örgütü'ne de zorla giren polis çatıya asılan pankartı indirdi. Baskın yerinde bulunan avukata polislerin hiç bir izin belgesi göstermediği öğrenildi. Burada da 3 TKP'li gözaltına alındı.

Devrimci sınıf çalışmalarından...

Sınıf devrimcileri düzenin seçim aldatmacasına karşı yürüttüğü yoğun faaliyetlerle işçi ve emekçileri mücadeleye çağırırken direnişçi Greif işçilerinin sesini de bulunduğu alanlara taşıyarak dayanışmayı büyütüyor.

Ankara

Ankara'nın birçok noktasında ve sanayi bölgelerinde yürütülen devrimci faaliyetlerle işçi ve emekçilere düzenin seçim oyununa karşı derin ve sosyalizm mücadelesini yükseltme çağrısı yapıldı. BDSP'nin "Ne sandık, ne düzen... Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" şiarlı afişlerini ve "Sandık'larından güçlüyüz! Greif işçileri yol gösteriyor!" şiarlı Ankara Büyük Şehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Melek Altıntaş imzalı afişler Ankara'nın birçok noktasına asıldı.

OSTİM'de seçim anketi ve BDSP'nin seçim bildirelerini atölye atölye dolaşarak kullanan sınıf devrimcileri, Greif işçilerinin yükselttiği mücadelenin tüm işçi ve emekçilere izlenmesi gereken yolu gösterdiğini vurguladılar.

Seçim afişleri OSTİM'in ana arterleri ve ara sokaklarında, İvedik ve Batıkent'te yaygın bir şekilde kullanıldı. Berkin Elvan'la ilgili ozalit ve yazılamalar da OSTİM ve Batıkent'te yaygın bir şekilde yapıldı.

Sincan Çimşit'te, Plevne Caddesi'nde, Ayaş Yolu Caddesi'nde, Pazar Pazarı'nda, Lale İstasyon Durağı'nda, Vatan Caddesi'nde BDSP'nin genel seçim bildirgesi dağıtıldı. Fatih ve 12. Cadde'de aday bildirileri dağıtılırken afişleri de asıldı.

BDSP'liler Pazar Pazarı'nda bildirge dağıtımı yaparken polislerin keyfi tutumuyla gözaltına alındı. Polisin bildiri dağıtmak için izin alınması gerektiği yönündeki dayatmasına direnen BDSP'lilere "seçimlere katılmamaya ve halkı isyana çağırmaya çalışmak" nedeniyle soruşturma açıldı. İki BDSP'li akşam saatlerinde savcılıktan serbest bırakıldı.

Sınıf devrimcileri bir yandan seçim çalışmalarında işçi ve emekçilere Greif işçilerinin yolundan mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıyor, bir yandan da dayanışmayı örgütlemeye çalışıyor. **Mamak**'ta birçok noktaya BDSP afişlerinin yanı sıra aday afişleri de Tuzluca'yır, NATO Yolu, Şahintepe ve Şirintepe'de asıldı. Greif işçilerine vurgu yapan, devrim ve sosyalizm çağrısı yapan aday pankartları da kullanıldı. Tuzluca'yır Meydan'da Greif işçileriyle dayanışma standı açıldı.

İzmir

BDSP önlükleriyle Buca Mehtap Mahallesi'ne giren sınıf devrimcileri kapı kapı dolaşarak bir taraftan *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışını gerçekleştirirken diğer bir taraftan da seçim bildireleriyle gündemler üzerine tartışmalar yaptılar.

BEGOS çevresi, Konak merkez ve İki Çeşmelik yolu "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!", "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" şiarlı afişlerle donatıldı.

Şirinyer Tansaş önünde de Greif işçileri ile dayanışma masası açıl destek imzaları toplandı. Masaya konulan dayanışma kutusu ile de işçi ve emekçilerden Greif işçilerine maddi destekte bulunmaları istendi.

Sınıf devrimcileri **Harmandalı** Pazar Yeri girişine stand açarak Greif işçilerine maddi ve manevi destek

çağrısında bulundu.

İşçilerin mücadelesine destek için imza istendi. Ayrıca standın yanına Greif işçilerinin ihtiyaç listesi asıldı. Ayrıca yaygın olarak seçim afişleri Harmandalı'da kullanıldı.

Soğukkuyu, Serinkuyu, Naldöken, Bayraklı, Alsancak, Basmane güzergahlarına da afişler asıldı.

Seçim afişleri **Aliaga** merkez yol güzergahlarına ve servis geçiş hatlarıyla mahallelerde, Aliaga merkezde ve Aliaga-Bergama yolu hattında yoğun bir şekilde yapıldı. Afiş çalışmasının ardından sınıf devrimcileri emekçi semtlerinde *Kızıl Bayrak* dağıtımı yaparak emekçilerle seçimlerde sandıkların değil Greif işçilerinin yolundan gidilmesi gerektiği vurgulanarak faaliyet bitirildi.

Çiğli merkezde açılan resim sergisi ve standla işçi ve emekçiler Greif direnişine destek olmaya çağrıldı. İşçilerinin ihtiyaç listesinin olduğu bildiriler emekçilere ulaştırıldı. Yine Çiğli'de Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan tekstil fabrikalarına bildiriler dağıtıldı.

Çiğli OSB'nin büyük tekstil fabrikaları olan Mude Tekstil, Vena ve Belgü Tekstil, yine patronun sendika tasfiye saldırısının güncelliğini koruduğu Roteks Tekstil'de işçilere "Bozuk düzende sağlam çark olmaz" şiarlı BDSP seçim bildireleri dağıtıldı.

İstanbul

Greif işçilerinin **Ümraniye**'de sesi olan sınıf devrimcileri, son olarak işgalci "Greif işçileri" imzalı açıklamalarını Dudullu OSB'de kurulu bulunan DİSK Birleşik Metal İş Sendikası'nın örgütlü olduğu ABB fabrikasında dağıttılar. "DİSK Greif'tir! DİSK'in fiili-meşru mücadelede değerine işçiler sahip çıkmalıdır!" başlıklı açıklama, Greif işçilerinin sesini de taşıyan bir

sahipleri olan işçilere seslenerek DİSK'in gerçek yüzü yansıtılarak, direnişlerine sahip çıkmaya çağırıyor.

30 Mart yerel seçimleri yaklaşırken, sınıf devrimcileri işçi ve emekçilere düzen siyasetinin cümbüşleri arasında gerçek kurtuluşun sosyalizm vurgusunu ön plana çıkararak faaliyet yürütüyor. Gerçek kurtuluşun sosyalizm olduğunu ve Greif işçilerin açtığı yolu izlemekten geçtiğini söyleyen sınıf devrimcileri, kurtuluşun sandıkta değil devrimci sınıf mücadelesi olduğunu, Greif direnişi vesilesi ile işçi ve emekçilere daha güçlü anlatıyor.

BDSP'nin seçim afişleri Sarıgazi ve Çekmeköy'de yaygın bir şekilde yapıldı.

Seçim bildirgesi de Demokrasi Caddesi, İnönü ve Atatürk mahallelerinde dağıtıldı.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Burcu Deniz, seçim toplantılarından birini de 15 Mart'ta **Esenyurt** İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirdi. Toplantıda kısa bir açılış konuşmasının ardından sözü Burcu Deniz aldı.

Yaklaşan yerel seçimlerde, ülke ve dünyadaki genel siyasal atmosfer üzerine yapılan sohbetlerle toplantı devam etti. Sohbet havasında geçen toplantı katılımcıların soru ve görüşlerini ifade etmeleriyle ilerledi. Bu kapsamda Haziran Direnişi, rejim krizi, düzen siyaseti ve reformizmin seçimlere yaklaşımı gibi noktalara değinildi. Yerel seçim hayalleri üzerinden yürütülen tartışma Dikili, Şili, Fatsa gibi deneyimler üzerinden verilen örneklerle zenginleştirildi.

Kavranması gereken asıl noktanın toplumdaki örgütlülük düzeyinin yükseltilmesi olduğu vurgulandı. Bağımsız Sosyalist Aday'ın boykot, seçim vaatleri gibi konular üzerine sorulan soruları yanıtladığıyla etkinlik sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara-İzmir-İstanbul

Gençlik 16 Mart'ı unutturmadı

16 Mart katliamları üniversitelerde protesto edildi. Gençlik okullarda yaptıkları eylemlerle 16 Mart katliamlarını unutturmayacağını haykırdı.

İstanbul

İÜ Edebiyat Fakültesi önünde toplanan öğrenciler açtıkları pankartların arkasında sloganlarla Beyazıt Meydanı'na yürüdüler. Merkez Kampüs'ten çıkan öğrenciler de sloganlarla meydana gelerek buradaki arkadaşlarıyla buluştular.

Kürtçe ve Türkçe olarak okunan açıklamada katliamlar hatırlatılırken, Beyazıt'ta gerçekleşen katliamın ardından dava dosyası kapatılarak ve katliamın sorumlularının terfi ettirilerek devletin katliamcıları ödüllendirdiği ifade edildi.

Halepçe'de yaşanan katliamın ise yıllardır Türkiye'de de devlet politikası olarak devam ettiği ifade edildi. Roboski, Gewer ve Paris'te katledilen Kürtler hatırlatılarak bugünkü iktidarın da bu katliam geleneğini devam ettirdiğine vurgu yapıldı.

AKP hükümetinin Haziran Direnişi sırasında polisler eliyle terör estirdiği ifade edilerek katledilenler anılırken Berkin Elvan da ayrıca anıldı.

Açıklamanın ardından hep birlikte Beyazıt Marşı söylendikten sonra Beyazıt Katliamı'nın yaşandığı Eczacılık Fakültesi önüne yüründü.

Burada '78'liler Girişimi adına katliamın yaşandığı anda orada olan Kamil Tekin Sürek bir konuşma yaparak yaşananları anlattı.

Katledilenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından, her yıl katliamın yaşandığı yere karanfil bırakıldığı hatırlatıldı. Bu sene ise Berkin Elvan için ekmek bırakıldı.

Ankara

Dem-Yöm, DPG, DÖB, Kaldıraç, Kurtuluş Yolunda Dev-Genç'in örgütlediği eylem Cebeci Kampüsü'nden yürüyüşle başladı.

"Beyazıt'da, Halepçe'de, Gazi'de, 13 Mart'ta katliam yapan devlet, Berkin'i katletti. Hesap soracağız!" parkartı açılan eylemde "Katil devlet hesap verecek" sloganlarıyla trafik kapatılarak yürüyüşe geçildi. Kampüste toplanarak Güvenpark'a yürümek isteyen öğrencilerin önü Kurtuluş Metrosu'nda çevik kuvvet polisleri, akrep ve TOMA'larla kesildi.

Devrimci ve ilerici öğrenciler barikatın önünde bir süre slogan attıktan sonra kaldırıma geçerek burada kısa bir açıklama ve anma gerçekleştirdiler.

Dün Gazi'de, Halepçe'de, Beyazıt'ta katleden

devletin Haziran'da da katlettiğine değinilen açıklamada devletin bu kez 15 yaşındaki Berkin'i hedef aldığı belirtildi. Devletin katliamcı yüzünün teşhirinin ardından meydanlarda hesap sorulacağı vurgulandı. Saygı duruşunun ardından öğrenciler "Berkin'in katili polis, sokaktan çekilene kadar biz de kampüsten çıkmayacağız" diyerek Cebeci Kampüsü'ne çekildi ve eylem burada bitirildi.

İzmir

Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde bir araya gelen öğrenciler, yürüyüşün ardından 1. No'lu yemekhane önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Katliamlarda yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulunulmasının ardından yapılan basın açıklamasında Mart ayının insanlık dışı katliamlar nedeniyle toplumun hafızasında "Acılar, katliamlar ayı" olarak kazındığı söylendi "Tüm insanlığın barış içerisinde yaşayacağı bir dünya mücadelesi veren halkların ve emekçilerin örgütlü gücü, yeni katliamların yaşanmasını engelleyebilecek tek güçtür." denildi.

Antalya

Akdeniz Üniversitesi Öğrenci Evi'nin önünde toplanan kitle, "Unutmadık, unutturmayacağız!" pankartıyla kampus içerisindeki Olbia Çarşısı'na yürüdü. Katliamların hesabının sorulacağı yönünde sık sık slogan atan grup Olbia Çarşısı önünde bir basın açıklaması yaptı.

Bilecik

Bilecik Üniversitesi öğrencileri Halepçe katliamını yürüyüşle andılar. Öğrenciler "Halepçe Katliamı'nı kınıyoruz" pankartıyla eylemdeydi. Eylemde katliama ilişkin fotoğraflar taşındı. Eylemde katledilenler anılırken katliamın sorumluları lanetlendi.

Eskişehir

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde Halepçe, Gazi, Beyazıt ve Gezi'de katleden devlet lanetlendi. Yunus Emre Kampüsü yemekhane önünde toplanan devrimci, ilerici ve yurtsever öğrenciler bir yürüyüş düzenledi. Ana giriş kapısına yapılan yürüyüşün ardından PDK'nın basın açıklaması gerçekleştirildi.

Mart ayı şehitleri anıldı

Ankara Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği ortak düzenlediği etkinlik ve eylemle Mart ayı katliamlarını lanetlerken aynı zamanda bu ayda şehit düşenleri andı.

"Ölenler kavganın ortasında öldü!"

Etkinlikte, Mart ayının katliamlarla olduğu kadar direnişlerle ve yiğitlik örnekleriyle dolu olduğu belirtilerek, bir süre önce yaşamını yitiren Berkin Elvan şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde yitirilenler anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Ekim Gençliği ve DLB adına yapılan konuşmalarda, tarihteki katliamlar üzerinden iki sınıfın, iki iradenin karşı karşıya geldiği mücadeleler, direnişler anlatıldı. Sermaye devletinin kanlı yüzünü yüzlerce kez gösterdiği, ancak bunun karşısında da yüzlerce kez direniş destanları yazıldığı vurgulandı.

Konuşmaların ardından serbest kürsü açıldı, bu bölümde daha genel tartışmalar yürütüldü.

Tartışmaların sonrasında müzik dinletisi gerçekleştirildi. Ezgiler ve marşlar devrim şehitlerine atfedildi.

"Ayakta kalabilmek için kanımızı döküyorlar!"

Anma etkinliğinin ardından Sakarya Caddesi'nden Yüksel Caddesi'ne bir yürüyüş gerçekleştirildi ve burada basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada, Mart ayının katliamlar ayı olduğu belirtilirken sömürü düzenin koruyucuları çeşitli şekillerde düzeni korumaya devam ettiği ifade edildi.

Kızıldere'den Halepçe'ye, Beyazıt'tan Gazi'ye, sermaye devletinin korkusunu açığa çıkardığı ve bu yüzden katliamlara başvurduğu söylendi. En son Haziran'da ayağa kalkan milyonların katliamlar üzerine kurulu sistemi tarihin çöplüğüne göndermek için bir yol açtığı ve mücadelenin kazanana dek süreceği vurgusu yapıldı.

Açıklama katillerden hesap sorma çağrısı ve gençliğin üzerine düşeni yapacağı sözleriyle bitirildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Liseliler Berkin'in sapanını devraldı!

Berkin Elvan'ın ölümsüzlüğe uğurlanmasının ardından da liseliler eylemdeydi. Liseliler boykotlar, yürüyüşler, oturma eylemleri ile Berkin'i anarken geleceklerini çalan, Berkin'leri katleden düzenden hesap soracağını haykırdı.

İstanbul

13 Mart akşamı Esenyurt'ta liseliler okul çıkışında toplanarak Berkin Elvan için bir yürüyüş gerçekleştirdi. Kendiliğinden tepki ile biraraya gelen liseli gençliğin yürüyüşünde genç komünistler de yer aldı.

Köyiçi'nden sloganlarla yolu trafiğe kapatan kitle Esenkent yönüne doğru bir yürüyüş başlattı. AKP seçim temsilciliği yanından geçerken "İşte burası katil yuvası!", "Hırsızlar, katiller hesap verecek!", "Berkin'in hesabı sorulacak!" diyerek gençlik düzen partisini teşhir etti. Etraftan geçenler de araçlarından kornalarla liselilere destek verdi.

Köyiçi Meydanı'na yürüyen kitle Köyiçi'nde toplanan gençlerle sonraki günlerdeki etkinlik ve eylemler planlandıktan sonra eylem sonlandırıldı.

Kartal'da bulunan birçok lisede eylemler örgütlendi. Berkin'in ölümsüzlüğe uğurlandığı ilk günden itibaren haftasonuna kadar Kartal'da Devrimci Liseliler Birliği her gün eylem gerçekleştirdi.

Yürüyüşten önce Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde bir araya gelen DLB'liler nasıl bir yürüyüş gerçekleştireceklerini planladılar. Ve eylem disiplini üzerine bir tartışma yürüttü.

Kartal Meydanı'na gelen DLB'liler yaşanan polis saldırılarını ve provokasyon girişimlerini teşhir ederek "Berkin'e sözümüz Devrim olacak! DLB" imzalı pankart ile bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Sloganlarla yürüyen DLB'liler Bankalar Caddesi'ni ve çay bahçelerini dolaşarak Kartal Meydanı'na yürüdüler.

Pendik Nuh Çimento Anadolu Lisesi'nde öğle arasında bir araya gelen liseliler bahçede oturma eylemi gerçekleştirdiler. Okulda küçük bir grubun dışında herkes eyleme katılırken içerisinde Okul Başkanı'nın da olduğu küçük grup sorun yaratmaya başladı. Okul Başkanı gelip oturan kitleye hakaret edince gerginlik yaşandı. Polis ekipleri okula geldi. Okul Başkanı ve arkadaşları polisler tarafından uzaklaştırıldı.

Liseliler Berkin için siyah kıyafet giyerek okula geldi. Bir çok liseli siyah giyindiği için okula alınmadı ve siyah giymek yasaklandı. Liseliler ise yine siyah kıyafet giyme kararı aldı.

Kartal Hasan Ferruh Özgen Anadolu Lisesi'nde öğrenciler sloganlarla okul içinde dolaştılar. Ardından kargaşa yaşandığı öğrenildi. Sonrasında duvarlara Berkin'le ilgili sloganlar yazıldı.

Kartal Semiha Şakir Anadolu Lisesi'nde öğle arasında 1. katta oturma eylemi gerçekleştirildi. Müdür Yardımcısı'nın engellemesiyle birlikte liseliler dışarı çıkartıldı. Dışarıda beklendiği sırada Müdür gelerek temsilcileri yanına istedi. Görüşmeden sonra 45 dakika beklendi ve eylem bitirildi.

Kartal Türk Kızılayı Anadolu Lisesi'nde liseliler okul çıkışında bahçede oturma eylemi yaptılar.

Atalar ve Kartal Endüstri Meslek Liseleri'nde liseliler okullarında toplandıktan sonra Kartal'daki eyleme yürüdüler.

İhsan Zakiroğlu İlköğretim ve Zekeriya Göçer İlköğretim Okulu'nda öğrenciler bir araya gelerek oturma eylemleri gerçekleştirdiler. Sınıfların birçoğuna

Berkin'in fotoları yapıştırıldı. AKP ile ilgili karikatürler panolara yapıştırıldı.

50. Yıl General Refet Bele İlköğretim Okulu'nda ise Berkin'in resimleri sınıflara asıldıktan sonra okuldan birkaç öğrencinin şikayet etmesi ile birlikte Müdür sınıfları tek tek dolaşarak resimleri toplattı. Ardından öğrenciler arasında gerginlik ve çıkışta kavgalar yaşandı.

Dershane öğrencileri yürüyüş gerçekleştirdiler. Ardından karakolun önüne gelen liseliler Berkin'in katillerini protesto için kapı önüne ekmek bıraktılar. Ardından eylemi bitirdiler.

Erzincan Mahallesi'nde liseliler eylem gerçekleştirdiler. Hakmar'ın önünden başlayan yürüyüşle FSM Parkı'na gelerek oturma eylemine dönüştürüldü. Sloganlarla oturan liselilere yoldan geçenler ve arabalar destek verdi. Ardından eylem sonlandırıldı.

Kadıköy Anadolu Lisesi'nde de oturma eylemi gerçekleştirildi.

Esenyurt'ta çeşitli liselerden öğrenciler bir araya gelerek Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda saat 19.00 'da oturma eylemi yaptılar.

Alana gelen sivil polisler sözlü tacizlerde bulunarak öğrencileri tahrik etti. Liseliler "katil var!", "hırsız var!" diye bağırarak tepki gösterince yaşanan arbedede 2 kişi gözaltına alındı.

Gözetli sırasında biber gazı ile saldıran polis daha sonrasında çevik kuvvet ile liselileri Bulut Durağı'na kadar püskürttü. Ardından bir araya gelen liseliler gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılması için Esenyurt İlçe Karakolu'na doğru yürüdü. Karakolun önünde polis saldırıları devam etti. Karakol önünde polis gaz bombası kullandı. Karakol önünde yaşanan saldırıda 4 kişi daha gözaltına alındı.

Gebze

Gebze'de Berkin Elvan için yürüyüş düzenleyecek olan Darıca Lisesi öğrencilerine korku salmaya çalışan Darıca polisi, bir öğrenciyi gözaltına alarak eylem yapmalarını, aksi takdirde gözaltı yaparak eylemi dağıtacakları tehdidiyle korkutmuştu. Bu arada, öğrenciler, Darıca Lisesi'nde oturma eylemi yaptılar.

okula polisleri alarak eylem öncesinde okulu terörize etmeye başladı. Yürüyüş saatinden önce okula gelen onlarca sivil ve çevik kuvvet polisi ise okul çevresinde ve bahçesinde bekleyişe geçti. Eylemi sosyal medya üzerinden organize eden öğrenciler ise bir öğrencinin gözaltına alınmasının ardından yürüyüşü iptal ettiler.

Darıca Lisesi'nde Berkin Elvan için yürüyüş düzenleyecek olan liselilere polis baskısı devam etti. Müdür iki lise öğrencisini okula çağırarak polisle birlikte sorguya çekti.

İzmir

Karşıyaka'da liseliler kızıl bayraklarla ve Berkin'nin fotoğraflarıyla eylem yaptı. İş Bankası önüne gelindiğinde Berkin Elvan şahsında tüm Haziran Direnişi'nde katledilenler işçin saygı duruşu yapıldı. Eylemle Devrimci Liseliler Birliği olarak her daim sokaklarda olunacağı ilan edildi.

Açıklamanın ardından çarşının ortasına tekrar yüründü ve burada oturma eylemi yapıldı. Provokasyon yaratmaya çalışan bir kişi ise Karşıyakalı emekçiler tarafından yuhalanarak kovuldu. Buradan tekrar çarşı girişinden Karşıyaka iskeleye pankartla, sloganlarla yüründü. Yol kesilerek iskele önüne geçildi.

Alsancak vapuruna binen DLB'liler vapurda forum gerçekleştirdiler. Forumda, çeşitli liselerden eyleme katılan liseliler kendi okullarına dair aktarımlarda bulundular.

Vapurdan inen DLB'liler tekrar pankartlarını açarak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne yürüdüler. Sevinç Pastanesi önünde Berkin anısına saygı duruşu yapıldı. Sloganların ardından Ekim Gençliği açıklama gerçekleştirerek çözümün seçim sandıklarında değil, sokakta olduğunu, Berkin'in hesabının ancak böyle sorulacağını ifade etti. Eylem alkışlar ve sloganlarla bitirildi.

Manisa

DLB'liler liselileri Berkin için eyleme davet ettiler. Manolya Meydanı'nda oturma eylemine başlayan liseliler 1 saat oturma eylemi gerçekleştirdiler.

Liselilerin Sesi / İstanbul-İzmir

Halepçe katliamını protesto eylemleri

Halepçe katliamının 26. yıldönümünde katliamları protesto etmek amacıyla çeşitli illerde eylemler yapıldı.

Halepçe katliamını protesto etmek için **Diyarbakır**'da yapılan eylem BDP Diyarbakır İl Örgütü önünden başladı. Buradan DTK'ya yürüyen eylemcilerin önü bir süre sonra TOMA'lar tarafından kesildi. Polisin çekilmesinin ardından yürüyüş sürüyön.

Eylemde Ceylan Önkol, Berkin Elvan ve Uğur Kaymaz'ın fotoğraflarının bulunduğu pankartlar taşındı. Yaklaşık 2 kilometre yürüyerek, DTK binası önüne gelindi. AKP Bağlar ilçe binası önünden geçilirken sıkı güvenlik önlemleri alındı.

Demokratik Toplum Kongresi binasına gelindikten sonra açıklama yapıldı. Fikri Amedi, Kürtçe konuşma yaptı. BDP Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Gültan Kışanak da konuşma yaptı.

Roboski'de yaşanan katliam da bir soykırım girişimidir. Sivil insanların üzerine savaş uçakları ile bomba yağdırılması, başka hiçbir şekilde ifade edilemez. Türkiye, hükümet, bu insanlık suçunun üstünü örtmeye gayret ediyor."

Roboski'de de binler Halepçe katliamı kınamak için Roboski mezarlığına yürüdü. Roboski mezarlığına gelindikten sonra Halepçe katliamında yitirilenler anıldı.

Batman'daki eylem Yılmaz Güney sineması önünde yapıldı.

Urfa'da ise BDP tarafından yapılan çağrıyla Halepçe katliamını protesto etmek için Ahmet Bahçivan İş Merkezi önünde toplanıldı.

Eyleme BDP Urfa Milletvekili İbrahim Binici, BDP İl Başkanı Celalettin Erkmén'de katıldı. Türkçe ve Kürtçe dövizler taşıyan grup Halepçe katliamını kınayan sloganlar atıldı.

Urfa'da basın açıklamasının ardından oturma eylemi yapıldıktan sonra eylem bitirildi.

Bu eylemlerin yanı sıra yine BDP tarafından **İzmir**, **Ankara**, **Adıyaman** ve **Kahta** ilçesinde, Diyarbakır'ın

Çınar, **Bismil**, **Hani**, **Hazro** ve **Ergani** ilçelerinde, **Şırnak Güçlükonak**'ta, **Bingöl**'de, **Van**'ın **Erciş** ve **Çaldıran** ilçelerinde, **Urfa**'da ve **Viranşehir** ilçesinde, **Batman** ve **Kozluk** ilçesinde, **Muş**'un **Bulanık** ilçesinde, **Siirt Kurtalan** ve **Eruh**'ta, **Mardin**'in **Derik**, **Midyat** ve **Mazıdağı** ilçelerinde, **Ağrı Patnos**'ta ve **Kars**'ta da eylemler yapıldı.

KESK Diyarbakır Şubeler Platformu ise Halepçe, Gazi, Qamişlo, Beyazıt ve Enfal katliamlarını protesto etmek için Eğitim-Sen binası önünde toplandı. Buradan DTK binasına doğru yürüyüşe geçen kamu emekçileri eylemi burada bir süre devam ettirdikten sonra bitirdiler.

KESK Ağrı Şubeler Platformu ise İHD, AKYAD ve Ağrı Barosu ile birlikte, Halepçe katliamını Kütüphane Caddesinden Öğretmevi'ne düzenlediği yürüyüşle protesto etti.

HDP **İstanbul** İl Örgütü ise 16 Mart Halepçe ve Beyazıt katliamlarını Beyazıt Meydanı'nda yaptığı eylemle protesto etti.

İHD eylemleri

İHD tarafından da Halepçe katliamlarını protesto etmek için eylemler yapıldı. Bu eylemlerden biri **Ankara** Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde oldu. İHD Genel Merkezi tarafından yapılan bu açıklamada Halepçe katliamı protesto edildi.

Yanı sıra Diyarbakır'da İHD ve Diyarbakır Barosu, Halepçe katliamında yaşamını yitirenleri anmak amacıyla Koşuyolu Parkı İnsan Hakları Anıtı önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

İHD'nin Halepçe katliamı gündemli eylemlerinden biri de **İstanbul**'da Galatasaray Lisesi önünde yapıldı. Ayrıca **Malatya**'da da İHD tarafından Halepçe katliamı protesto edildi. İHD Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Aydın'da mezarbaşı anması

Bundan 36 yıl önce, 16 Mart 1978 günü İstanbul Üniversitesi Beyazıt kapısı önündeki öğrencilere atılan bir bomba ile Hatice Özen, Ahmet Turan Ören, Cemil Sözen, Murat Kurt, Abdullah Şimşek, Hamit Akıl ve Baki Ediz isimli 7 öğrenci faşistler tarafından katledilmişti.

Eğitim-Sen Aydın Şubesi'nin çağrısıyla bir araya gelen emekçiler ve ilerici güçler Hatice Özen'in mezarının bulunduğu Çine/Böcek Köyü mezarlığına doğru hareket ettiler. Mezarlığa varıldığında öncelikli olarak Hatice Özen'in mezarı temizlenerek çiçekler ekildi, karanfillerle süslendi.

Anma Eğitim-Sen Aydın Şube Başkanı Ali Gün'ün 16 Mart 1978 tarihinde yaşananları ve sonraki süreci anlattığı konuşma ile başladı. Konuşmanın ardından Hatice Özen şahsında tüm devrim şehitleri adına saygı duruşu yapıldı.

Ardından Hatice Özen'in lise arkadaşı kısa bir anısını anlattı. Kanlı 1 Mayıs '77 sonrasında Hatice Özen'le bir sohbetlerinde "1 Mayıs'ta ölmedik ya artık bize karada ölüm yok" dediğini aktardı. Arkadaşlarından derlenme Hatice Özen'in anlatıldığı bir yazı okundu ve sonrasında da katliamın bizzat devletin tetikçileri tarafından organize edildiği anlatıldı. Davaların zamanaşımalarıyla düşürüldüğü, faillerin kan döktükçe rütbelerinin yükseldiği belirtildi.

Son olarak "16 Mart'ta 7 can, bugün Berkin Elvan'dır" denilerek Grup Yorum'dan 16 Mart Marşı ile anma programı bitirildi.

Kızıl Bayrak / Aydın

Cizre Newroz'unda bir ölü

Şırnak'ın Cizre ilçesinde Yafes, Cudi, Nur, Sur ve Alibey mahalleleri başta olmak üzere birçok noktada Newroz etkinlikleri kapsamında kutlamalar düzenlendi. Yafes Mahallesi'ndeki kutlamalarda havaya açılan ateş sonucu Garip Taşkın ağır yaralandı.

Cizre Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Taşkın tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Kızıltepe'de bir yaralı

Yine Mardin Kızıltepe'de Newroz mitingi ardından polisin yürüyüş yapmak isteyen kitleye saldırması üzerine başlayan çatışmalarda polisin attığı gaz bombası sonucu yaralanan 18 yaşındaki Hamdullah Başak'ın durumu ağırlaştı.

Edinilen bilgilere göre, Kilise Caddesi üzerinde polisin hedef gözeterek ateşlediği gaz bombası kapsülü ile çenesinden yaralanan Hamdullah Başak, ilk müdahalenin ardından götürüldüğü Kızıltepe Devlet Hastanesi'nde önümüzdeki saatlerde ameliyat edilmesi bekleniyor.

İllerde KESK eylemleri

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu İzmir, İstanbul ve Adana’da yaptığı eylemlerle yolsuzlukları yaratan düzeni teşhir ederken sokakta yükseltilecek mücadeleyi sürdüreceğini açıkladı...

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu tarafından “Emeğimize sahip çıkmak, zulüm ve yolsuzluk düzenini sıfırlamak için alanlardayız!” şiarıyla bir yürüyüş düzenlendi.

Konak YKM önünde toplanılıp buradan Kemeraltı girişine yüründü. Eylemde “Yolsuzluk ve yoksulluk düzenine hayır!” pankartı açıldı. KESK flamalarının yanı sıra yolsuzlukları eleştiren dövizler taşındı.

Kemeraltı girişine gelindiğinde basın açıklamasını İzmir KESK Şubeler Platformu adına BES İzmir Şube Başkanı Selma Şen okudu. Şen açıklamaya, ülkenin AKP iktidarı tarafından yangın yerine çevrildiğini söyleyerek başladı ve ardından son dönem ortaya çıkan yolsuzluklardan bahsetti. AKP iktidarının son 10 yılına değinen Şen, artık AKP iktidarının meşruiyetinin kalmadığını söyledi. Şen, rüşvete, talana hep karşı olduklarını ve bundan sonra da olmaya devam edeceklerini belirtti. Şen ayrıca Berkin Elvan’ın öldürülmesine değindi. Berkin Elvan için yapılan yürüyüşlerdeki azgın polis saldırısını kınadı.

İstanbul

TMMOB ve KESK yolsuzluk ve zulüm düzenini Taksim’de yaptığı basın açıklamasıyla protesto etti.

Galatasaray Lisesi önünde “Emeğimize sahip çıkmak zulüm ve yolsuzluk düzenini sıfırlamak için alanlardayız” ozalitinin açılmasının ardından eylem sloganlarla başladı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu ve TMMOB İKK adına ortak açıklamayı Eğitim-Sen 3 No’lu Şube Başkanı Hüseyin Tosu okudu.

Açıklamada AKP’nin gerici ve muhalif güçlere yönelik saldırgan politikaları teşhir edildi. Berkin Elvan şahsında Haziran Direnişi’nde katledilenler anılırken son süreçte AKP’nin provakatif söylem ve davranışlarla toplumu kutuplaştırma girişimi teşhir edildi.

Yolsuzluk operasyonu sonucunda tutuklananların serbest bırakılmasının iktidarın gerçek yüzünü bir kez daha gösterdiğine vurgu yapıldı. İktidarın yolsuzlukları yapanları korurken, işçi ve emekçilere yönelik uyguladığı yoksulluk politikaları da teşhir edildi. Yeni yasal düzenlemeler ve torba yasaların beraberinde baskı ve hak gaspları getirdiği ifade edildi.

Adana

Adana’da KESK Şubeler Platformu tarafından İnönü Parkı’nda gerçekleştirilen eylemde basın açıklamasını KESK Dönem Sözcüsü ve SES Adana Şube Başkanı Tekin Müjde okudu.

Açıklamada, 17 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonu sonrasında yaşanan gelişmelere dikkat çekilerek, ‘başta sendikalar olmak üzere tüm emek ve demokrasi güçlerinin asıl hedefi kendileri olan, AKP-Cemaat dalaşısıyla perdelenmek istenen saldırılara set çekme görevi ile karşı karşıya’ olduğu vurgulandı. Açıklama ayrıca 17 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonu ile ortaya çıkan tabloya ilişkin

eleştirilerin yanı sıra AKP-MEMUR SEN mutabakatı ile dayatılan toplu sözleşme ile maaşlara yapılan 123 TL’lik artışın eridiğine dikkat çekildi.

Açıklama yolsuzluk düzeninden hesap sormak için mücadelenin devam edeceği ifade edilerek sonlandırıldı.

Eğitim-Sen eylemi

İnönü Parkı’nda ayrıca Eğitim-Sen tarafından, Adana’da özel okul, yurtlar ve dershanelerde gerçekleştirilen soruşturmalara ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını Eğitim Sen Adana Şube Başkanı Ahmet Karagöz okudu.

Açıklamada, Haziran Direnişi’nin parçası olan herkesin AKP iktidarının hedefi haline geldiği belirtilerek şunlar söylendi: “İlimizde de geçtiğimiz Haziran ayında yapılan Gezi Parkı eylemlerine katılan arkadaşlarımız hakkında, ‘eylemlere katılıp kitleleri yönlendirmek suçlamasıyla’ idari soruşturmalar yapılmıştı. Bugün ise ‘ekmek almaya giderken’ polislerin hedef gözeterek attığı gaz fişegiyle başından yaralanan ve 269. gün sonunda yaşamını yitiren Berkin Elvan aynı zamanda bir öğrenci olması nedeniyle ‘Çocuklar ölürken değil, uyurken susulur’, şiarıyla Berkin Elvan’ın ölümünü ve AKP’nin zulmünü protesto eden öğrenciler, veliler ve öğretmenlere gözdağı vermek için, İl Milli Eğitim müfettişleri; özel okullar, yurtlar ve kolejlere giderek öğrencileri sorguya çekmesi ve birbirinden garip sorular sorması

manidardır.”

Müfettişlerin okullarda aldıkları sınıf listelerindeki 1. 8. ve 17. sıradaki mevcut bulunan öğrencilere 13 Mart 2014’te gerçekleşen sorguda bu soruları cevaplamak mecburiyetinde bırakıldığı belirtilerek, bazı okullarda velilerin tepkileri üzerine öğrencilerden ifade alınması engellendiği ancak öğretmen ve velilerden ifadelerin alınmaya devam edildiğinin bilgisi verildi.

Gebze

Eğitim-Sen Gebze’de sendika binasından Gebze Eski Çarşı Çeşme’ye yapılan yürüyüşte “Zam, zulüm, işkence işte AKP!”, “Her yer rüşvet, her yer yolsuzluk!” sloganlarını atıldı.

Çeşme’de yapılan basın açıklamasını Eğitim-Sen Gebze Şube Başkanı Güngör İltem okudu. Açıklamada AKP’nin Türkiye’yi yangın yerine çevirdiğini, sokağa çıkanlara gaz, tazyikli su ve mermi kullanıldığını, yolsuzluk ve rüşvet ile emekçilerin birikimlerine el konulduğunu, bunu yapanların emekçiye sefalet zammını reva gördüğünü dile getirdi. Açıklama şu ifadelerle sonlandırıldı: “Onlar çalarken bizim yoksullaşamamız, onların çocukları çalarken bizim çocuklarımızın ölmesi üzerine kurulu bu düzene karşı emek ve demokrasi mücadelemizden asla taviz vermeyeceğiz. Zulüm ve yolsuzluk düzenine boyun eğmeyeceğiz”

Kızıl Bayrak / İzmir-İstanbul-Adana

Kayseri’de öfke seli!

15 Mart günü Kayseri’de bini aşkın emekçi ve genç “Emeğimize sahip çıkmak, zulüm ve yolsuzluk düzenini sıfırlamak için alanlardayız!” şiarıyla alana çıktı. Kayseri Forum önünde toplan öfkeli kitle, eylemin başlangıcından itibaren sloganlarla tepkisini dile getirmeye başladı. Kayseri Meydan’a kadar süren yürüyüş boyunca katılımın artmasıyla birlikte kitlenin sayısı iki bine yaklaştı.

Meydanda basın açıklamasını okuyan KESK Kayseri Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Fatmagül Bayat, AKP iktidarının kamu emekçilerine grevsiz ve toplu sözleşmesiz sendikayı reva gördüğünü belirtti. İşçi ve emekçilerin mücadelesinin büyüdüğünü belirten Fatmagül Bayat, Greif işçilerinin mücadelesini selamladı.

“Her zaman kamu emekçilerine karşı sorumluluğunun gereğini yerine getiren KESK tüm baskılara rağmen mücadelesini kararlılıkla sürdürecektir” diyen Bayat, işçi ve emekçilerin Berkin’in ekmeğine olduğu gibi kendi ekmeklerine ve geleceklerine de sahip çıkacaklarını belirterek “Gün onurumuza, haklarımıza, geleceğimize sahip çıkma günüdür. Berkin’imizin şahsında şehitlerimize sahip çıkma, açlığın ve sömürünün kaynağı olan sermaye düzenine karşı mücadele günüdür” dedi.

Eylemde Berkin Elvan da anıldı. Grup Yorum’un Berkin için bestelediği türkü kitleye dinletildi. Eylemin sonunda ise kitle katliamlara karşı öfke marşları eşliğinde halaya durdu.

KESK’in eylemine BDSP, HC, HDP, HAGED ve SDP destek verdi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

“Hakları kazanmanın yolu direniş!”

DİSK Devrimci Yapı İşçileri Sendikası örgülenme uzmanı Haydar Baran’la Kayseri bölgesindeki yapı işçilerinin sorunlarını, çözümlerini ve Devrimci Yapı İşçileri Sendikası’nın hedeflerini konuştuk...

- Devrimci Yapı İşçileri Sendikası örgütlenme uzmanı olarak atandınız. Genel olarak Kayseri bölgesinin durumundan bahseder misiniz?

- Kayseri’de 50, Nevşehir’de 3, Kırşehir’de 4, Niğde’de 3 büyük inşaat firması var. Bunun dışında taşeron firmaların sayısı tam olarak bilinmiyor. Çok yoğun bir sömürüyle karşı karşıya inşaat işçileri... Güvencesiz çalışma inşaat işçilerinin en önemli sorunu... Son yıllarında sigortalı işçi sayısında artış olmasına rağmen halen inşaat işçilerinin yüzde 60’ı sigortasız çalışıyor. Dahası Kayseri ve çevresindeki illerde inşaatlarda işçiler yevmiye usulü çalışmak zorunda bırakılıyor.

Taşeronluk sistemi işçilerin birlikte davranmasını engelliyor. Çoğu zaman inşaat işçileri, taşeronla akraba olma, hemşeri olma vb. nedenlerle kölelik koşullarında çalışmaya rıza göstermek zorunda kalıyorlar.

İnşaat işçilerinin çalışma süreleri oldukça uzun... İnşaat işçileri için iş günü sabah saat 06.00’da başlıyor. Zira sabahın köründe yollara düşmeden işe yetişmeleri mümkün olmuyor. Patronların önemli bir kısmının kitabında servis yazmıyor. İnşaat işçileri ortalama 10 saat çalışmalarına rağmen mesai alamıyorlar. Çoğu inşaat işçisi yevmiye usulü çalıştığı için, hastalandığı zaman işe gitmediği günlerde ödeme yapılmıyor. Kışın inşaat işçilerinin sigortası yatırılmıyor, herhangi bir ücret de alamıyorlar.

İnşaat işçileri aynı zamanda büyük sağlık sorunlarıyla cebelleşiyorlar. Uzun süre inşaat işçiliği yapan inşaat işçilerinin önemli bir kısmında bel fıtığı rahatsızlığı bulunuyor. Bel fıtığı ameliyatı olan işçileri bile patronlar ağır koşullarda çalıştırmaya devam ediyorlar. İnşaat işçileri için yemekhane, temiz tuvalet, dinlenme yerleri lüks bir hayalden ibarettir.

Kayseri’de hazır beton üreten onlarca firma var. Bu işyerlerinde en az 60-70 işçi çalışıyor. Son yıllarda sigortalı işçi çalıştırmada bir artış var. Ancak hala büyük inşaat firmalarında bile sigortasız işçi çalıştırılıyor. Özellikle ilkbahar ve yazın yoğun beton üretiminin yapıldığı bu işyerlerinde günlük ortalama çalışma süresi 11 saati buluyor. İşçiler cumartesi ve pazar günleri de çalıştırılıyor. Bazen haftalık çalışma süresi 70 saati aşıyor. Buna rağmen işçilerin mesai ücretleri ya ödenmiyor ya da budanarak ödeniyor.

En güzel evleri, daireleri inşaat işçileri yaparlar. Buna rağmen emek verdikleri, alinteri döktükleri dairelerden birine sahip olmak inşaat işçileri için bir hayaldir. Bir inşaat işçisi onlarca yıl çalışmasına rağmen kirasını zar-zor ödeme, zar-zor karnını doyurma vb. dertlerden bir türlü kurtulamaz.

- Son dönemde Karayolu işçileri hareketleniyorlar. Buna rağmen Yol-İş bürokratları kollarını kıpırdatmıyorlar. Kayseri bölgesinde de bu nedenle işçilerin öfkesi büyüyor, tepkisi artıyor. İşçi sınıfının mücadele dinamikleri de gelişiyor...

- Karayollarında çalışan kamu işçileri de önemli sorunlar yaşıyorlar. Taşeronluk köleliği ile 9 bin karayolu işçisi boğuşuyor. Taşeron işçilerinin Karayolları Genel Müdürlüğü işçileri olduğuna dair

onlarca mahkeme kararı olmasına rağmen taşeron işçilerinin kadro sorunu hala sürüyor. Eşit iş yapmalarına rağmen karayolu işçileri eşit ücret alamıyorlar. Tüm bunlar olup biterken Yol-İş bürokratları üyeleriyle ilgili ciddi girişimlerde bulunmuyor.

Yol-İş sürekli olarak üye kaybediyor. 1995 yılında Yol-İş’in üye sayısı 150 bine yakındı. Şimdi üye sayısı 35 binlere gerilemiş bulunuyor. Bu rakamın içinde 9 bin taşeron işçisi de bulunuyor. 150 bin nere, 35 bin nere...

Yol-İş ağalarının değişmeyen geleneklerinden biri de sayıları yaklaşık 1,5 milyona dayanmış olan inşaat işçileri ile ilgili kör-sağır halleridir. Örneğin Kayseri bölgesinde sadece genel kurul süreçlerinde büyük inşaat firmalarına uğramışlar. Orda bulunan inşaat işçilerini üye yaparak sevindirmişler. Kendi elleriyle seçtikleri delegelere oy kullandırmışlar. Seçimi kazandıktan sonra inşaat işçilerinin kapısına bir daha uğramamışlar. Zira sendika ağaları tıpkı karayollarında olduğu gibi işverenleri üzmeden sendikacılık yapmayı varlık nedenleri olarak görüyorlar.

Devrimci Yapı-İş Sendikası olarak DİSK’i DİSK yapan grev, direnişlerinden çok şey öğrenilebileceğini düşünüyoruz. Grev yaşağına rağmen Kavel’de grev yapan irade, bu şanlı grevi Türk-İş bürokrasisinin engellemelerine rağmen yapmıştır. Kavel’de işçilerin kararlı grevi, grev hakkının sökülüp alınmasını sağladı. DİSK’in Devrimci Yapı İş Sendikası’nın ikramiyeler

için mahkeme kapılarını çözüm yolu olarak gösterirken işçiler grev direnişinin yolunu seçtiler.

Ne garip bir tesadüf ki bugün de Yol-İş yöneticileri mahkeme kapılarını çözüm yolu olarak gösteriyorlar. Onca lehte karara rağmen 9 bin taşeron işçisinin karayolu işçisi olduğunu gösteren mahkeme kararı var. Ama AKP iktidarı kılını bile kıpırdatmıyor. Karayollarında taşeron işçilerin kölelik koşullarında çalıştırılması çarpıklığı hala devam ediyor. Çözümün yolunu Kavel, Paşabahçe, Zonguldak kömür işçileri ve bugün de Greif direnişini yaratan Greif işçileri gösteriyor.

Greif işçileri yasallık tuzağına düşmeden güçlerini meşru-fiili mücadeleden alarak bir fabrika işgal eylemi gerçekleştirdiler. Hala süren işgal eylemi işçilerin tabandan ördükleri birliğin gücünü göstermesi açısından çarpıcıdır. Genelde Türkiye işçi sınıfı özelde yapı işçileri bu tür eylem ve direnişleri örerken, sendikal örgütlenmenin önündeki tüm engelleri ve sermayenin saldırılarını boşa çıkarabilirler.

- Son olarak ne söylemek istersiniz?

İşçi sınıfının söz, yetki karar sahibi olduğu, işçilerin tabanda örgütlülüğünü büyütmeyi amaçlayan bir yaklaşımı esas alarak yürüyüşümüzü hızlandıracğız. Kayseri bölgesinde mücadelecilik sendikacılık anlayışı ile DİSK’i ve Devrimci Yapı İş Sendikası’nı güçlendireceğiz.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Bosch'un ikinci yılında çıkarılacak en büyük ders...

Yasalcılık ve bürokratizm süründürür!

Bosch'ta sendika değişimi için toplu istifaların ikinci yılı geride kaldı. Metal İşçileri Birliği, Bosch sürecini değerlendirdi. Değerlendirmeyi sunuyoruz...

Bosch işçilerinin işbirlikçi sendikal düzenden kurtulmak için yaptığı çıkışın üzerinden iki yıl geçti. Aradan geçen bu iki yılın ardından bir muhasebe zorunludur. Çünkü gerçekleştiğinde büyük anlamlar yüklediğimiz bu çıkış, geline nokta kaybedilmeye yüz tutmuştur. Böyle bir muhasebe yapıldığında da Bosch işçilerinin deneyimi, sınıf mücadelesi için oldukça yararlı bir ders olacaktır. Öte yandan ise Bosch'a bakıldığında Greif'te yapılanların anlamı ve değeri de daha iyi anlaşılacaktır.

Çıkışları işçi sınıfında heyecan yaratmıştı

Bosch işçileri bundan iki yıl önce yıllar boyunca kendisini kölelik koşullarında bir çalışma düzenine mahkum eden işbirlikçi sendikal düzene "artık yeter" demişlerdi.

Bosch işçilerinin bu çıkışı işçi sınıfı açısından son derece önemliydi. Çünkü işçi sınıfının öncü bölüğünü oluşturan metal işçilerinin ayağına 12 Eylül darbesiyle takılmış Türk Metal prangasını hedef alıyordu. Bu pranga ki metal işçilerini sermaye karşısında güçsüz bırakıyor, onun mücadelesini ve örgütlenmesini sistematik olarak sakatlıyordu. Metal işçilerinin bu biçimde boyun eğdirilmesiyle de işçi sınıfı öncü bir mücadele dinamiğinden yoksun bırakılıyordu.

Bunun için Bosch işçisinin bu prangadan kurtulması, metal işçisinin de kurtulmasının önünü açabilir, metal işçisinin kurtulması ise işçi sınıfının topyekûn olarak ayağa kalmasını sağlayarak sınıf mücadelesinde yeni bir dönemi başlatabilirdi. İşte bunun için Bosch işçisinin bu çıkışı, işçi sınıfının ileri ve devrimci güçleri üzerinde büyük bir heyecan dalgasına yol açmış, geniş ana gövdesinin de umutlarını arttırmıştı.

Geriye pek az şey kaldı

Fakat aradan geçen iki yılın sonunda barındırdığı büyük imkanlara karşın Bosch işçilerinin bu çıkışı büyük ölçüde sakatlanmış, yaktığı ateş söndürülmüştür. Bosch işçilerine bağlanan umutlar da kırılmıştır. Öyle ki, o büyük mücadele dinamiğinden bugün geriye pek az şey kalmıştır.

Kuşkusuz hala da Bosch'ta süreç bitmemiştir, ama şu haliyle mahkemelerde süren bir sendikal yetki mücadelesi derekesine düşürülmüştür. Bunun ise Bosch işçilerinin çıkışının sınıf için taşıdığı anlamla pek bir ilgisi bulunmamaktadır. Çünkü Bosch'taki çıkışın değeri Birleşik Metal-İş'in çoğalacak üye sayısı değil, sınıf mücadelesinde sermayeye ve işbirlikçi sendikal düzen karşısında büyük bir mücadele kapasitesi ve iradesinin oluşmasıydı. Bunun sınıf mücadelesinde yaratabileceği sonuçlardı. Oysa şimdi bu kapasite ve iradenin yerinde yeller esiyor. Öte yandan bugün kazanılmış olsa dahi Bosch işçilerinin yaşadıkları diğer işçi bölüklerine örnek olmak bir yana onları aynı yolu denemekten korkutabilir de.

Sorumlusu yasalıcı-bürokratik anlayış

Bosch'ta ortaya çıkan bu sonucun sorumluluğunu Birleşik Metal-İş'e hakim bürokratik-yasalcı sendikal anlayış taşıyor. Bu anlayış iki yıl önceki o çıkışın ardından Bosch işçilerinin büyük mücadele enerjisini tüketmiş, büyük olanakların heba edilmesine yol açmıştır. Buna da tam olarak iki temel kusuru yol açmıştır: *Yasalcılık ve bürokratizm!*

Öyle ki, bu anlayış daha ilk andan itibaren mücadeleyi yasal sınırların içerisine hapsedmiştir. Diğer taraftan sermaye ve Türk Metal cephesi amaçlarına ulaşabilmek için her türlü "yasadışı" yönetime başvurmuştur. Onların bu keyfiyetine AKP ve yargı da dahil olmuştur. İşçi kıyımları yaşanmış, bir gecede düzmece yetki belgeleri çıkarılmış, satın alınmış mahkemeler keyfi kararlar üretmiştir. Ama tüm bunlar olurken yasalıcı anlayış hep boyun eğmiş, pasif ve etkisiz protestoların dışına çıkmamıştır. Bu denli büyük ve zorlu bir mücadelede kendisinden beklenen cesareti ve iradeyi gösterememiştir. İşten atılan işçilerle ilgili sınırlı protestolarla yetinmiş, bu gibi durumlarda yapılan fabrika önüne çadır açmak biçimindeki direnişlere dahi başvuramamıştır. Ancak işçilerin zorlamasıyla tutup en sonunda çadır açtıklarında ise bunu fabrikanın önüne değil İstanbul'daki genel merkezin önünde yapmışlardır. Böylelikle Birleşik Metal-İş'i sürekli örselenen, ezilen ama hep yasalar içerisinde boyun eğen bir sendika durumuna sokmuşlardır. Bu da çok yönlü bir baskı altına alınan işçilerin iradesini doğal olarak zayıflatmış, zaman içerisinde de dirençlerini kırmıştır.

Aynı yasalıcı-icazetçi anlayış dışarıdan yaratılmış bir dizi imkanı da heba etmiştir. Bosch'un etkisinin de rol oynamasıyla ayağa kalkan Oyak Renault ve Tofaş'ta Bosch işçisinin açtığı yoldan yürümek isteyen işçileri sahipsiz bırakmış, bedel ödemeyi göze alan işçileri, avukatlara yönlendirmiştir. Bosch işçilerinin nefes almasını ve açtıkları gediğin büyümesini sağlayacak bu olanakları ellerinin tersiyle itmiş, sorumluluk almaktan kaçınmışlardır. www.kizilbayrak.org

mücadele etmeden kopya sözleşmeye imza atarak yarattıkları bu tablonun üzerine tüy dikmişlerdir. Böylelikle de hem kendilerine güvenen metal işçilerini yüzüstü bırakmış hem de Bosch işçisinin yalnız kalmasına yol açmışlardır.

Bu anlayışın diğer özelliği olan bürokratizm ise tabandan yükselen o büyük enerjinin kendisini örgütlü bir güç olarak sendikanın söz ve karar zeminlerinde özgürce üretmesine engel olmuştur. Bunun için daha ilk andan itibaren problem oluşturulacağı düşünülen bağımsız güç ve irade gösteren işçiler ayıklanmış ve dışlanmışlardır. Öte yandan ise işçilerin aşağıdan yukarıya tüm sürecin egemeni olmalarına, yukarıdan aşağıya gelen bürokratik bir dayatmacılıkla engel olunmuştur. Bunun için her ne kadar işçilerin serbestçe tartışacağı zeminler varsa da, bu zeminlerin karar zeminleri olarak işletilmesi çeşitli yöntemlerle engellenmiştir. Taban örgütlülükleri sendika yöneticilerinin hiyerarşisine tabi tutulmuş, onların bağımsız hareket etmeleri "disiplinsizlik" olarak görülmüştür. Bu koşullarda da süreç içerisinde ortaya çıkan öncü işçi kuşağı, süreci baştan aşağı örgütleyip yöneten gerçek önderler haline gelmek yerine, en fazlasından yukarıdaki bürokratların kötü kopyaları ve onların iradeleri karşısında ezik insanlar haline dönüşmüştür. Sendikal bürokrasinin en berbat yöntemlerini de savunur hale düşmüşlerdir.

Neşteri doğru yere vurmali!

İşte bunu yaratan bürokratizm mücadelenin yasal sınırlarda kalmasına, giderek de genel olarak işçilerin mücadele azmini ve enerjisinin kırılmasına yol açmıştır. Öyle ki ilk anlarda büyük işler yapacak enerji soğutulup mücadelenin önderi olabilecek işçiler, yasalıcı anlayışla eğitilip boyun eğdirilirken, sert mücadeleler kapıya dayandığında da ya yalnız kalmış ya da gerekli gücü bulamamışlardır. İşte böylelikle de Bosch işçilerinin sınıf mücadelesinde ileri sonuçlar doğurabilecek tüm olumlu özellikleri törpülenmiş ve sonuç bir enkaz olmuştur.

Bu halde bugün bürokratik-yasalıcı anlayışla kör

edilmemiş her işçi bu döneme baktığında göz göre göre kaybedilen olanakları görüp de dizini dövmemezlik yapamaz. Ama işte bu kayba yol açan da yasalılık ve bürokratizmden başkası değildir. Dolayısıyla sorunu böyle anlamadan, neşteri buraya vurmadan da çözüm bulmak mümkün değildir.

Bu halde yetki davası kazanılsa da Bosch işçilerinin eyleminin, kendisinden beklenen öncü-tarihsel rolü oynaması mümkün değildir. Bunu sadece Bosch gerçekleri değil, tarih de doğruluyor. Öyle ki Kaveller'in de içinde olduğu o çığır açan mevzi mücadelelerinin hiçbirisi yasalara, bürokratizme boyun eğilerek verilmemiştir. İşçi sınıfı fiili-meşru mücadeleyle ve doğrudan tabandan yükselen inisiyatifile yolu açmış, onun arkasından da yasalar ve bürokratlar gelmiştir.

Bosch'ta yapılmayanlar Greif'te yapılıyor!

Bu noktada anlattıklarımızın tam olarak anlaşılmasını kolaylaştırmak üzere Greif örneğine başvurmak istiyoruz. Zira şu an Greif'te yapılanlar, aslında zamanında Bosch'ta yapılması gerekenlerdir.

Bosch'ta yasalıcı-icazetçi sendikal anlayış, Greif'te ise fiili-meşru mücadele anlayışı egemendir. Bosch'ta yasalıcı-icazetçi anlayış hep boyun eğmiş, hep yasal sınırları göstermiştir. İşten atılmaları sineye çekmiş, fiziki saldırılara karşı mahkeme kapılarında soluğu almıştır. Böylelikle onlarca işçi işinden olurken bunca bedele rağmen ise elde avuçta hiçbir şey kalmamıştır. Yetki kazanılsa da bu anlayış, bu yasalılıkla sermayeyi dize getiremez. Dolayısıyla da gerçek anlamda asla haklar kazanılamaz.

Oysa Greif'te lafta değil gerçekte fiili-meşru mücadele çizgisinde yürünmüştür. Böylelikle sendikalaşma sürecini kırmak için öncü bir işçinin işten atılması karşısında fabrika işgaline başvurulmuş ve 8 saat içinde de başarıya ulaşılmıştır. Ardından da toplu sözleşme sürecinde talepler bizzat işçiler tarafından belirlenmiş ve yasalıcı-icazetçi anlayıştan yöneticilere rağmen TİS masasına konulmuştur. Ama bu kadarla da kalmamışlar, yasal labirentlerde dolaşmak yerine patronun süreci tıkadığı noktada sürmekte olan işgal eylemine başlamışlardır. Bugün henüz süreç bitmemekle birlikte şu an o yasalıcı bürokratların da kabul ettiği gibi işkolunun en iyi sözleşmesini elde etmeye çok yaklaşmışlardır.

Bosch'ta olmayan ama Greif'te olan ikinci temel unsur ise, lafta ve sınırlı bir sendikal demokrasi değil, her aşamada söz ve karar hakkını sonuna kadar kullanan bir işçi inisiyatifinin varlığı olmuştur. Öyle ki,

zamanında DİSK'i DİSK yapan süreçte olduğu gibi, birim komiteleri üzerinden yükselen işçi iradesi başından itibaren Greif'in gerçek egemenidir. İplerini kimsenin eline vermeye de niyeti yoktur. İşte bugünkü o büyük mücadeleyi yaratan da bu güç olmuştur. İşte bunun için sermaye ile birlikte sendikal bürokrasi de bu iradeyi boğmaya, Greif işçilerinin yarattığı bu fiili-meşru mücadele anlayışını ezmeye çalışıyor. Bunun için Greif'teki mücadele onlar adına bir toplu sözleşme mücadelesinin ötesine geçti. Greif'in kazanarak diğer işçilere örnek olmasına engel olmak istiyorlar, sınıflarının davası için Greif işçilerine karşı çıkıyorlar. Onu boğmak için tüm kirliliğe başvuruyorlar. Bunun için gerekirse Greif fabrikasını dahi kapatmaktan çekinmeyeceklerini gösteriyorlar. Bunu da yapabilirler, çünkü işçilerin taleplerini kabul etmeleri halinde kaybedecekleri Greif'le sınırlı kalmayacak. Greif işçileri başkalarına da örnek olacak ve böylelikle de giderek sömürü düzenleri tehlikeye girecektir. Greif işçilerine büyük düşmanlıkları bu yüzdendir.

Geleceğe kim kalacak?

Ama karşılarında sınıfının davası için mücadele eden, bu mücadelede sınıfının ve işbirlikçileri aracılığıyla da sendikanın olanaklarını kullanan patron karşısında Greif işçileri, kendi sınıflarının desteğini görmeseler de, ucunda kırılmak dahi olsa boyun eğmiyor.

Böylelikle de belki yenilebilirler ama işçi sınıfının asla unutamayacağı büyük direnişe imza atmış olacaklar. Bu halde de eninde sonunda mutlaka davalarının kazanacağını göreceklerdir. İşçi sınıfı onları hep güzel duygularla ve gururla anacaktır.

Peki 2 yıl önce Bosch işçilerinin açtığı ancak taşıyamadığı bayrağı yeniden yükselten Greif işçileri bunu yaparken, yasalılık ve bürokratizm kısıcında sürdürülen, bu anlayışa teslim olan Bosch işçilerinin mücadelesinden geleceğe ne kalacak? Bugün henüz ikinci yılında unutulmaya yüz tutmuş bu çıkışı hangi sınıf bölüğü hatırlayacak? Yanıtını Bosch'un her şeye rağmen direnen onurlu işçilerine bırakıyoruz.

Son olarak ise, neden başaramadığımızı ve nasıl başaracağımızı anlamak için Greif'e bakmaya, hatta mümkünse Greif işçilerini ziyaret etmeye çağırıyoruz.

Metal İşçileri Birliği

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org/> 7 Mart 2014

Feniş işçileri Çelik-İş merkezinde

İşçiler 18 Mart'ta yola çıkmadan önce fabrikalarının bağlı bulunduğu Gebze Şubesi yöneticileri ayak oyunlarına devam ederek Ankara'ya gidişi kırmaya çalıştı. İşçiler arasında gerilim yaratmaya, işçileri birbirine düşürmeye çalışan tutum işçilerin kararlı duruşu ve güçlü birliği karşısında sonuçsuz kaldı.

19 Mart'ta Çelik-İş Genel Merkezi'ne giden işçiler sendika yöneticilerinden hiçbirini sendika genel merkezinde bulamadılar.

Daha sonra Çalışma Bakanlığı önüne giden işçiler burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamada Feniş işçilerinin gasp edilen haklarının verilmesi için yapılması gerekenlere çubuk bükülerek devletin sorumluluğu hatırlatıldı. Bu tür hak gaspları için yasal düzenlemelerin değişmesi ve Feniş işçilerinin alacaklarının devlet alacağı olarak görülüp bir an önce ödenmesi çağrısıyla açıklama bitirildi.

Açıklamadan sonra işçiler tekrar sendika binasına giderek bekleyişlerini sürdürdüler. Ardından meclis önüne geçen işçiler burada da bir basın açıklaması gerçekleştirerek yaşadıklarını anlattılar. İşçiler bir süre sloganlarla meclis önünde beklerken HDP ve CHP'den milletvekilleri yanlarına geldi. Süreç hakkında bilgi sahibi olduklarını söyleyen milletvekilleri tekrar meclise döndü.

İşçiler tekrar Çelik-İş Genel Merkezi'ne döndüler. İşçiler bir gün önceden geleceklerini bildirmelerine ve saatlerdir Ankara'da olmalarına karşın bürokratlar genel merkeze gelmedi. İşçilerin sendikada bekleyişleri sürerken Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ziyarete geldi.

İşçiler akşam saatlerinde 25 kişilik bir ekibi sendika genel merkezinde nöbetçi olarak bıraktılar. Diğer işçiler ise direniş alanındaki nöbetlerine devam etmek üzere döndüler.

İşçiler geceyi sendikada geçireceklerini belirttiler. İlk başta buna dair bir sorun çıkmamıştı. Ancak sivil polislerin tacizinin ve güvenlik görevlilerinin sivil polislerle görüşmelerinin ardından işçiler gönderilmek istendi. Feniş işçilerine sendikanın misafirhanesinde kalma konusunda baskı yapıldı ancak işçiler sendikada kalma kararı aldılar.

İşçilerin gösterdiği kararlılık karşısında, sendikada kalmaları kabul edildi. Çalışanlar, sabah yönetim adına Örgütlenme Sekreteri Muharrem Şahin'in geleceğini söylediler.

Ayrıca, sendika genel merkezinin Gebze Şubesi'ni aradığı ve "Biz iki ay sonra bitiririz diye düşünüyorduk ancak işçiler başka türlü düşünüyorsa uymak lazım. Gerilim yaratmaya gerek yok" dediği öğrenildi.

İHD Ankara Şube ve Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube üyeleri de işçilerin yanlarına gelerek sohbet ettiler.

Kızıl Bayrak / Ankara

Greif işçilerinden açıklama...

DİSK Greif'tir! DİSK'in fiili-m işçiler sahip

Onurlu mücadelemizi kırmak için Greif yönetimi ve uşakları kirli oyunlarını sergilemeye devam ediyor. Direnişimizin 33. gününde Greif yönetiminin ve DİSK Tekstil yönetiminin kirli hesapları ve saldırısı ile karşı karşıya kaldık. Örgütlü gücümüzle bu saldırıyı da boşa düşürdük. Fakat şunu biliyoruz ki, haklı ve onurlu direnişimizi kırmak için bu tarz oyunlar ve saldırılar son bulmayacaktır. Sınıf düşmanlarımız her geldiğinde aynı cevabı alacaktır.

Direnişimizin 33. günündeki saldırıya dair açıklığa kavuşturulması gereken bazı yanlar olduğu ortadadır. Özellikle Greif'in 45 taşeron firmasından biri gibi davranan DİSK Tekstil yönetiminin yaptığı yazılı açıklamayla kamuoyunda yaratılmaya çalışılan bilgi kirliliğini ortadan kaldırmak için bu bir zorunluluk haline gelmiştir.

Aslında "Greif İşgal Grev Direniş" adlı facebook adresimize bakıldığında bile bu saldırının iç yüzü, yayınladığımız fotolardan, videolardan, açıklamalardan görülecektir.

Bizim burada yapacağımız bu kanıtları daha derli toplu ifade etmek olacaktır.

Saldırıya dair ön bilgi

Kirli provokasyondan bir önceki akşam, Greif yönetimi ve Greif taşeron patronlarının direnişimize karşı kirli bir saldırı içerisinde olduğu haberine ulaştık. Durum hakkında DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu'nu arayarak bilgi verdik. Böyle bir saldırıda DİSK'in yanımızda olması gerektiğini ifade ettik ve görüşmeyi sonlandırdık.

Aynı gün Greif yönetimi, DİSK Tekstil İstanbul Şube Başkanı ile "fabrikaya gelerek işçilerle toplantı yapmak istiyoruz" haberini gönderdi. Cuma sabahı Hadımköy Fabrika Komitesi olarak, Greif yönetiminin görüşme teklifini konuşurken taşeron patronlarının öncülüğünde silahlı ve sopalı bir grubun fabrikaya 200 metre yakında bulunan benzin istasyonunda toplandığı haberini aldık. Bunun üzerine hızla görev dağılımı yaparak fabrikamızı korumak için hazırlandık. Aynı zamanda DİSK Tekstil yöneticilerini ve DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu'nu aradık. Durum hakkında bilgi verdik. Saldırı karşısında direnişimizin sahiplenilmesini istedik.

DİSK Tekstil yönetimi sürecin başından beri direnişimiz karşısında takındığı direniş kırıcı rolünü sürdürdü.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ise kendisini aradığımızda Greif yönetimi ile görüşme halinde olduklarını, Süleyman Çelebi'nin fabrikaya gelmek üzere olduğunu, kendilerinin de toplantı sonrası yola çıkarak fabrikaya geleceğini ifade etti.

Bu arada Süleyman Çelebi geldi. Fakat DİSK yönetimi adına hiç kimseyi direniş alanımızda görmedik. Bilgi almak için dahi aramadılar. Greif yönetiminin (DİSK

Tekstil yönetiminin bilgisi ve desteği ile olduğuna dair sayısızca kanıtın ortada olduğu) saldırı girişimi, örgütlü gücümüzle boşa düşürüldüğünde dahi durum hakkında bilgi almak için arama ihtiyacı duymadılar. Sonradan anladık ki direnişçi işçilere itibar etmek yerine Greif yönetimine ve taşeron patronlara itibar etmeyi tercih etmişlerdir.

DİSK Tekstil yönetiminin açıklaması ve DİSK yönetiminin tutumları bunu ortaya koymaktadır. Bazı somut durumları açıklayarak bu tutumun daha rahat anlaşılmasını sağlayalım.

1- Direnişimize karşı kirli saldırıyı gerçekleştirmeye çalışan çeteci grup ile Şube Başkanı Kazım Doğan saldırı girişiminden kısa bir süre önce Hadımköy'de bir araya gelmiştir. Biz bu durumu sordumuzda ise inkar etmiştir. Olay, tanıklar ile kesinlik kazanmıştır. Neden bu çeteci grupla bir araya geldiğini Kazım Doğan açıklamalıdır.

2- Böylesine ciddi bir saldırı ile karşı karşıya kalmamıza rağmen ve bir gün önceden DİSK yönetimini bilgilendirmemize rağmen ilgisiz kalınması bizim için düşündürücüdür. Direnişimize karşı gerçekleştirilen saldırı girişiminden bir gün sonra DİSK Genel Başkanı Kani Beko'yu aradığımızda saldırı günü ile ilgili bilgisi olmadığını ifade etmiştir. Ankara'da olduğunu Pazartesi İstanbul'a geleceğini ve durumu görüşebileceğimizi ifade etmiştir. Bu durum üzerine biz de DİSK adına muhatap gösterilen Arzu Çerkezoğlu'nun kendisiyle kurduğumuz diyalogları ve destek çağrısını yönetim kuruluna iletmediği sonucuna varıyoruz. Eğer böyle değilse

açıklamak muhatabının görevidir.

3- Saldırı başladığında Arzu Çerkezoğlu'nu aradık, bilgi verdik. Durumla ilgili bilgisinin olduğunu Greif yöneticileri ile görüştüğünü ve toplantıda olduğunu ifade etti. Süleyman Çelebi'nin fabrikaya doğru yola çıktığını kendilerinin de yola çıkarak fabrikaya geleceğini söylediler. Ama gelmedikleri gibi patron tarafı ile neler görüştüklerini dahi bize izah etme ihtiyacı duymamışlardır. Direnişe karşı saldırının olduğu kritik bir günde yapılan görüşmenin sonuçlarının bize iletilmemesi kafamızda soru işaretleri bırakmaktadır. Bir de bu tutumun, direnişimizin en zor gününde dahi sahiplenilmemesi gibi bir tabloyla birleşmesi DİSK yönetimini zan altında bırakmaktadır.

DİSK yönetimi sitesinden birçok gündeme dair açıklamalar yapmaktadır. "Taşeron Cumhuriyeti'ni" yıkmak gibi ciddi bir iddiayı ortaya atan DİSK'in kendi üyelerine karşı Taşeron Cumhuriyeti'nin temsilcilerinden gelen saldırıyı pratik bir sahiplenmeye konu etmemesi, bir açıklama dahi yapmaması düşündürücüdür.

4- Süleyman Çelebi bizimle görüşmeye geldiğinde bizden önce patron tarafı ile görüştüğünü ifade etti. Görüşmeye geçtiğimizde DİSK Tekstil'in açıklamasında kullandığı "TİS sürecinde işverenle müzakereler sonucunda gelinecek nokta sektörün en iyi toplu sözleşmesi durumundadır" gibi ifadeler kullanarak iknaya kalkıştı. Bu esnada patron tarafının direnişimizi kırmak için attığı mesajlardan biri daha geldi. Mesajda Süleyman Çelebi'nin ve Kazım Doğan'ın bizi iknaya geldiği ifade ediliyordu. Duyarlı işçilerin Çelebi'ye

meşru mücadele değerlerine çıkmalıdır!

yardımcı olmasını istiyorlardı. Mesajı Çelebi'ye gösterdik. Böyle bir şey olmadığını ifade etti.

Ardından Greif yönetimi ile yapılan görüşmede patron tarafının daha önce kabul ettiği bazı konularda (taşeronluk vb.) dahi geri adım attığı ve bu haliyle bir sözleşmenin imzalanmasının mümkün olmadığı ifade edildi. Patron tarafının taleplerimizi karşılamayacağı anlaşılınca toplantı sonlandırıldı. Süleyman Çelebi patron tarafı ile yapılan toplantıda kendi adının kullanılarak mesaj atılmasına hiçbir tepki göstermemiştir. Yapılan görüşmeden hiçbir sonuç çıkmamıştır.

6- DİSK Tekstil Sendikası direnişimize karşı girişilen saldırıdan bir gün sonra bir açıklama yayınlamıştır. Bu açıklama direnişimiz karşısındaki ihanetin açık belgesidir. Çeteler kahraman ilan edilmiş direnişimiz hedefe çakılmıştır. Sürecin başından beri DİSK Tekstil yönetiminin direnişimize karşı sergilediği tutumlar derinleştirilmiştir.

7- Açıklamada taşeron patronları ve onlarla birlikte hareket eden güruh, işçi olarak gösterilmiştir. Yaklaşık olarak 120 kişi olan grubun içerisinde Greif'te çalışan işçi sayısı 50'yi geçmez. Geri kalanı ise taşeron patronları ve paralı adamlarıdır. Bu paralı uşak takımının bir kısmı Polimer gibi fabrikalarda çalışan patron uşaklarıdır. DİSK Tekstil yönetimi de bu durumu çok iyi bilmektedir. Buna rağmen, çeteleri çalışmaya gelen işçiler olarak göstermeye çalışmışlardır.

Direnişe katılmayan işçilerin büyük bir kısmı da "her şey bitti iş başı yapacağız" denilerek getirilmişlerdir. Fabrika yakınına geldiklerinde kandırıldıklarını anlayan işçiler ve kandırılarak getirilen bir taşeron patronu "bizi oyuna getirdiniz, biz gidiyoruz" diyerek ayrılmışlardır. Bu durumla ilgili bilgiler elimizde mevcuttur. İhtiyaç duyulduğunda paylaşacağız.

8- Direnişimize karşı DİSK Tekstil yönetimi tarafından yapılan açıklama Greif patronlarının işgalimizi kırmak için attığı mesajların ve işgalimize karşı kurulan facebook adresinde yayınlanan mesajların derlenmiş halidir. Greif yönetiminin direnişimizi kırmak için attığı mesajların büyük bir kısmını Facebook (Greif işgal direniş) adresimizden yayınladık. Oradan bakılarak bu gerçek görülebilir.

Bu durum DİSK Tekstil yöneticilerinin işçi sendikası temsilcileri gibi değil patron temsilcileri gibi hareket ettiklerinin kanıtıdır. Direnişimizi kırmak için onlara danışmanlık yapmış, işgalimize karşı yürütülen faaliyetlerin parçası olmuşlardır.

9- DİSK Tekstil yönetimi adına yayınlanan açıklamayı sormak için DİSK yöneticileri ve DİSK Tekstil yöneticilerini aradık.

Muzaffer Subaşı, Kazım Doğan, Kani Beko, Celal Ovat'la görüştük. Arzu Çerkezoğlu ve Rıdvan Budak telefonlarımıza yanıt vermediler.

Muzaffer Subaşı'na yayınlanan açıklamanın ne olduğunu sorduk. Bize hiçbir bilgisinin olmadığını ifade

etti. Böyle bir açıklamanın yayınlandığını, bizden ve yeni öğrendiğini ifade etti. Açıklamayı okuyarak bize dönmesini istedik. Bize döndüğünde açıklamayı sahiplenilen tutum sergiledi. Direnişimiz karşısında gericilik yapmaya başladı. Patron temsilcilerinin sarf ettiği sözlerin aynısını direnişimize karşı kullandı. Yaklaşık yarım saat süren konuşmanın ardından işgalimizi kırmak için gelenlerin kendisine sendika üyesi işçiler olarak aktarıldığını, öyle olmadığını yeni öğrendiğini ifade etti. Benzer yanlış bilgilerin Rıdvan Budak'a da aktarılmış olabileceğini ifade etti. Açıklamanın Rıdvan Budak tarafından yayınlandığını söyledi. Her şeye rağmen açıklamayı sahiplendi. Bu tutumun ihanet olduğunu kendisine söyledik.

10- DİSK Tekstil Yönetim Kurulu adına yayınlanan açıklamayı görüşmek için Rıdvan Budak'ı aradık. Telefonlarımıza yanıt vermedi. Daha sonra Muzaffer Subaşı'nı arayarak Rıdvan Budak'la ve yönetim kurulu ile görüşme yapmak istediğimizi söyledik. Bize bir cevap vermedi. Rıdvan Budak'ın en azından telefonumuza çıkmasını sağlamasını istedik, bu talebimizi de karşılıksız bıraktı.

11- Açıklamadan haberi olmadığını söyleyen Muzaffer Subaşı'na, o zaman yönetim kurulu imzasının nasıl kullanıldığını söyledik. Bu imza varsa genel merkez yönetim kurulunun tamamının sorumlu olduğunu söyledik. Bizi taban iradesinin önüne geçmekle suçlayanların yönetim kurulunun haberi olmadan yönetim kurulu adına açıklama yapması her şeyi ortaya koyuyor. Taban iradesinden, sendikal demokrasiden

bahsedenler kendi içlerinde demokrasinin zerresini hayata geçirmeden tam bir taban iradesi ve demokrasi örneği olan Greif direnişine saldırarak kirli yüzlerini gizlemeye çalışıyorlar.

12- Şube Başkanı Kazım Doğan'ı aradığımızda o da bu açıklamadan hiçbir bilgisinin olmadığını söyledi. Bizim aramamız üzerine öğrendiğini ifade etti. Açıklamayı Rıdvan Budak'ın sendikanın Uluslararası İlişkiler Uzmanı ve TİS Uzmanı'na hazırlatmış olabileceğini, onlarla iletişime geçmemizi söyledi.

13- Kani Beko ile görüşerek durumu izah ettik. Saldırı girişimi ile ilgili saldırı günü ve bir gün öncesinde Arzu Çerkezoğlu'nu arayarak bilgilendirdiğimizi ve direnişimizi sahiplenmelerini istediğimizi ifade ettik. Kendisine bilgi aktarılmadığını, Pazartesi İstanbul'a geldiğinde bizimle görüşebileceğini söyledi.

DİSK yöneticileri ile yaptığımız görüşmede DİSK Tekstil yönetiminin direnişimiz karşısında patron tarafı ile ortak hareket eden tutumlarına ve açıklamasına tavır almaları gerektiğini ifade ettik. Tavır geliştirmemenin bu tutuma ortak olmak olduğunu söyledik. Halihazırda şimdiye kadarki tablodan bu sonucu çıkartmak mümkündür.

14- DİSK Tekstil Yönetim Kurulu açıklamasında işçiler arasında "gerilim çıktı"ndan bahsetmektedir. Bir gerilimin olduğu kesindir. Bu gerilim direnişçi Greif işçileri ile patron tarafından organize edilen çeteler arasındadır. Aralarında az sayıda işçinin olması bu durumu değiştirmemektedir.

DİSK Tekstil yönetimi taşeron patronlarının gerici

provokasyonundan yana tutum almıştır. Yayınladığımız videolara bakarsanız işçilerin kaç kişi olduğunu görürsünüz. Açıklamayı yapan dahi taşeron patronudur. Çetenin sözcülüğünü yapan sömürücü taşeron patronu utanmadan yasalardan bahsediyor. O asalağın yanında çalışan arkadaşlarımız konfeksiyoncu, çalıştıkları şirket gıda şirketi, işkolu ise liman işkoludur. Sendika da bunun bilgisine sahiptir. Oyun içinde oyun çeviren bu sömürücü alçak sürülerini işçi diyerek sahiplenmek gibi açık bir lekeyi sendikamıza sürmüşlerdir.

15- Bizim irademizin açık bir biçimde yansımadığını söylüyorlar. İşgalimizi oylamak için fabrikaya sandık kurmaktan bahsediyorlar. Açıklamadan çıkan sonuç o ki, zorla fabrikada tutulduğumuzdan bahsediyorlar.

Böyle bir iradenin birilerinin zoru ile ortaya konulduğu nerede görülmüştür. Varsa böyle bir örnek söyleyin de bilelim. Her gün nöbetleşe bir grup arkadaşımız evine gidiyor. Zorla tutulan adam bir daha döner mi? Biz burada her gün oylama yapıyoruz, hem de iki kere. Birinci seçim, izinli arkadaşlarımızın fabrikaya dönerek direnişten yana tercihinin yapılmasıdır. İkinci seçim ise düzenli yaptığımız genel toplantıda tutumumuzun ne olacağına dair yaptığımız oylamadır. Açın sayfamızı bu işçi demokrasisinin kayıtlarına fazlası ile rastlayacaksınız. İlla sandık kurmak istiyorsanız size daha önce ifade ettik, hem ÜNSA'ya hem de GREİF'e sandık koyalım. Seçim öncesi herkes kendini ifade etsin, sonra oylama yapılsın. Varsanız hodri meydan. Biz hazırız.

16- Toplu İş Sözleşmesi'nde geline noktanın, sektörün en iyi sözleşmesi olduğu vurgulanıyor. Madem öyle ise açıklayın da biz de bilelim neymiş bu en iyi sözleşme. Patron tarafının, sizin direnişimizin karşısında patron gibi davranmanızdan güç alarak direnişin 3. gününde verdiklerini geri alması mı? Dudullu'yu işbirliğiniz ile işbaşı yaptırmanızdan sonra patron tarafının sözleşmede kabul ettiği bazı konularda sözleşmeyi daha da geri çekmesi midir, en iyi sözleşme?

Biz açıklayalım sizin iyi dediğinizi.

- a- Konfeksiyonlar taşeron olarak devam edecek.
- b- İlk 6.ay %9, ikinci 6. ay %7 , 3, 4, 5, 6 dönem 6. ay zamları %1
- c- İkramiyeler ilk 18 ay için 3, ikinci 18 aylık dönem için 4 olarak öneriliyor.
- d- Aylık verilen prim yerine maaşlara sabit 120 TL iyileştirme eklenecek.

Bu sözleşme kabul edilirse çoğumuzun asgari ücret aldığı düşünüldüğünde hiçbir kazanım elde etmediğimiz görülecektir. Örgütlenmeden önce asgari ücret + aylık primle birlikte elimize geçen 920 TL civarında oluyordu. En iyi diye sunulan sözleşme imzalandığında elimize geçen, 120 TL'lik iyileştirmeyle birlikte 975 TL olacak. Sendika aidatı düşüldüğünde 930 TL elimize geçmiş olacak. 30 TL'lik zam artışımı sizin iyi dediğiniz sözleşme? Konfeksiyonda çalışan sendika üyesi arkadaşlarımızı taşeron cellatlara teslim etmeniz mi sizin iyi sözleşme dediğiniz? Eğer buysa varın siz ağalar bu şartlarda çalışın. Bu sözleşmeye iyi demek bizim haklı, onurlu ve meşru direnişimize ihanettir. Bu sözleşmeyi bu haliyle destekleyen herkes de ihanete ortak olmuş demektir.

17- DİSK Tekstil Yönetim Kurulu adına yapılan açıklamada "İşçilerin tercihine ve sendikal örgütlenmesine hiçbir siyasi grup, işveren ve devletin kurumu ve polisi müdahale etmemeli, karışmamalı, dış müdahalelerle işçinin tercihinin etkilemeye çalışmamalıdır" denilmektedir. Tercihlerimize saygı duymayan ve bizim irademizi tanımayan DİSK Tekstil yönetimidir. Direnişe başladığımız ilk gün yapılan açıklamadan geline aşamaya kadar yaşananlar bunun açık kanıtıdır. Kendi yazdıklarınıza siz uyun, gelin Greif

işçilerinin iradesini tanıyın. Buradaki taban inisiyatifinin karşısında değil yanında durun. Kişisel çıkar ve menfaatlerinizi hayatınızda bir kere dahi olsa bir kenara bırakın. Bir kerede onurlu davranın, inanın ki size çok şey kazandıracaktır. İnsan olduğunuzu, işçi sendikası yöneticisi olduğunuz hatırlayacaksınız.

Sonuç olarak

Direnişimizi kırmaya yönelik Greif yönetimi ve uşakları her türlü ahlaksızlığı ve oyunu oynuyorlar. DİSK Tekstil Sendikası yöneticileri de bu oyunların bir parçası ve yer yer örgütleyicisi olarak karşımıza çıkıyor. Dudullu'da direnişi kırmak için yaptıkları ortada. Tabanın iradesinden bahsedenler Greif yönetimi ile birlikte işçileri korkutmak ve istedikleri kararı aldirtmak için her türlü adımı atıyorlar.

Greif yönetimi ile Süleyman Çelebi'nin katılımı ile 15 Mart'ta yaptığımız toplantıda bu oyunu teşhir ettik. Greif yönetiminin ve sendika yönetiminin işçilere baskı kurarak aldirttığı kararın meşru olmadığını söyledik. Patron tarafı ve DİSK Tekstil Şube Başkanı'nın olduğu toplantıda her iki taraf da birbirini suçlamıştır. Süleyman Çelebi bu durumun tanığıdır. Her şey tanıkları ile birlikte ortada iken daha neden bahsediyorsunuz?

DİSK Tekstil Yönetim Kurulu imzalı açıklamayı taşeron patronları bize karşı kullanıyor. Direnişimize saldırı için açılan Facebook sayfasına DİSK Tekstil Sendikası'nın taşeron patronlarının yanında olduğuna dair açıklamalar yapıyorlar. Sendika yönetiminin açıklamasını ise kanıt olarak yayınlıyorlar. Sendikamızın taşeron patronlarının koruyucusu gibi davranmasına ve gözükmesine neden olanlar işçi sınıfının mücadelesinde kara bir leke olarak yer alacaklardır. Bu utancı sendikamıza yaşatanlar, bunun hesabını vermelidir.

Sonucu ne olursa olsun, direnişimizi sonuna kadar sürdüreceğiz. Bizim direnişimiz taşeron kölelik altında ezilen işçiler başta olmak üzere bütün işçi sınıfının ve emekçilerin direnişidir. Bu maddeye, direnişimize

kazanması için sınıf kardeşlerimiz bütün güçleri ile seferber olmalıdır.

Bizler artık sendika bürokratlarına direnişimize destek olmaları çağrısı yapmıyoruz. DİSK ve DİSK Tekstil yöneticilerine 35 gündür çağrı yaptık. Direnişimiz karşısında en ufak bir adım dahi atmadılar. Bizi kazanıma götürecek kendi gücümüz ve sınıf kardeşlerimizin desteğidir.

Bunun için başta, fiili-meşru mücadele ile sokaklarda kurulan konfederasyonumuz DİSK'in gerçek sahibi olan işçi kardeşlerimize, direnişimizle aktif dayanışma çağrısı yapıyoruz. Biz bu köleliği ancak birlikte sonlandırabiliriz. DİSK'in değerlerini ayaklar altına alanlara ancak tabandan birliğimizi sağlayarak dur diyebiliriz.

Bugün Greif'e sahip çıkmak sokaklarda kurulan DİSK'in mücadele değerlerine sahip çıkmaktır. Fiili-meşru mücadele değerlerini yaratırken ölümsüzleşen işçi önderlerinin mirasına sahip çıkmaktır.

Bugün Greif'e sahip çıkmak sınıf mücadelesini ve DİSK'i patronların yasalarına hapsederek ehliyleştirenlere, değersizleştirenlere karşı Kavel'in, 15-16 Haziran'ın, Alpagut'un mücadele değerlerini yaşatmaktır.

Bugün Greif direnişi DİSK'tir. DİSK ise tabandan iradesini açığa çıkarmış işçilerdir. Bunun için DİSK'e bağlı sendikalarda örgütlü olan işçiler Greif direnişini sahiplenmeli, Greif kazanırsa işçi sınıfı ve DİSK kazanır anlayışı ile hareket etmelidir.

Yaşasın onurlu işgalimiz!

Yaşasın işçi sınıfının DİSK'i, kahrolsun bürokratların DİSK'i!

Ferhat Alsaç: 0 536 977 19 93

Engin Yılgin: 0 542 650 65 25

0539 414 35 45

E-mail: greifiscileri@gmail.com, **Facebook:** greif isgal grev direnis

Adres: Yeşilbayır Mah., Hadımköy İstanbul Yolu Cad., No: 59 Arnavutköy-İstanbul

DİSK Tekstil üyesi işgalci GREİF işçileri

16 Mart 2014

Greif işçileri göreve çağırıyor!

DİSK Tekstil Sendikası'nın Şirinevler'de bulunan merkez binasında biraraya gelen Greif işçileri basın toplantısı gerçekleştirdiler. DİSK Tekstil Sendikası Esenyurt Bölge Temsilcisi Engin Yılgin ve Greif işçileri biraraya geldi.

Greif işçilerinden Coşkun Alsaç toplantıyı başlatarak, direnişlerinde yaşanan süreci aktarmak ve hem DİSK hem de DİSK Tekstil Sendikası'nın son dönemki tutumlarına yönelik açıklama yapacaklarını dile getirerek, sözü Engin Yılgin'a bıraktı.

Direnış süreci aktarılacak başlanan açıklamada, talepler yenilerek TİS sürecinin başından itibaren sendika yönetimi ve Greif patronlarının "taşerondan size ne, bırakın onları sözleşmeyi imzalayalım siz de keyfinize bakın" dediği belirtildi. İşçilerin komitelerdeki tartışmalarla belirledikleri taleplerin hayalcilikle itham edildiği vurgulandı.

Direnışe başlanmasının ardından hem Greif yönetiminin saldırıları ile hem de sendika yönetimlerinin direniş karşısında aldıkları işbirlikçi tutumlar ile karşı karşıya kaldıkları ifade edildi.

DİSK/Tekstil yönetimi ile ilk sorunlarını toplu sözleşmede yer alan taşeron işçilerin kadroya alınması ve taslağı bütün işçilerin iradesiyle yapıldığı vurgulanarak şunlar ifade edildi: "Bizim fabrikada oluşturduğumuz taban iradesini bir türlü kabul edemediler. DİSK ve DİSK/Tekstil'in yöneticileri her fırsatta 'söz, yetki, karar işçilerindir', 'biz yetkiyi işçilerden alırız' dedikleri halde bizim kendi geleceğimiz adına karar vermemizi hazmedemediler. Bizler konfederasyonumuz DİSK'in varlık nedeni olan fiili meşru mücadele anlayışına ve taban iradesi ilkesine sahip çıktık. Bunu yaptığımız için Greif yönetiminin toplu sözleşme görüşmelerini tıkayan tutumları karşısında taleplerimizin arkasında durduk."

DİSK'in fiili meşru mücadele değerlerine sahip çıkılarak işgal eylemi başlatılmasıyla DİSK Tekstil Sendikası yöneticilerinin patron tarafında yer alan tutumları ile karşılaştığı, DİSK yönetiminin direniş karşısında sessizliğe büründüğü ifade edilerek şöyle devam edildi: "Her fırsatta DİSK/Tekstil ve DİSK yöneticileri bizlere 'Yasal süreci bekleyin. Yaptığınız doğru değil, kendi kafanıza göre davranamazsınız' dediler. Bizim taban örgütlülüklerimiz üzerinden ortaya koyduğumuz iradeyi sahiplenmek yerine karşımızda oldular. DİSK/Tekstil'in direnişimize karşı yaptığı açıklamalar Greif yönetimi tarafından bizlere karşı kullanıldı."

Greif işçileri olarak defalarca DİSK/Tekstil ve DİSK yönetiminin uyarıldığı ve direnişin yanında olmalarının istendiği dile getirildi. 38 gün boyunca bir kere direniş göstermelik ziyaret gerçekleştirildiği, her görüşmede geri adım atılması için işçileri ikna etmeye çalışıldığı

belirtildi. Bu tutumlarıyla DİSK'in mücadele değerlerinden ne kadar uzak olduklarını gösterdikleri vurgulandı.

Sendika yöneticilerinin 14 Mart'ta direnişe karşı Greif yönetimi ve taşeron patronlarının provokatif saldırısında dahi, işçilerin yanında yer almadıkları belirtilerek şöyle devam edildi: "DİSK Tekstil yöneticileri ağıktan direnişimizi kırmak için gelen provokatörlerin yanında yer almıştır. DİSK yönetimine saldırı olacağını 1 gün önceden bildirmemize ve yanımızda yer almalarını istememize rağmen hiçbir adım atmamışlardır. Provokatif saldırıyı gerçekleştirenler toplanmaya başladığında Arzu Çerkezoğlu'nu tekrar aradık. Ciddi bir saldırıyla karşılaşmamıza rağmen DİSK'te yanımızda olmadı. Bir telefon dahi açmadılar.

Başka yerlerde çok daha basit sorunlar karşısında ortalığı ayağa kaldıran DİSK yönetimi çok ciddi sonuçları olabilecek bir saldırı karşısında neden sesiz kalmıştır. Sıradan basın açıklamalarına dahi DİSK'in web sayfasında ve yayınlarında geniş yerler verilirken bizim işgalimizle ilgili ve işgalimize karşı gerçekleştirilmeye çalışılan patron saldırısı ile ilgili neden iki satır yazı yazılmamıştır. Bir

açıklama yapılmamıştır.

Bu durum DİSK yönetiminin de DİSK Tekstil gibi direnişimizin karşısında patronla işbirliği içinde olduğu düşüncesini uyandırmaktadır."

İşçi iradesi geri adım attırdı

DİSK/Tekstil Sendikası'nın Başkanlar Kurulu toplantısının yapılacağı 17 Mart günü sendikaya bir grup Greif işçisinin geldiğini, sendikanın yönetim kurulu ve diğer yöneticilerine direniş karşısında patrondan yana tutum alınması ile ilgili "Bu tutumunuzu değiştirin, değiştirmesenz artık inisiyatif bizde" demek için orada oldukları belirtildi. Fakat Greif işçilerinin DİSK/Tekstil yöneticilerinin fiziki ve sözlü şiddetiyle karşılaştığı, bunun üzerine bir grup işçinin daha sendikaya geçerek sendika yöneticilerinin bu tutumuna müdahale ettikleri ifade edildi. Sendikanın internet sayfasında yayınladığı, Greif yönetiminin ve taşeron patronların gerçekleştirdiği provokatif saldırıyı destekleyen açıklamanın kaldırtıldığı, sendika yöneticilerinin direnişin yanında olduklarını ifade eden yeni bir açıklama yayınlandığı belirtildi.

Rıdvan Budak'ın kendi inisiyatifiyle yazıyı koydurduğu, direnişle her türlü maddi manevi desteği örgütlemek için söz verildiği, Başkanlar Kurulu'nda aktif dayanışma programı oluşturulacağı, şimdiye kadar yaşanan hataların hızlıca telafi edileceğinin söylendiği ifade edilerek açıklama şöyle devam etti: "Defalarca aynı sözü veren DİSK/Tekstil yöneticilerine güvenmiyoruz. Biz ne zaman sırtımızı dönsük her

seferinde sırtımızdan vurdular. Bunun için direnişimiz kazanımla bitene kadar dönüşümlü olarak sendikada görev nöbeti tutacağız. DİSK /Tekstil yönetimi ve başkanlar kurulu üyeleri kayıtlara geçen sözlerini hayata geçirmediği müddetçe de onlara güvenmeyeceğimizi bilmelidir. GREIF işçilerinin soluğunun her zaman enselerinde olduğunu bilmelidir."

DİSK yönetiminin de direniş karşısında sessizliğini halen koruduğuna işaret edilerek şöyle devam edildi: "Bazı yöneticilerin direnişimize karşı bir çaba içerisinde olduğu bilgileri bazı alt kademe sendika yöneticileri dâhil olmak üzere birçok kişi tarafından bize iletiliyor. Madem bu mücadeleyi desteklemiyorsunuz bari karşımızda durmayın. Sizlerin bu tutumu patronların yanında olmakla eş değerdir."

Direnışimizle ilgili hiçbir açıklama yapmayan DİSK yönetiminin her fırsatta "DİSK/Tekstil ne derse biz onu yaparız" dediği hatırlatılarak şunlar söylendi: "Peki, 3 gün önce DİSK/Tekstil direnişimizin yanında olduğunu açıkladı. Neden siz de bir açıklama yapmadınız. DİSK/Tekstil'in yeni açıklamasını neden DİSK'in web sayfasına koymadınız. Biz bu konu ile ilgili DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ile görüştük ve bize "facebook sayfamızda yayınladık" cevabını verdi. İlk başta, 'sendikanız ne derse onu yaparız' diyen DİSK yönetimi direnişimiz karşısında hala neden sessiz kalıyor anlayamıyoruz. Sorularımıza net yanıtlar verilmesini istiyoruz."

DİSK tutumunu açıklamalıdır

Ayrıca diğer DİSK yöneticileri arandığında saldırı günü yaşananlardan haberdar olmadıklarını söyledikleri, oysa bir gün önce ve saldırı günü DİSK adına muhatap gösterilen Arzu Çerkezoğlu'nun arandığı, bilgilendirildiği ve destek istendiği belirtildi. Bu durumun açıklığa kavuşturulması, bugün itibariyle de DİSK'in direniş karşısındaki tutumunu açıkça ilan etmesi istendi.

Görüşmelerin büyük bir kısmını da Arzu Çerkezoğlu ile yapıldığı ifade edilerek açıklama şöyle sürdürüldü: "DİSK yönetimi hiçbir adım atmadı. Her seferinde bizi çeşitli bahanelerle geçiştirdi. Bugünden sonra DİSK yönetimi ya direnişimizin yanında olduğunu açıklayarak eylemli bir program oluşturmalıdır. Ya da yaşanan bunca olaydan sonra DİSK'in halen daha sessizliğini bozmaması patron tarafında yer aldığı kanıtıdır. Artık iyi niyetlerimizi bir kenara bırakıyoruz."

Bugün DİSK'in Greif işgali olduğu belirtilerek DİSK yöneticilerine şöyle seslenildi: "Ya siz Greif'i sahiplenerek DİSK'in değerlerine sahip çıkacaksınız ya da Greif işçileri DİSK'in varoluş ilkelerine ve değerlerine sahip çıkarak inisiyatifi arttıracaktır."

Açıklama, başta DİSK'e bağlı sendikalara üye işçilere olmak üzere bütün ilerici, duyarlı kamuoyuna DİSK'in değerlerine birlikte sahip çıkma, işçi sınıfının DİSK'ini düzenin icazet sınırları içerisinde yok etmeye çalışanlara karşı hep beraber mücadele etme çağrısı yapılarak bitirildi.

Açıklamanın ardından katılımcıların soruları cevaplandıktan sonra toplantı bitirildi.

Ya Greif işçisi kazanacak her yer Greif olacak ya da...

Eminiz ki bugün işçi sınıfının yüreği ve aklı, Greif'te süren bu mücadelenin üzerindedir. Ama gün kenardan izleme günü değil bedel ödeme günüdür.

Greif'te son yaşananlarla birlikte artık daha iyi anlaşılmış olmalıdır ki, Greif işçileri sadece Greif patronuna değil, kurulu bir düzene, bu düzenin köşe başlarını tutmuş temsilcilerine karşı mücadele veriyorlar. Patronu, taşeronu, sendika ağasını, sendika bürokratını Greif işçisinin karşısında birleştiren şey, düzenlerini kaybetme korkusudur.

Greif patronu düzeni için direniyor!

Greif patronu bu korkusundan dolayı büyük bir direnç gösteriyor. Hatta bugün fabrikayı kapatmaktan dahi söz edebiliyor.

Kuşkusuz işçilerin taleplerini kabul ettiğinde ekonomik kayıpları olacak. Fakat bu kadarı bu dünya tekeli için devede kulaktır. Zaten başlangıç evresinde işçilerin taleplerinin büyükçe bir bölümünü de karşılamaya hazır görünüyordu. Ancak süreç ilerledikçe uzlaşmaz bir tutum takınmaya başladı. Sözlerini de birer birer yuttu.

Böyle davrandı çünkü kayıplarının sadece Hadımköy fabrikasıyla sınırlı kalmayacağını fark etti. Hadımköy bir başlangıç olabilirdi. Hadımköy'dekinden de beter koşulların hakim olduğu iki fabrikası daha vardı. Hadımköy'dekilerin kazanması demek, diğer fabrikalardaki işçilerin de onların yolunu tutması demekti. Taşeronluk düzeninin sadece Hadımköy fabrikasında değil bütün fabrikalarda çökmesi demekti. O halde işçilerin taleplerini kabul etmesi halinde ödeyeceğinin kat kat misli bir bedeli dahi olsa fabrikanın kapısına kilit bile vurabilirdi.

Ama onun daha büyük bir korkusu var: Hadımköy fabrikasının boyun eğmeyen örgütlü gücü.

Greif'in patronları "bu gücün karşısında boyun eğsek fabrikadaki otoritemizi tümünden yitirir, bundan sonra hiçbir dayatmayı işçilere kabul ettiremeyiz" diye düşünüyorlar. İşte bunun için siyasal bir pozisyon alıyor, sertleşiyor ve işçilerin iradesini kırmak için elinden gelen her şeyi yapmaya çalışıyorlar.

Dolayısıyla Greif patronu sorunu TİS'te verilecekler olarak değil, tümüyle fabrikada iplerin kimin elinde olacağıyla ilgili bir sorun olarak görüyor. "Bundan sonra işçiye sözümüzü geçiremeyiz" diye düşünüyorlar. Bu nedenle de anlaşma olacaksa bunu, işçilerin iradesini kırarak onları moral bakımdan ezerek, özgüvenlerini zedeleyerek yapmak istiyorlar.

Sendika ağaları düzenleri yıkılmasın istiyor!

Sendika ağaları ile bürokrat takımı Greif işçilerinden alabildiğine korkuyor. Çünkü onların düzenlerinin iki temel direğinden birisi yasalılık, ikincisi ise bürokratizmdir. Bu ikisinin üzerinde de işbirlikçi sendikacılık saltanat sürüyor.

Greif işçileri basit bir hak mücadelesi vermenin ötesine geçerek bu işbirlikçi sendikal düzenin temellerini sarsıyor. Sermayenin keyfince sömürmesine set çekmek üzere tabandan yükselen ve

bürokrasiye iplerini vermeyen bir işçi iradesiyle sınıf mücadelesinin yasalarına göre davranıyorlar.

İşte bu da onları baştan aşağıya sendikalara hakim mevcut anlayış ve onun çeşitli tonlardan temsilcileriyle uzlaşmaz bir konuma sokuyor. Ağasıyla, bürokratiyle, solcusuyla sendikada iş tutanların, sendikaları geçim kapısı yapıp şirket gibi yönetenlerin uykusunu kaçırıyor. Çünkü Greif işçilerinin yaptıkları onların sendikacılık adına pazarladıkları her şeyin üzerini çiziyor.

Bunun için Greif'teki başı dik ve boyun eğmeyen, "ben yönetim" diyen işçileri gördükçe öfkeye kapılıyorlar. Çünkü böyle işçilerin karşısında pabuçlarının dama atılacağını, sendikaları babalarının çiftliği gibi kullanamayacaklarını iyi biliyorlar. Bu nedenle de "nasıl yani bu ayak takımı mı beni yönetecek" diye düşünüyor, hırçınlaşıyorlar.

Greif işçilerini sendikadan çıkarmaya çalışan bürokratin ağzından dökülen "gidin sendikamdan" sözü bu sendikaları dükkanları sanan bu bürokratların zihniyetlerinin tüm kodlarını ortaya seriyor. Greif işçileri kazanırsa dükkan belledikleri sendikalardan kovulacaklarını biliyorlar. Zira onların bu anlayışlarından bıkan ve burnundan soluyan işçiler, başka türlü bir sendikacılığın ve mücadelenin mümkün olduğunu gördükten sonra hızla Greif işçilerinin yanında saf tutacak, onlar gibi davranacak, sendikaları baştan aşağıya dönüştürecekler.

Bu gerçeği gören bürokrat takımı düzenlerini-iktidarlarını koruma kavgası veriyor. Belki önde DiSK Tekstil'in bürokratları çarpışıyor, ama tüm bürokratlar da ya susarak ya da fırsat geçtikçe darbeyleyerek onların arkasında duruyorlar. www.kizilbayrak.org

bekliyorlar. Greif işçileri orda durdukça huzur yok onlara. Greif patronu ve Tekstil bürokratları Greif işçilerinin üstesinden gelsin de işlerimizi olduğu gibi yürütelim diye bekliyorlar. Ama Greif işçileri, onların kim olduklarını olduğu gibi deşifre ediyor. Bugüne kadar defalarca yuttukları o kolay lokmalardan olmadıklarını gösteriyorlar.

Greif işçilerine yardıma koşmalıyız!

İşte tüm bunlardan sonra belirtelim ki Greif'te devam etmekte olan zorlu mücadelenin sonucunda ya Greif işçisi kazanacak ve her yerin Greif olacağı bir dönemin kapıları ardına kadar açılacaktır. Ya da Greif işçisi kaybedecektir ve kurulu düzen bu büyük badireyi atlatacak Greif'e hakim olarak ömrünü biraz daha uzatacaktır. Birinci durumda sadece Greif işçisi değil, onunla birlikte işçi sınıfı kazanacaktır. İkinci durumda ise Greif ile birlikte tüm işçi sınıfı kaybedecek, Greif patronu ile birlikte tüm sermaye ve sendika patronları kazanacaktır. Yani her şeyi eskisi gibi yürüteceklerdir.

Greif işçisi şu anda sınıf adına ama sınıfının eylemli desteğini görmeden yalnız başına bu düşman sınıf cephesine karşı mücadele ediyor. Fakat sınıfının desteğini görmemesi hem mücadeleyi uzatıyor, hem de ödenen bedelleri arttırıyor.

Şundan eminiz ki bugün işçi sınıfının yüreği ve aklı, Greif'te süren bu mücadelenin üzerindedir. Ama gün kenardan izleme günü değil bedel ödeme günüdür, eğer bu çirkef düzenin Greif'teki direniş ateşini boğmasını istemiyorsak, tüm korkularımızı yenip Greif'e desteğe koşmalı, sınıfımız için kavgaya atılmalıyız.

İhanetin ve işbirlikçiliğin belgesi!

DİSK Tekstil yönetimi, itirafname niteliği taşıyan açıklamasına direnişi kırmaya yönelik patron saldırısına arka çıkarak başlıyor. Direnişi kırmaya yönelik bu girişimi, sendika üyeleri arasında bir gerilim gibi göstermeye kalkıyor.

DİSK Tekstil Sendikası yönetimi 15 Mart'ta yaptığı bir açıklamayla hem kendisinin hem de DİSK yönetiminin, Greif işgal fabrikasına yönelik olarak hayata geçirilen saldırıya ortak olduğunu belgeledi.

Öyle ki açıklamada verilen bilgiler ve dünkü saldırı sırasında ortaya çıkan gerçekler, bu konuda herhangi bir kuşkuya yer bırakmıyor. Anlaşıyor ki DİSK ve Tekstil Sendikası'nın yöneticileriyle Greif patronu ve taşeronları işgale karşı aynı safta birleşmiş ve onu bitirmek için dümen çevirmektedirler. Doğrusu tüm bunlar DİSK yönetimi ve özellikle de bu yönetimde bulunan Arzu Çerkezoğlu payına ortada vahim bir durumun olduğunu göstermektedir.

Dümkü taşeron saldırısına ortaklar!

DİSK Tekstil yönetimi, itirafname niteliği taşıyan açıklamasına direnişi kırmaya yönelik patron saldırısına arka çıkarak başlıyor. Direnişi kırmaya yönelik bu girişimi, çalışmak isteyen işçilerle eylemi sürdüren sendika üyeleri arasında bir gerilim gibi göstermeye kalkıyor. Oysa dün fabrikanın önüne gelenlerin bir kısmı işçi bile değildir. Dahası bazıları da zaten taşeron patronlarıdır. Ayrıca bu güruhu temsil eden de tescilli bir taşeron olmuştur.

İşte bu aleni gerçeği böylesine çarpıtan yönetim, İstanbul Şube Başkanı Kazım Doğan ile Süleyman Çelebi'nin iki işçi grubu arasındaki bu gerilime engel olduklarını iddia ediyor. Böylelikle de utanmazca bu saldırıyı farklı fikirlere sahip işçiler arasında bir gerilim gibi sunmaya devam ederken saldırıdaki rolünü de açığa vuruyor. Demek ki olan biten her şey baştan hazırlanmış bir mizansendir. Eğer işçiler kararlı bir direnişle bu mizansenin bozmasalardı, Doğan ve Çelebi aracı olarak bu düzmece seçimi gerçekleştirecek ve böylelikle de direniş sözde kırılacaktı. DİSK Tekstil yöneticileri de tıpkı Dudullu'da yaptıkları gibi bunu işçilerin iradesi diye yutturacaklardı. Hesapları böyleydi.

İşte dün bu mizansen bozuldu, ama DİSK Tekstil'in utanmaz yöneticileri tutup hala da ona yaslanmaya çalışıyor.

Belirtelim ki bu işbirliği dün de olaylar yaşanırken açık görünüm kazanmıştı. Örneğin gerilime müdahale ettiği iddia edilen Kazım Doğan ancak grev kırıcı güruhun yanında yakalandıktan sonra kendi üyelerinin yanına gelebilmiştir. Öte yandan bizzat Genel Sekreter Arzu Çerkezoğlu başından itibaren sürecin içindedir. Daha bir gün önce işçiler tarafından bilgilendirilen Arzu Çerkezoğlu, işçilerin ertesi gün aramalarından sonra "fabrikaya geliyorum" demiş, ama bir hakem rolü biçildiği anlaşılan Çelebi'nin kendileri adına orada bulunduğunu açıklayarak daha sonra ortada görünmemiştir. Tüm bunlar, DİSK yönetiminin de bu mizansenin kurulmasına ortak olduğunu gösteriyor. Aksi ispatlanmadıkça mevcut tüm kanıtlar bu kapıya çıkmaktadır.

Taşeron patronlarıyla işçi iradesini tespit edeceklermiş!

Sendika yönetimi gelenlerin çalışmak isteyen işçiler olduğu yalanına sarıldıktan sonra bir de üstüne DİSK'in ilkelerini kendisine paspas yapmaya kalkıyor. "Gelenen son aşamanın DİSK'in tabanının söz ve karar sahibi olması ilkesine uygun olarak değerlendirilmesi gereklidir" diyerek Hadımköy fabrikasında işçilerin iradesinin serbest şekilde açığa çıkmadığını iddia ediyor. Böylelikle dümkü saldırının arkasında olduğunu kabul ediyor.

DİSK'in ilkelerini bu ölçüde ayaklar altına alan bu yöneticiler, dümkü saldırının ardından yüzlerce işçinin bir kez daha gösterdiği iradesini çiğnemeye kalkıyor. Bu tutumlarıyla da direnişin karşısında patronun safında yer aldıklarını bir kez daha göstermekten başka bir şey yapmıyorlar.

Yüzlerce işçinin haklı direnişinin yanında olmayan bu sendika ağaları, bir yandan taşeron patronlarını işçi diye yutturmaya çalışıyorlar diğer yandan ise direnişi sürdüren yüzlerce işçinin karşısına 40-50 kişiden oluşan ve sendika üyesi dahi olmayan, dahası "Sendika istemiyoruz!" şeklinde slogan atan güruhla aynı konumda yer alıyorlar. Onların katıldığı bir oylamayla direnişin kaderini belirleyeceklerini sanıyorlar. Bunu da bize işçilerin iradesinin serbestçe belirlenmesi diye yutturuyorlar.

Dudullu örnekmiş!

İşte bu ağalar bu üç kağıtçılığı yaparken bir de direnişe sonradan katılan Dudullu fabrikasında patronla yaptıkları düzenbazlığı örnek gösteriyorlar. Greif işçileri bu düzenbazlığın ayrıntılarını ilgili açıklamalarında anlattılar. Burada bunun için bu ayrıntılara girmeye gerek duymuyoruz.

Elbette Greif işçileri onların bu düzenbazlıklarını kabul etmeyecek, elbette demokrasi adına asalak taşeronlar ve patronları karşı karşıya getireceklerdir.

leke sürmelerine izin vermeyecektir.

Ayrıca belirtelim, Dudullu'da bu ağaların fabrika yönetimiyle işbirliği yaparak neler çevirdiği iyi biliniyor. Gelenen aşamada Dudullu'daki fabrikada da direnişin bu şekilde bitirilmesine yönelik tepkiler büyüyor.

Patron ve taşeronla işbirliği yapanlar kimse müdahale etmesin diyor!

Ama patronla el ele verip bu dümenleri çeviren, dün görüldüğü gibi taşeronların yönetiminde bir güruhun arkasında saf tutarak oyun çeviren bu ağalar, açıklamalarında bir de, "işçilerin sendikal örgütlenmesine hiçbir siyasi grup, işveren ve devletin kurumu ve polisi müdahale etmemeli, karışmamalı, dış müdahalelerle işçinin tercihi etkilemeye çalışmamalıdır" diyebilmektedir. Bu utanmazlığın ve ikiyüzlülüğün çarpıcı bir örneğidir. Bu, bu bürokratların ne kadar çürümüş olduklarına tutulmuş bir aynadır aynı zamanda.

Yönetim, açıklamasında ayrıca fabrikanın kapatılacağı yönündeki patronun tehditlerine arka çıkarken aynı kapanma halinde de sorumluluk almayacağını bildiriyor. Böylelikle safını bir kez daha gösterirken "mücadelesini yasal ve meşru zeminde sürdüren sendikamız" ifadeleriyle de yasalci konumuna işaret ediyor. Bu halde de fiili mücadeleyi gayri-meşru ilan etmiş oluyor.

Direnişe yönelik bu ithamlarda bulunan sendika yönetimi, açıklamasında TİS sürecinde gelenen noktanın sektörün en iyi sözleşmesi olduğunu bildirirken bunun da "işverenle müzakereler sonucunda" gerçekleştirdiğini iddia ederek komik bir duruma düşüyor.

İbretlik bir işbirliği!

Sonuç olarak DİSK Tekstil yönetiminin bu açıklaması direniş karşısındaki gerçek konumunu ve işbirliğini belgeliyor. Aslında Rıdvan Budak'ın başında bulunduğu yönetim bu tutumuyla da kimseyi şaşırtmıyor. Ama bu belgeyle aynı zamanda da Arzu Çerkezoğlu da dahil DİSK yönetiminin bu işbirliği içerisinde olduğu ortaya çıkıyor. Doğrusu, aksi net bir biçimde ortaya konulmaz ve bugüne kadar sürdürülen vurdumduymaz tutum aşılmazsa bu gerçek kesin olarak kabul edilmiş olacaktır. Doğrusu bu halde de taşeronla karşı mücadelede iddialı Arzu Çerkezoğlu, direnişi kırmak için yapılan bir saldırının suç ortağı olacak, asalak bir taşeronla aynı konuma düşecektir. Doğrusu bu da devrimcilik iddiasındaki biri ve bağlı bulunduğu siyaseti açısından son derece ibretlik bir durumdur.

Greif işçisi bugüne kadar bu işbirlikçilerin oyunlarına düşmedi. Direnişi sürdürerek bugünlere geldi. Hiç kuşku yok ki bundan sonra da aynı kararlılığı sürdürecektir ve başına örülmeye çalışılan çorapları yırtıp atacaktır.

DİSK/Tekstil’de inisiyatif Greif işçilerinde!

Greif işçileri DİSK’in değerlerine sahip çıkan tüm işçi ve emekçileri dayanışmaya çağırıyor.

İşgalimizin 36. gününe girdik. Başta taşeron kölelik olmak üzere bizlere dayatılan baskı ve ağır çalışma koşullarına karşı örgütlendik. Taleplerimizin karşılanması için işgal eylemimizi başlattık. İşgal eylemimiz başladığı ilk günden itibaren birkaç cepheden mücadelemizi sürdürüyoruz.

Greif yönetimi, taşeron patronlar ve sendikamız DİSK/Tekstil yöneticileri mücadele ettiğimiz taraflardır. Sendikamızın yöneticilerini daha önce defalarca direnişimiz karşısındaki ihanetçi tutumlarından dolayı uyardık. Dinlemediler. Bizimle birlikte olmaları gerekirken Greif yönetimiyle ve taşeron patronlarla birlikte oldular. 14 Mart Cuma günü direnişimize karşı gerçekleştirilen provokasyonu da patron tarafı ile birlikte sendika yöneticileri organize etmiştir. 15 Mart’ta DİSK/Tekstil yönetimi adına yapılan açıklamada bu durumu bütün açıklığı ile göstermiştir. Geline aşamada sabrımız taşmıştır.

DİSK/Tekstil yönetiminin şimdiye kadar direnişimizin karşısındaki tutumlarını değiştirmesi için uyardık. Patronların iradesi ile değil işçi sınıfının iradesi ile hareket etmeleri gerektiğini söyledik. Uyarılarımızı dikkate almadılar. Bu sabah bile Dudullu’da patronla birlikte aynı dili kullanarak oradaki arkadaşlarımıza tehditler savurmaya devam etmişlerdir.

DİSK/Tekstil bürokratları Amerikan emperyalizminin temsilcilerinden biri olan Greif patronlarının danışmanları haline gelmiştir. Sendikamızı taşeron patronların savunucusu haline sokmuşlardır.

Bu tutumlar artık bizim için kabul edilemez hal almıştır. Sendikamızın onuru için inisiyatifi ele alıyoruz. Taleplerimiz karşılanana kadar da sendikamızı

terketmeyeceğiz. Duyarlı kamuoyunu, patronlara uşaklık eden DİSK/Tekstil yöneticilerine ve onların destekçilerine karşı yanımızda olmaya davet ediyoruz.

DİSK/Tekstil Sendikası işçilerin örgütüdür. Patron temsilcileri gibi davranan bürokratlar defolun.

Amerikan emperyalizminin maşası olan taşeron patronları ve DİSK/Tekstil yöneticileri defolun.

Taleplerimiz:

1- DİSK/Tekstil yönetimi adına şimdiye kadar yapılan açıklamaların özelleştirisini DİSK ve DİSK TEKSTİL YÖNETİMİ vermelidir.

2- DİSK/Tekstil’i patron örgütü haline sokanlar bu tutumdan derhal vazgeçmelidir.

3- DİSK ve DİSK/Tekstil direnişimizi sahiplenerek açıklamalar yapmalı, basına duyurmalı ve internet sayfalarında yayınlamalıdır.

4- Fabrikadaki işgal eylemimize ve diğer eylemlerimize yapılacak saldırılar ve sonuçlarının sorumluluğu DİSK ve DİSK/Tekstil yöneticileri başta olmak üzere patron tarafına ve saldırıyı gerçekleştiren güçlere aittir.

5- DİSK/Tekstil yönetimi Ünsa’da toplu sözleşme taslağını ve sürecini bilmeyen işçilerin iradesini ortaya koymak için Greif işçilerini temsilcilerin katıldığı bilgilendirme toplantısı ve sandık koyarak oylama yapmalıdır.

Saldırı ile ilgili 16.03.2014 tarihli açıklamamızın linki

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1430618787181393&id=1421401451436460

İSK/Tekstil Sendikası Üyesi İşgalci GREIF İşçileri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://www.kizilbayrak.org>

DİSK/Tekstil’den yeni açıklama!

Greif işçileri patronla işbirliği yaparak sabırlarını zorlayan DİSK/Tekstil Sendikası’nın yöneticilerinin kapısına dayandı.

17 Mart günü bir grup işçi sendikaya gitti, taleplerini sundu. Ancak işçilerin sayısının az olduğuna bakıp onları oyalamaya, üstüne üstlük işçilere ve desteğe gidenlere zor kullanmaya-küfür etmeye kalkan sendika bürokratları, Greif işçilerinin daha kalabalık olarak sendikaya gitmesiyle yelkenleri suya indirdi. Bir anda 180 derece dönüş yapan sendika yöneticileri açıklamayı internet sitesinden kaldırıp, muhabirimizden ve işçilerden özür dilediler.

İşbirlikçiliğin belgesini yayınlayan ve sosyal medyada paylaşıp duran DİSK de ilerleyen saatlerde açıklamayı facebook adresinden yayınladı.

DİSK Tekstil sitesinde yer alan işbirliğinin belgesini kaldırıldıktan sonra yerine konulan açıklama şöyle:

Greif sürecine dair açıklama

Greif işçilerinin 36 gündür vermiş olduğu toplu sözleşme ve hak alma mücadelesinin DİSK Tekstil olarak yanındayız.

Cuma günü taşeron patronları ve işverenin yapmış olduğu provokatif eylemi kınıyoruz.

Toplusözleşmede yeni teklif ortaya çıktığı takdirde sandık konulması gerekirse Hadımköy, Samandıra ve Dudullu’da birlikte oylama yapılacaktır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur...

Dayanışma platformları desteği sürdürüyor

Bursa

Greif Direnişiyle Dayanışma Platformu 16 Mart günü gerçekleştirdiği eylemle işgal fabrikasının sesini Bursa’ya taşıdı.

“Bu daha başlangıç mücadeleye devam! İşgalci Greif işçileri onurumuzdur!” pankartı arkasında Setbaşı’ndan yürüyüş başladı. Heykel’e gelindiğinde yapılan basın açıklamasında Greif işçilerinin mücadelesinin taşeron köleliğine vurulmuş bir tokat olduğu dile getirildi. İşçilerin nasıl örgütlendiği anlatıldı.

İşçilerin bu direnişi tamamen kendi imkanlarıyla ve sınıf dostlarının yardımlarıyla sürdürdüğü sendika bürokratlarının işçilere maddi ve manevi olarak yardım etmediği söylendi.

Eyleme Halkevleri, DHF, Antikapitalist Müslümanlar ve SDP destek verdi.

İzmir

İzmir Greif İşçileri İle Dayanışma Platformu yazılı bir açıklama yayınlarak Greif işçilerinin yanında olduklarını, DİSK Tekstil yönetiminin tutumu karşısında yer alacaklarını ifade etti.

“DİSK/Tekstil sendikasının uzlaşmacı- ihanetçi çizgisine karşı sessiz kalan herkes bu ihanete ortak olacaktır” denilen açıklamada, platformun direnişe sahip çıkarak direnişin karşısında sessiz kalanları teşhir edecekleri ifade edildi.

Kızıl Bayrak / Bursa-İzmir

Tekel'den Greif'e direniş sürüyor, sendikal bürokrasi ise engelliyor!

Greif işçilerinin fabrika işgal eylemi, çeşitli biçimler olarak büyüyor. Bunun son örneği DİSK Tekstil Sendikası'nın Genel Merkezi'ne gittiler. Greif direnişi, öncelikli talebinin taşeronlaştırmaya karşı oluşu, taban iradesine dayalı fiili-meşru bir mücadele yolunu seçmesi ve bundan dolayı sendikal bürokrasiyi de karşısına alması açısından Türkiye sınıf hareketi içinde şimdiden önemli bir yer edinmiştir. Greif işçilerinin özellikle '80 sonrası uzun yılları bulan sınıf ve kitle hareketinin genel durgunluğu içinde, ileri bir mücadele yöntemi olarak, işgal eylemine imza atmaları ve bunu bir ayı geçkin bir süredir başarıyla işçi demokrasiyi de işleterek gerçekleştirmeleri ayrıca önemlidir. Bunlar Greif direnişinin sınıf hareketini ileriye taşıyacak, ona güç katacak önemli deneyimlerdir.

Sınıf mücadeleleri inşili-çıkışlı seyir izler. Türkiye işçi sınıfı hareketi içinde Kaveller'den Paşabahçeler'e, 15-16 Haziran'dan DGM direnişlerine kadar pek çok önemli ileri örnek vardır. Ancak 1980 askeri faşist darbe ile işçi sınıfı başta olmak üzere tüm toplumsal muhalefet büyük bir sessizliğe mahkum edilmiş, yaratılan baskı ortamının etkileri bugünlere taşınmıştır. Yine de sınıf hareketindeki durgunluk 86 Netaş grevi ile başlayan, kamu emekçilerinin mücadelesi ve '89 Bahar Eylemleri ile hareketlenen, 1991'de Zonguldak maden işçilerinin yürüyüşüyle devam eden bir süreç ile aşılmaya zorlanmıştır. Ancak yine de işçi sınıfı hareketi açısından olması gereken bir çıkış yakalanamamıştır. Zira Zonguldak maden işçilerinin görkemli yürüyüşleri Mengen barikatlarında kesilmiştir. Sonraki yıllarda da mevzi direnişler halinde kuşkusuz işçi eylemleri ve direnişleri hep olmuştur. Ama sınıf hareketi aşılması gereken eşiği aşamamıştır.

Bugün işçi sınıfı, üzerindeki "ölü toprağı" atamamışsa bunda en önemli katkısı sendikal bürokrasi yapmıştır demek abartı olmayacaktır. Bugün geriye dönük bakıldığında genel anlamda tüm toplum için örgütsüzlüğü hakim kılmayı başaran burjuvazi, işçi sınıfının mücadelesini engellemekteki en önemli desteğini sendikal bürokrasiden bulduğu görülmektedir. Mengen barikatında Şemsi Denizer'in sözüyle dönmek zorunda kalan Zonguldak maden işçilerinde olduğu ya da kendilerini zincirledikleri fabrikayı sendika bürokrasinin isteğiyle terk eden SEKA (2005) işçileri örneği ve son olarak Tekel direnişi örneğinde olduğu gibi. Bu örnekler toplum genelinde etki yaratan ülke gündemine damgasını vuran direnişlerdir.

Yakın geçmişte yaşanan Tekel direnişi bu açıdan hayli önemli ve öğreticidir. Yukarıda özetlediğimiz durgunluk dönemi sonrasında sınıf hareketi Tekel direnişi ile önemli bir soluk almıştır. Tekel işçilerinin, özelleştirmenin mağduru olarak güvencesizlik, esnek çalışma ve geleceksizlik demek olan 4C uygulamasına karşı başlattıkları kendiliğinden direniş kendi sınırlarını aşan bir niteliğe bürünmüştü. 78 gün başkentin ortasında AKP hükümetine karşı ülkenin dört bir yanından gelen işçiler direniş çadırlarıyla mücadeleyi ateşlemişler ve önemli bir toplumsal destek de sağlamışlardı. Ancak bilindiği gibi 4C'ye geçiş sürecinin

7 ay ertelenmesi hamlesi ile sendikal bürokrasi işçileri Ankara'yı terk etmeye 'ikna' etmiş, işçilerin umudunu mahkeme kararına havale ederek direnişi sönmüştür. Sendikal bürokrasinin manevralarını aşmayı olanaklı kılabilecek taban örgütlenmelerinden ve devrimci bir önderlikten yoksun olan Tekel işçileri sendikal bürokrasinin 'katkıları' sayesinde kendi ekonomik taleplerini dahi kazanamadan bitmiş oldu. Sonuçta sendikal bürokrasi pazarlık süreciyle işçilerin fiilen başlattıkları ve kendi sınırlarını çoktan aşmış ve güvencesiz çalışmaya karşı direnişin sembolü olmuş görkemli bir direnişi bitirme "başarısını" bir kez daha gösterdi.

Kuşkusuz "Kavga bitmedi daha yeni başlıyor" şiarını haykıran Tekel işçileri işçi sınıfı için oldukça önemli bir deneyimi geride bırakmıştır. Ama vurgulanması gereken nokta şudur ki, sendika bürokrasisinin ihanetine uğrayan Tekel işçilerinin direnişi eğer somut bir kazanım olarak da zaferle sonuçlanmış olsaydı, sınıf hareketinin önemli bir eşiğinin aşılmış olacaktı. Tıpkı Mengen'de işçilerin önüne koyulan askeri barikattan çok sendikal bürokrasi barikatı olmasaydı sonucun farklı olacağı gibi. Direnişlerin somut kazanımlarla sonuçlanmasının önünde bir engele dönüşen sendikal bürokrasi, aynı zamanda sınıf hareketinin geleceğini de etkilemektedir.

Tüm bu tarihsel deneyimler şimdi Greif direnişinde tekrarlanmaktadır. Greif direnişi de taşeronlaştırmaya karşı sembolik bir eyleme dönüşerek, toplamda bir mücadele dinamiğine çevrilme imkânları varken sendikal bürokrasi tarafından adeta yok sayılmakta, yalnızlaştırılmaktadır. Gerek taşeronlaştırmaya karşı yüklendiği misyon itibarıyla gerekse mücadele yöntemi ve taban örgütlenmelerinin belirleyici önemini göstermesi bakımından Greif direnişinin kazanımı kendi sınırlarının ötesinde bir anlam taşıyacak, ön açıcı, diğer sınıf bölüklerine güven verici bir örnek olacaktır. Greif'le uzun süren durgunluk süreci içinde ilk kez karşı saldırıya geçilmiştir. Tüm önemli kazanım ve etkisine rağmen Tekel direnişi özelleştirme bile Kapatma Arşivi https://www.kizilbayrak.org.tr/

kendiliğinden gelişen, savunma niteliğinde bir eylemdir. Bu açıdan da Greif daha farklı bir yerde durmaktadır. Sendikal bürokrasinin işi prosedüre göre "bitirme"sini tercih etmemişler, kendi taban inisiyatiflerini kullanmışlar, işgal eylemiyle süreci belirleyen bir konum elde etmişlerdir. Oysaki genel anlamda işçi direnişlerinde işçiler sürecin edilgen bir parçası olmakta, sendikal bürokrasi de kendine göre tabanın görüşlerini çoğu durumda sormadan direnişi bir şekilde bitirmektedir.

Tüm bu deneyimleri unutmadan bugün Greif direnişinin kazanımının gelecek açısından önemi görülmelidir. Bu anlamda Greif direnişi bir eşikte durmaktadır. Bu eşiğin önünde zaten ücretli kölelik düzeninin bekçileri karşı saldırı halindedir. Ancak ne yazık ki sendikalara hâkim bürokratik anlayış bunlardan daha etkili olabilmekte, direniş ateşinin diğer sınıf bölüklerine ulaşmasında engele dönüşebilmektedir.

DİSK Tekstil üyesi Greif işçilerinin bu görkemli direnişi karşısında, DİSK bünyesindeki işçilerin geçtik eylemli desteğe geçmelerini, pasif dayanışma bile göstermelerinin önüne geçilmiştir. Bu durum "taşeron cumhuriyeti"ne savaş açmış bir DİSK'in inandırıcılığını da sarsmaktadır.

Bu açıdan tekrar vurgulamak gerekir ki, tarihsel bir fırsat bir kez daha sendikal bürokrasi eliyle boğulmak istenmektedir. Sınıf mücadelesinde haklar ve talepler Greif gibi fiili çıkışların sonrasında gelişen, kuşkusuz daha toplamda biriken eylem ve direnişlerin etkisi/basıncı sonucu yasal olarak da kazanılır. Grev hakkının grev yapılarak kazanılması gibi. Biliyoruz ki taşeronlaştırmaya karşı mücadele tek başına ne Greifle olur ne de başka bir tekil direnişle. Ancak öyle örnekler vardır ki direnişin kendisi tarihe önemli bir deneyim olarak yazılacağı gibi sonucu da sınıf hareketinin geleceği için önemli olabilmektedir. Greif işte böylesi bir imkândır. Bunu geliştirmek ve hareketi ilerletmek ise bu alanda mücadele edenlerin işidir. Sadece taşeronlaştırmaya karşı mücadele için değil sermayenin sınıfa yönelik diğer saldırılarını durdurmanın da başka bir yolu yoktur.

Greif direniş günlüğü

32. gün: Direnişe kararlılıkla devam eden işçiler sabah kahvaltısı ve iş bölümleri yaparak güne başladılar. Greif direnişine katılımın ilk günkü kadar yüksek sayıda seyrettiği toplantılarda, yemeklerde gözle görülür bir şekilde kendini ortaya koyması, yönetici ve sendikacıların saldırı ve oyunlarına karşı bir cevap ve baskı niteliğinde.

Açıklık ve samimiyetin olmazsa olmaz bir kural olduğunun daima üzerinde duran işçiler, direnişe gelen maddi desteklerin ve harcamaların yer aldığı bir listeyi fabrikada ortak kullanım alanlarının birçok noktasına astılar.

Kahvaltının ardından fabrika komitesi toplantıya geçerek durum değerlendirmesi yaptı.

Greif yönetimi yine işçileri bölmeye çalışıyor. Toplu sözleşmenin temsilcilerin tavrı nedeniyle imzalanmadığına dair bir not atan Greif yönetimi işçileri SMS yoluyla iletilen numara üzerinden iletişim kurmaya çalışırdı.

Greif yönetiminin mesajında ayrıca DİSK Tekstil yönetimi ile TİS için anlaşıldığı, işgalci işçi temsilcilerinin engel çıkardığı aktarılıyor. Greif yönetimi sözleşme için attığı mesajda ayrıca yarın saat 14.00'e kadar anlaşma sağlanamazsa fabrikayı kapatma tehdidinde bulundu.

Bu gelişmelerle birlikte genel toplantıya geçildi. İşçiler yönetimin ayak oyununa devam ettiğini, Dudullu'yu bu yalanlarla böldüklerini söylediler. İşçiler toplantının sonunda kararlılıklarını göstermek ve temsilcilerin arkasında durduklarını göstermek için yeniden oylamaya gittiler. Temsilcilere destek oldukları ve taleplerde kararlı olduğu bir kez daha gösterilerek toplantı bitirildi.

Wuppertal İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu'ndan bir temsilci fabrikaya geldi. BİR-KAR çalışanı Greif işçilerinin direnişi için Avrupa'da yaptıkları çalışmaları aktararak Türkiye'de kalacağı birkaç gün boyunca Greif işçilerini ziyaret ederek detaylı bilgi toplayacağını ifade etti.

Emek Sineması'nda "300 Spartalı" filmi izlendi.

İşgali kırma hamlesi boşa düşürüldü

33. gün: Direnişin 33 günü patronun yeni ayak oyunlarına sahne oldu. Direnişte olmayan işçiler fabrika önüne taşınarak direnişçilerle karşı karşıya getirilmeye çalışıldı. Normal şartlarda Greif yönetimiyle görüşme yapmaya hazırlanan direnişçi işçiler patronun bu hamleyle işçileri karşı karşıya getirmeye çalıştığını, Dudullu'da devreye sokulan ayak oyunlarının tekrarlandığını ifade ettiler.

Greif işçileri olası saldırılara karşı fabrika güvenliğini artırdı. Ana kapı arkasındaki barikata forkliftle yeni malzemeler taşındı. Ayrıca fabrika önüne çıkan yol ana caddeden işçilerin arabaları yan park edilerek kapatıldı.

Diğer işçilerin gelmesiyle birlikte çevik kuvvet polisleri ve TOMA'yla fabrika dışında polis yığınağı yapıldı.

Bu saldırı karşısında direnişçilerin yaptığı destek

çığırsına BDSP, *Alinteri*, Liman-İş, DİSK Sosyal-İş ve Kumport Limanı işçileri, DİSK Genel-İş üyesi Şişli Belediyesi işçileri, Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, ÜİD-DER ve Çağrı yanıt vererek fabrika önüne gittiler.

Patronların habersizce çağırdığı işçilerin bir kısmı işin aslını öğrenince oradan ayrıldılar. Polis amirleri fabrika temsilcilerine, sendikanın direnişi sahiplenmediğini ve buradaki eylemin "yasadışı bir eylem" olduğunu söylediler. Bundan kaynaklı işlem yapacaklarını ifade ederek tehdit ettiler.

DİSK/Tekstil İstanbul Şube Başkanı Kazım Doğan polis barikatının olduğu noktaya gelerek polis amirleri ve taşeronlara seslendi. Sendikanın bu eylemi sahiplendiğini ve DİSK'in de destek için fabrikaya geldiğini söyledi. Süleyman Çelebi de fabrika önüne gelerek polislerle görüştü.

Greif yönetimi gazetemizi hedef gösterdi. İşçilere mesaj atarak "Arkadaşlar, Güvenlik bizim birinci önceliğimizdir. Çalışanlarımızın kavga etmesini ve zarar görmesini istemiyoruz. Kızıl Bayrak ya da başka herhangi bir kişi ya da yerden gelen provokasyonları dikkate almayın." dendi.

Greif işçileri Facebook hesaplarından aşağıdaki yanıtı verdiler. Mesaj şöyle:

"Patron tarafı daha da gülünç olmaya devam ediyor. Direnişimizin başından itibaren sesimiz soluğumuz olan Kızıl Bayrak ve onun çalışanları Greif yönetimi tarafından hedef alınıyor. Greif yönetimi, tüm arkadaşlarımızın telefonlarına mesaj atarak 'Kızıl Bayrak'ı oradan çıkarın' dedi. Neymiş, bizlerin güvenliğini istiyorlarmış. Bizim güvenliğimizi şu anda tehdit eden bir şey varsa o da patron temsilcilerinin direktifleriyle hareket eden ve kapımıza dayanan emniyet güçleri ve taşeronlardır..."

Avrupa Gıda Sendikası (NGG) temsilcisi Selahattin Yıldırım devletin güç kullanmasıyla doğacak tehlikeleri Avrupa Parlamentosu komisyonuna ilettiğini bildirdi.

İşçiler fabrika duvarlarını çevirerek dışardan sızma,

saldırı girişimlerine karşı önlem aldılar. Ayrıca patronların bu saldırısı karşısında sloganlarla içerde coşkulu bir şekilde bekleyişini sürdüren işçiler kararlılıklarını gösterdiler.

Zaman ilerledikçe taşeron patronların kapıya getirdiği işçilerin geri dönmesi ve taşeron şirket patronlarının yalnız kalmasıyla bu provokatif çaba boşa düşürüldü.

Saldırının boşa düşürülmesiyle birlikte direnişçiler halaylar çekerken OSİM-DER Emekçi Kadın Komisyonu da şiir dinletisi sundu.

İşçiler DİSK Genel Merkez'den kimsenin saldırı karşısında desteğe gelmediğini ifade ettiler.

Temsilciler Greif yönetimiyle bir görüşme yaptılar. Yönetim son verdikleri, teklifin dışında bir teklif vermeyeceklerini, gerekirse fabrikayı kapatacaklarını dile getirdi. Hadımköy işçileri adına işçi temsilcileri de taleplerinin arkasında olduklarını, direnişe devam edeceklerini Fabrika Komitesi'nin kararının bu olduğunu dile getirerek son sözlerini iletti.

Görüşmenin sonrasında komite toplantısının ardından geniş katılımlı bir toplantı yapılarak mücadele kararlılığı yineleni. Toplantının sonunda İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu'nun direnişe büyük bir destek sunduğu, Almanya'da Greif Genel Merkezi önünde eylem yaptığı ve direnişe 20 bin TL civarında maddi destek sunduğu söylenerek, BİR-KAR'a teşekkür edildi.

Direnişle maddi dayanışma artıyor

34.gün: Gündelik işlerle güne başlayan işçiler çay ocağına yeni bir televizyon kurdular.

Bir anne direnişçi oğullarını ziyarete geldi. Anne işçilerle yaptığı sohbette oğullarının ve tüm işçilerin haklı mücadelesinin yanında olduğunu vurguladı.

Eğitim-Sen 6 No'lu Şube üyesi öğretim görevlileri fabrikayı ziyarete geldiler. Eğitim emekçileri aydın ve akademisyenlerden, Greif direnişine destek için

başlattıkları imza kampanyasının metnini okudular. **Yrd. Doç. Dr. Kurtar Tanyılmaz**'in okuduğu metnin ardından **Sungur Savran** bir konuşma yaptı. Savran, işgal ile işçilerin “bu fabrika esas bizden sorulur” dediğini, bu durumda sınıf hareketi açısından büyük bir atılım olduğunu dile getirdi. Greif'in çok önemli bir mevzi olduğunu söyleyen Savran, ‘taşeronlar karşı mücadele ediyoruz’ diyen sendikalara da yürütülmesi gereken mücadelenin gösterildiğini işaret etti.

Söz alan **Levent Dölek**, sadece imza kampanyası ile yetinmediklerini, bunun yanında maddi destek için de kampanya yürüttüklerini kaydetti. Dölek 2 bin TL civarında topladıkları maddi desteğin devamının da geleceğini ifade etti.

İsviçre BİR-KAR adına konuşan temsilci ise mücadelenin Türkiye işçi sınıfı adına önemine işaret ederek bu sebeple yürüttükleri kampanyalara değindi ve direnişin kazanması için tüm olanaklarını kullanacaklarını söyledi.

Kimya Mühendisleri Odası ve Makine Mühendisleri Odası üyesi iki mühendis Hadımköy Greif fabrikasına gelerek işçileri ziyaret etti. Mühendisler birer yevmiyelerini işçilerle paylaştılar. Ayrıca arkadaşlarından topladıkları desteği de işçileri ilettiler. **Kartal BDSP**, “1 yevmiyeni paylaş” kampanyası çerçevesinde topladığı 1000 TL'yi işçilere ulaştırdı.

Dayanışmalar işçilerin yanında

35. gün: Her sabah olduğu gibi iş bölümü ve kahvaltıyla güne başlandı. Öğlen saatlerinde komite toplantısı gerçekleştirildi.

IDP Girişimi direnişçi işçileri ziyarete gelerek direnişçilere maddi destek sundu.

İkitelli Dayanışması ziyarete geldi ve erzak yardımında bulundu. Dayanışma üyeleri işçilere direniş sürecine dair merak ettiklerini sorarak sohbet ettiler.

Beylikdüzü Kolektifi ve Avcılar Sanat Atölyesi ziyarete geldi. Desteğe gelenler getirdikleri erzakları da işçilere verdi. Avcılar Sanat Atölyesi direniş Avcılar yerel basının gündemine taşıyacaklarını ifade etti.

Beylikdüzü Dayanışması üyeleri de direnişçi işçileri ziyarete geldi.

Gecenin ilerleyen saatlerinde fabrika komitesi yaptığı toplantıyla gelişmeleri değerlendirdi.

Direnışçiler DİSK Tekstil'de inisiyatif ele aldı

36. gün: Sabah kahvaltısının ardından genel bir toplantı yapıldı. Purhan, Dudullu'da direnen işçilerin patron tarafından kandırıldığını, patronun vaat ettiği protokolün hala imzalanmadığını kaydetti.

Önümüzdeki hafta yasal grev kararının çıkabileceğini söyleyen Purhan, emek dostlarının yardımlarıyla ellerine bir miktar daha para geçtiğini, bu paranın işçilere eşit şekilde paylaştırılacağını ifade etti.

Greif yönetiminin Dudullu'daki fabrikada taşeronlar ve işyeri yöneticileri ile toplantı yaptığı öğrenildi. Hadımköy'deki direnişin konuşulduğu toplantıya DİSK Tekstil Sendikası İstanbul Şube Başkanı **Kazım Doğan** da katıldı. Greif yönetimi ve taşeronlarla yan yana gelen Kazım Doğan, Dudullu'daki işçilere Hadımköy'deki fabrikanın kapatıldığını, Dudullu'da da patronla yapılan protokolde 120 TL'lik iyileştirmelerin iptal edildiğini, patronun öne sürdüğü maddelerin kabul edilmesinden başka yapacak birşey olmadığını söyledi.

İşçiler Dudullu'daki fabrikaya geçti. Fabrika kapısında polis barikatıyla karşılaşan işçiler duvardan

içerideki işçilere seslendi ve temsilciyle konuştular. Cihangir adındaki temsilciye, daha önce yapılan “Hadımköy işbaşı yapmadan Dudullu da işbaşı yapmayacak” anlaşmasını hatırlattı. Ayrıca, iki işçinin işten atılmasıyla ilgili NOTER belgesinde temsilci Cihangir'in de imzası bulunuyor. Ancak temsilci bu durumu inkar ediyor. Purhan, eğer direniş destekliyorlarsa iş bırakmalarını ve kapiya gelmelerini söyledi. Ayrıca, Hadımköy'deki şeflerin Dudullu'daki fabrika bahçesinde bekledikleri görüldü.

Bu gelişmeler karşısında bir grup işçi de DİSK Tekstil Genel Merkezi'ne giderek inisiyatif ele aldıklarını belirttiler. İşçilerin DİSK Tekstil'in yayınladığı son açıklamayla direniş karşısında bir tutum aldığını, bu yazının kaldırılarak sendikanın direnişin yanında olduğunu belirten bir açıklama yayımlanmasını ve direnişe aktif destek örgütlenmesini istediler. Sendika yöneticileri başlangıçta orda olan işçilere ve destek için orda bulunanlara saldırgan bir şekilde yaklaşarak göndermeye çalışsa da temsilcilerin de gelmesiyle tehditkar söylemlerini bir kenara bırakmak durumunda kaldılar. İşçilerin bir kısmı geceyi sendikada geçirirken diğerleri fabrikaya döndüler.

Sendikada nöbet sürüyor

37. gün: Fabrika'daki işçiler rutin işlerle güne başlarken sendikada kalan işçiler de kendi imkanlarıyla kahvaltılarını yaparak güne başladılar. Sendikaya gelen BDSP'liler yanlarında getirdiği yiyecekleri işçilerle paylaştılar.

DİSK Tekstil Genel Sekreteri **Muzaffer Subaşı** sendikadaki işçilere direnişin taleplerinin yer aldığı bir açıklamayı internet sitelerinden yayınlamayı önerdi. İşçiler bunu kendi aralarında değerlendireceklerini ifade ettiler.

Fabrikadaki işçiler dünkü gelişmeleri değerlendirmek üzere bir toplantı gerçekleştirdiler.

Alinteri'nin Avrupa'dan maddi destek gönderdiği duyuruldu.

Genel toplantının ardından komite toplantısı gerçekleştirildi. Sefaköy İşçi Kültür Evi'nden bir kadın emekçi sendikadaki işçilerin yanına gelerek, eşinin Greif işçileri için yazdığı şiiri okudu. Ayrıca **Yeni Dünya İçin Çağrı** okurları ziyarete geldi. DİSK/Tekstil yöneticilerinin tutumuna karşı **Sefaköy BDSP**

sendikadaki işçilerin öğlen yemeğini karşılayarak dayanışmada bulundu.

Volkan Yaraşır, Hadımköy'e Greif işçilerini ziyarete gelerek bir sunum gerçekleştirdi.

Sendikada nöbette olan işçiler yemek yedikten sonra, şimdi Cesur Yürek filmi'ni seyretiler. Fabrikada, EksenTV'de canlı olarak yayımlanan “Direniş Forumu”nda işçiler direniş sürecini, 37 gün boyunca yaşadıklarını anlattılar.

İşçilerden basın toplantısı

38. gün: Hem sendika binasında hem de fabrikadaki işçiler kahvaltıyla güne başladılar. **Greif Emekçi Kadın Komisyonu** sabah saatlerinde bir toplantı gerçekleştirdi.

İşçiler, öğlen saatlerinde sendikada yaptıkları basın toplantısıyla sendikada tutulan nöbetin sendikanın direniş karşısında aldığı tutumdan kaynaklı olduğunu belirttiler. Basın toplantısının ardından sendikadaki işçiler nöbeti diğer arkadaşlarına devrettiler.

Fabrikada öğlen yemeğini **Garip Dede Dergahi** karşıladı. Sivil polisler fabrikaya gelerek araçlara zarar verildiği yönünde şikayetler olduğunu ve araçları çıkaracaklarını ifade ettiler. Fakat işçiler araçlara zarar vermediklerini ve dışarı çıkarılmasına izin verilmeyeceğini belirterek sivil polisleri gönderdiler.

ÇArşı Grubu'nun işçileri arayarak direnişin yanında olduklarını ifade ettikleri bilgisi verildi.

Sefaköy BDSP, sendikadaki işçilere akşam yemeği için gıda malzemesi getirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnış ateşini dört bir yana yayalım!

Greif işçisinin çağırısını DİSK'i yaratanlarla buluşturalım!

Sınıf devrimcileri olarak, haftalardır büyük bir kararlılıkla devam eden Greif direnişini diğer sınıf bölüklerine anlatmak ve yeni Greif'ler yaratmak bakışıyla çalışmalarımıza devam ediyoruz. Bir yandan direnişin sesini geniş işçi ve emekçi kesimlerine taşıyor öte yandan bu önemli devrimci işçi eylemi karşısında ihanet batağına saplanmış olan sendika bürokratlarının gerçek konum ve kimliklerini işçi sınıfına gösteriyoruz.

Bu doğrultuda son olarak Greif işçilerinin yayınladığı “*DİSK Greif'tir, DİSK'in fiili-meşru mücadele değerlerine işçiler sahip çıkmalıdır*” başlıklı açıklamayı broşür haline getirerek DİSK'in örgütlü olduğu fabrikalara ve işyerlerine ulaştırmaya başlamış bulunuyoruz. Zira bu büyük işçi direniş karşısında kayıtsız ve sorumsuzca davranan bürokratlar, bu tutumlarıyla muhatap olmaktan da çıkmış durumdalar.

Greif işçilerinin ve direnişin asıl muhatapları DİSK'in tabanıdır. DİSK'i yaratan sınıf iradesidir. Bu nedenle Greif işçilerinin sendika bürokratlarını mahkum eden ve onların gerçek konumlarını ortaya koyan açıklaması DİSK'in örgütlü olduğu her alana en etkili bir şekilde taşınmalıdır. Bu konuda başta sınıf devrimcileri olmak üzere tüm devrimci ve ilerici güçler seferber olmalıdır.

Kahrolsun sınıfa sopa gösteren sendika ağaları!

Kahrolsun işçi kahyaları!

Yaşasın sınıf dayanışması!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

19 Mart 2014

Çanakkale, sosyal şovenizm ve enternasyonalizm

M. Yılmaz

Birleşik Metal-İş Sendikası *facebook* adresinden Çanakkale Savaşı ile ilgili, bu savaşta çekildiği iddia edilen ve epeyce revaçta olan üzerlerindeki elbiseleri dökülen iki kişiye ait fotoğrafın altından bir mesaj yayınladı.

Mesajda şunlar söyleniyor:

“Onları saygıyla anıyoruz

99 yıl önce bugün, 18 Mart’ta, Çanakkale’de verdiği mücadele ile, bu halk tarihin akışını değiştirdi. Emperyalizme, onun silah ve teknolojik üstünlüğüne rağmen direnen, tek yürek ve tek yumruk olarak savaştan dedelerimiz, bu mücadele ile bağımsız bir devletin yolunu açtılar. Bu savaşta canlarını feda eden şehitlerimizi ve gazilerimizi rahmet ve saygı ile anıyoruz.”

Bu tutumu, şovenizmin bir türevi olan sosyal şovenizmin bir örneği sayarak bazı hatırlatmalarda bulunmak istiyoruz.

Resmin bütününe bakmak!

Savaşlar söz konusu olduğunda ayrıntılara, resmin küçük bir parçasına değil bütününe bakmak gerekir. Eğer ayrıntılara odaklanarak, ayrıntıları gösteren resimler üzerinden yargılar oluşturmaya kalkarsanız fena halde yanılır, yanlış yollara saparsınız. Bu resim de büyük resmi görmemize engel olmak için kullanılıyor.

Zaten egemenler tarih boyunca kendi suçlarına emekçileri ortak etmek için hep küçük resimleri gözlerine sokmuştur. Bunu yapabildikleri ölçüde de milyonları kendi gerici çıkarları uğruna seferber edebilmişlerdir.

Hatırlatalım, Çanakkale Savaşı, Cumhuriyet’in kuruluşu sırasında yapılan kurtuluş savaşının değil, daha genel bir savaşın, 1. emperyalist paylaşım savaşının bir parçasıydı.

Dönemin yöneticileri, ülkeyi Alman ve İngiliz emperyalizminin liderliğini yaptığı iki kamp arasındaki haksız bir paylaşım savaşına sokmuştu. Böylelikle de bu haksız ve gerici savaşın bir parçası haline getirmişlerdi. Çanakkale Savaşı da bu savaş içerisinde İngiliz emperyalistlerinin bir hareketinin sonucuydu. Amaç stratejik önemi büyük Boğazları tutmak, böylelikle de ortağı olan Çarlığa yardım götürmekti. Öte yandan ise karşılarında sadece Osmanlı devleti yoktu aynı zamanda Alman emperyalizmi askeri güçleriyle mevzilenmişti.

Yine unutulmasın ki, böyle savaşlarda saldırı savaşı ile savunma savaşı arasında ayrımlar silinir. Emekçi halkı savaşa seferber etmek için bu özellikle de yapılır. Bunun için modern tarihin hemen tüm savaşları, tüm taraflar için “yurt savunması” adı altında yürütülür, böyle sunulur.

Kuşkusuz hemen her savaşta olduğu gibi ülkenin emekçi halkının büyük fedakarlıklarıyla bu savaş kazanıldı. Ama ne oldu, emperyalist savaş sürdü ve yüzbinlerce emekçi insan bu savaşta kırıldı. En sonunda da İngiliz savaş gemileri Çanakkale’yi geçip İstanbul’u işgal ettiler. Yani bu yönüyle savaş tarihin akışını değiştirmede, aksine onu sadece bir dönem için

geciktirdi.

Bu savaş on binlerce canın yok edilmesinin ardından da devam etti ve daha yüzbinlerce insanın yok edilmesinin ardından 1918’de sona erdi. İşte ülkeyi bu emperyalist savaşın parçası yaparak emekçi halkın büyük bedeller ödemesine yol açan dönemin egemen sınıfı ve yöneticileri de ya tam bir teslimiyet gösterdiler ya da ülke dışına kaçtılar. İşte bu savaşın bir parçası olduğu haksız paylaşım savaşının sona ermesinden sonra emperyalistler Anadolu’yu işgale kalkınca Cumhuriyet’in kuruluşuyla sonuçlanacak bir “ulusal savaş” da ortaya çıkmış oldu. İşte bunun için Çanakkale Savaşı ile 1919’dan sonra başlayacak olan savaş arasında bir organik bağ kurulamaz.

Dolayısıyla bu savaşı anarken, onun haksız bir savaşın parçası olduğunu ve bu savaşa yol açan dönemin ülke yönetenlerinin sorumluluklarını anmamak olmaz. Oysa o ülke yönetenleri, emperyalizmin eteğinde sefil çıkarlar uğruna, ülkesi için fedakarlık yapmaktan çekinmeyen emekçi halkın emeğini ve canını heba etmiş, Sarıkamış yollarında 90 bininin ölümüne yol açmıştır. İşte bu gerçeği unutursak, ülke yönetenleri tarafından emperyalizme karşı savaş diyerek daha pek çok gerici savaşın içerisine çekilmemiz zor olmaz. Ayrıca o savaşlarda can veren emekçi insanımıza da büyük yazık etmiş oluruz.

Bugün de kurban olmamak için...

Belirtelim ki bunları öyle tarihsel bir hatırlatma için değil, günümüzün dünyasının güncel bir politik sorununa değinmek için söylüyoruz. Çünkü bugünün dünyası da genel hatlarıyla bakıldığında, 1914’ün dünyasından pek farklı değil. Ağır bir kriz, keskin bir emperyalist bloklaşma, militarizm ve savaş tehdidi ile şurada burada patlak veren yerel ve bölgesel savaşlar... Türkiye’nin egemen sınıfı ve onların yöneticileri dahi bu sahnede 1914’teki gibi davranıyorlar. Tıpkı dönemin yönetici kadroları gibi emperyalizmin eteğinde “Büyük Osmanlı hayalleri” kuruyorlar.

İşte bu tabloda DISK’e bağlı bir sendikaya tutup

Çanakkale üzerine şehitlik edebiyatı yapması da bize “anayurt savunması” adı altında işçi sınıfına ihanet edenleri hatırlatıyor. Bunun için önemsiyor ve üzerinde durma gereği duyuyoruz. Öyle ya yarın dünyadaki gelişmelerin yeni bir emperyalist savaşı doğurması halinde, bugünkü AKP hükümeti değil de onun yerine gelecek başka bir burjuva hükümeti de bu savaşa katılmaktan çekinmeyecektir.

Yine bir hatırlatma yapalım, 1914’te “anavatan savunması” adı altında, kendi burjuvalarının savaşına destek veren sözde işçi önderleri, kaybedilen devrimler başta olmak üzere işçi sınıfına büyük bedeller ödettiler. Oysa dönemde başka bir yol seçip emperyalist savaş cephesine sürülmek yerine Çarlığa karşı devrimi derinleştirmeyi seçen Bolşevikler, tarihin akışını değiştirdiler.

Komünarlar’ı hatırlamak...

Son bir nokta olarak belirtelim ki, Çanakkale Savaşı’nın yıldönümü olan 18 Mart gününün aynı zamanda göğü fethetme gözüpekliğiyle tarihin ilk işçi iktidarını kuran ve bunun bedeli olarak hayatlarını kaybeden onbinlerce işçinin kanlarıyla yazdıkları o şanlı tarihin ilk günü olduğunu anımsatalım. Ama işte “devrimcilik” iddiasında olan ve “enternasyonalizm”den de zaman zaman dem vuran bu aynı sendika yöneticileri, Çanakkale’den bir kahramanlık destanı yazarken Paris Komünarları’nı hatırlamıyor bile.

Kuşkusuz bu tutum, onların sosyal-demokrat siyasal kimlikleriyle uyumludur. Ama umut her zaman var. Öyle ki fabrika işgal eylemini sürdüren Greif işçileri, aynı gün çıkardıkları bültenden Paris Komün’ünü selamladılar. Bu işçi sınıfının evrensel değerlerinin ve devrimci geleneğinin işçi sınıfı saflarında, bizzat yeni bir dönemi temsil eden Greif’in elinde yaşatıldığını gösteriyor. Yani Greif bu alanda da mevcut sendikal anlayışa karşı işçi sınıfının gerçek devrimci değerlerini temsil ediyor. Burjuvazinin şovenizm ve sosyal-şovenizme bayrağına karşı işçi sınıfının enternasyonalizm bayrağını yükseltiyor.

Suriye krizi 4. yılında...

Yıkıcı savaş devam ediyor!

M. Dağlı

Suriye krizi, dördüncü yılına, yıkıcı savaşın eşliğinde girdi. Savaşın yarattığı yıkım ve kıyımların boyutunu kesin olarak belirlemek mümkün değil. Son açıklanan rakamlara göre ölü sayısı 140 bini, yaralı sayısı ise yüzbinleri bulmuştur.

15 Mart 2011’de Suriye’de başlayan olaylar, dördüncü yılına girdi. Demokratik, sosyal, siyasal taleplerin yükseltildiği eylemler, kısa sürede askerileştirilip hedefinden saptırıldı. Baas yönetiminin, ilk dönemde kitle hareketini polisiye önlemlerle ezmeye çalışması, hareketin askerileştirilmesini kısmen kolaylaştırmış olsa da, esas sorun bu değildi. Zira Baas yönetiminin “defterini dürme” planı, yıllar önce emperyalist/siyonist güçler tarafından hazırlanmış; işbirlikçileri, harekete geçirmek için uygun zamanı kolluyorlardı.

Başkent Şam, ticari başkent Halep, sahil kenti Lazkiye gibi büyük kentlerde pek etkili olamayan kitle hareketi, sosyal sorunların daha belirgin olduğu küçük ve orta büyüklükteki kentlerde yankı buldu. 1970’li yılların sonundan beri iktidarı ele geçirmek için çabalayan dinci-mezhepçi Müslüman Kardeşler ve onların uzantıları, kitle hareketini istismar ederek, gerici planlarını uygulamaya başladılar.

Halk isyanları ve Suriye’nin “özgün”lüğü

Tunus, Mısır, Bahreyn, Yemen ve Libya’nın ardından kitle hareketinin başladığı Suriye’de, Baas yönetimi, fiilen bir polis devletine dönüşmüştü. Siyasal alanda muhaliflere karşı acımasız bir baskı uygulayan Baas yönetimi, buna rağmen, laik bir politika izliyordu. Ulusal baskıya maruz kalan Kürt halkı dışta tutulursa, farklı etnik/dinsel/mezhepsel aidiyetleri olan toplum kesimleri, kimliklerinden dolayı belirgin bir baskıya maruz kalmıyorlardı.

“Sosyalist” Baas partisinin kuruluş döneminden beri azınlıklar için çekim merkezi olması, Aleviler’in partide belli bir ağırlık oluşturmaları ve dönemin Sovyetler Birliği ile geliştirilen ilişkiler, bu ülkeye özgü bir durumdur. Ek olarak Golan Tepeleri’nin 1967’den beri İsrail işgali altında olması ve Baas yönetiminin hem Filistin hem Lübnan direniş hareketlerini desteklemesi... Tüm bunlar, kapitalist üretim ilişkilerinin egemen olmasına rağmen, Suriye’de “bazı özgünlükler”in devam etmesini mümkün kılmıştır. Bu arada Baas yönetimi, özellikle 2000’li yıllarla birlikte neo-liberal politikalar uygulasa da, ekmek ve bazı temel gıda maddeleri ile akaryakıt, halen devlet tarafından sübvansede ediliyor ve Suriye dış borcu olmayan ülkeler arasında yer alıyordu.

Bu “özgün” yapı hem Baas yönetimi ve lideri Beşar Esad’ın emperyalist/siyonist güçler tarafından hedef alınmasının temel nedeni hem dış saldırılara karşı ayakta durmasını sağlayan temel etmenlerden biri olmuştur.

Baas yönetimini yıkmak için pusuda bekleyen emperyalist/siyonist güçler ile bölgedeki Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi karşı-devrimci güç merkezlerinin aynı anda harekete geçmesi ve kökten dinci tetikçileri Suriye’ye yığması, kitle hareketini hedefinden saptırdı, sonra da sönmelenmesini sağladı. Zira süreç askerileştirilince, kitleler sokaklardan çekildi. Olaylar, iktidarı ele geçirmeye çalışan emperyalistler

güdümündeki tetikçi Müslüman Kardeşler ile iktidarını korumaya çalışan Baas yönetimi arasında cereyan eden bir savaşa dönüştürüldü.

Olayların bu mecraaya çekilmesi ve yıkıcı bir savaşa dönüştürülmesi, sanılanın aksine, Baas yönetimini ve Esad’ı güçlendirmeye yaradı. Eğer hareket başta olduğu gibi demokratik, sosyal, siyasal talepler ekseninde devam etseydi, kuşkusuz ki, tersi olurdu. Baas yönetimine karşı biriken öfke hareketi güçlendirir, büyük kentlere taşınmasına vesile olurdu. Bu da sol/sosyalist muhalefeti güçlendirirdi.

Oysa Ortaçağ zihniyetli Müslüman Kardeşlerle birlikte dinci çetelerin, cihatçı katillerin, 60 devletten devşirilen birer ölüm makinesi gibi hareket eden tekfircilerin olduğu yerde, Baas yönetimi, Suriye toplumunun çoğunluğu için tercih edilir bir duruma geldi. Laik Baas yönetimi, siyasal alanda baskıcı iken, kökten dinciler ise özel yaşam dahil, her alanda baskıcı, vahşi bir sistem dayatıyorlar.

Nitekim üç yıldır devam eden yıkıcı savaşa rağmen, Baas yönetiminin askeri, siyasi, diplomatik ve moral açıdan önceki döneme göre daha iyi durumda olması, halk desteğinin artmış olmasıyla da bağlantılıdır. Kuşkusuz ki, Rusya, Çin, İran, Hizbullah gibi güçlerin desteği de, Baas yönetimini güçlendirmiştir. Ama halk desteği olmasaydı, dış destek pek etkili olamazdı.

Tetikçi muhalefet ve cihatçılar

Suriye’de çok sayıda sosyalist/komünist parti var. Ancak Baas yönetimiyle uzlaşmayan sol yoğun bir baskı altındaydı. Komünist liderler, uzun yıllarını zindanlarda geçirdiler. Kitle hareketi başladığında da, yönetim sosyalist/komünist liderleri tutukladı. Zaten gücü sınırlı olan sosyalist/komünist partilerin liderlerinin tutuklanması, alanın fiilen Müslüman Kardeşler ve uzantılarına kalmasını kolaylaştırdı; birkaç ay sonra çıkarılan afla bu liderler serbest bırakılsa da, durum değişmedi.

Emperyalist/siyonist güçler ve bölgedeki işbirlikçilerinden gelen desteğe güvenen kökten dinciler, Libya senaryosunun Suriye’de uygulanacağını umuyorlardı. Hareketin askerileştirilmesi, NATO saldırısına zemin düzlemenin aracı olacaktı. Ancak bu hesap ters tepti. Nitekim bu plana güvenen AKP şefi Tayyip Erdoğan da, ilk aylarda, kısa süre sonra Şam’daki Emevi Camisi’nde, Müslüman Kardeşler’in şefleriyle namaz kılacağını vaaz ediyordu. Dinci-gerici koalisyonun şefi, sınırsız destek verdiği kökten dincilerin, emperyalist savaş aygıtı NATO tarafından iktidara taşınacağını hesap ediyordu. Tabii Suriye’ye karşı saldırıya geçen tüm gerici güç odaklarının şefleri de, benzer bir beklenti içindeydiler.

Dinci-gerici muhalefetin emperyalistlerle bölgenin karşı-devrimci güçleri elinde tetikçi konumuna düşmesi, cihatçı katilleri müttefik ilan etmesi, iç bütünlükten yoksun, siyasi bir program oluşturmaktan aciz konumda olması gibi etkenler, bu muhalefetin zaten sınırlı olan kitle desteğinin iyice erimesine yol açtı.

Cihatçılarla işbirliği yapan Suriye’deki dinci-gerici muhalefet hem emperyalistler hem bölgedeki gerici rejimlerin elinde iğrenç işler yapan bir araç olması, kendi içinde de savaşı kaçınılmaz kıldı. Zira destek veren devletler kendi aralarında sorun yaşayınca, bu, cihatçı çeteler arasında da yankısını buldu. Türkiye, Suudi Arabistan, Katar üçlüsü tarafından güdülen cihatçı çeteler, bu devletlerin arasındaki ortaklık bozulunca, birbirini boğazlamaya başladılar.

Gelinen yerde, Suriye’nin cihatçılardan arındırılması, akıl almaz boyutlara ulaşan yıkımın durdurulması ve yeniden insanın başlaması, halkın büyük çoğunluğunun da özlemi haline gelmiştir. Kuşkusuz ki, bu durum, Baas yönetiminin olduğu gibi kaldığı veya kalacağı anlamına gelmiyor. Nitekim yönetimde pek çok değişiklik oldu ve olmaya da devam edecektir.

Rojava ve çatışmaların seyri

Suriye krizinde “üçüncü yol” izlemeye çalışan PYD, inisiyatif kullanarak Rojava’da “geçici özyönetim” kurdu. Barzani çizgisine yakın partilerin, emperyalistler adına tetikçilik yapan muhalefetle işbirliği yapmasına ve cihatçı çetelerin Türkiye üzerinden Rojava’ya saldırımlarına rağmen, siyasi ve askeri alanlarda örgütlenen PYD, bölgesini savunabildi.

Halk Savunma Birlikleri (YPG) öncülüğünde cihatçı çetelerin saldırılarına karşı direnmeye devam Rojava halkı, cihatçıların bölgelerine girmelerine izin vermiyor. Cihatçı çetelerin birbirine düşmeleri ve Suriye Arap Ordusu (SAO) tarafından birçok noktada yenilgiye uğratılmaları, YPG ve Rojava halkının işini kısmen de olsa, kolaylaştırıyor. Zira cihatçı çeteler çatışmada üstünlük sağlayabilselerdi, Kürt halkına karşı çok daha azgın bir şekilde taarruza geçerlerdi.

Baas yönetiminin Rojava’da çatışmadan kaçınan bir tutum içinde olması ve bölgedeki memurların maaşlarını ödemeye devam etmesi, Kürt halkını karşısına almak istememesiyle ilgilidir. Son aylarda cihatçı çetelerin kimi saldırı teşebbüsleri olsa da, Rojava’da çatışmalar hafiflemiş görünüyor.

Süreç devam etmekle birlikte, Rojava halkının önemli kazanımları olmuştur. Bu kazanımlar, henüz güvence altına alınmasa da, somuttur. Bununla birlikte, mevcut koşullarda Rojava’da devrimden söz etmek mümkün değil.

İflas eden politikalar

Modeli AKP olan “ılımlı İslam” projesinin hayata geçirilmesi için, Baas yönetiminin yıkılması kritik bir önem taşıyordu. Zira Tunus ve Mısır’da halk isyanlarını istismar etme fırsatı bularak İhvacılar’ın (Müslüman Kardeşler) başa geçmelerinin, Suriye halkasıyla tamamlanması hedefleniyordu. Ancak emperyalist/siyonist plan Suriye’de tutmadı. Mısır ve Tunus’ta ise, İhvacı yönetimlerin ömrü kısa oldu. Zira isyan eden bu iki ülke halkları, dinci-gericiliğe tahammül edemedi. “İlimli İslam” modelinin çöpe atılmasına neden olan bu gelişmeler, Ortadoğu ve Kuzey Afrika’yı Amerikancı dinci-gericiliğin egemenliğine alma hesaplarını bozdu.

Baas yönetimini yıkmak için histerik bir şekilde çalışan Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan rejimlerinin bölgesel politikaları iflas etti. Nitekim Katar emiri sahanın gerisine çekilirken, cihatçıları yöneten Suudi istihbaratının şefi de kızığa çekildi. AKP iktidarı ise, Haziran Direnişi, iflas eden bölgesel politika, yolsuzluk ve rüşvet skandalı içinde çırpınıyor.

Bölge politikaları iflas eden bu üç karşı-devrim merkezinin bütünlüğü de bozuldu. AKP iktidarı Mısır’da Suudi Arabistan’la farklı düşerken, Katar ise, diğer Körfez şeyhleriyle, çözümü kolay görünmeyen bir kapışmaya tutuştu. AKP şefleri dahil, Suriye ile arayı bulmak isteyenler, son aylarda Tahran’ın yolunu tutmaya başladılar. Bu arada bu Amerikancı devletler, finanse ettikleri, silahlandırdıkları, eğittikleri ve Suriye’de savaşa sürdükleri tetikçilerini, “terörist örgüt” ilan etmek zorunda kaldılar.

Suriye ile bağlantılı jeopolitik rekabet

Suriye’nin Ortadoğu’da hem askeri hem siyasi açıdan stratejik bir önemi var. Bu da bölge üzerinde hegemonyasını sağlamlaştırmaya çalışan ABD emperyalizmi ile batılı müttefiklerinin, Suriye’ye “özel

ilgi” göstermelerine vesile oluyor. Bu arada ırkçı-siyonist İsrail rejimini rahatlatmak için de, Şam’da Amerikancı bir yönetimin kurulması, batılılar tarafından önemsenen bir meseledir

Bilindiği üzere batılılarla aşık atmaya başlayan Rusya için de, Suriye’nin özel bir önemi var. Sovyetler Birliği döneminde başlayan yakın işbirliğini devam ettiren Putin yönetimi, batılı emperyalistlerin Suriye’ye saldırı için, BM’yi kullanmalarına izin vermedi. Uluslararası anlaşmalara uygun davranmanın da verdiği güçle hareket eden Rusya, ABD ile işbirlikçilerinin Ortadoğu’da istedikleri gibi at oynatma döneminin geride kaldığını dünyaya gösterdi.

Elbette Putin yönetiminin önceliği kendi çıkarlarını korumaktır. Ama verili koşullarda bu tutum, Suriye’yi NATO saldırısından korumayı da sağladı. Suriye halkı ve yönetiminin ABD ve işbirlikçilerinin planını bozguna uğratması, Rusya’nın işini kolaylaştırdığı gibi, Rusya’nın kararlı bir çizgi izlemesi de, en azından şimdilik Suriye’yi NATO saldırısından korudu. Geline yerde Suriye’nin de dahil olduğu Rusya-Çin-İran odağı, bölgede avantajlı konuma gelmiştir. Bu arada batılı emperyalistlerin Ukrayna’yı karıştırmalarında, Suriye’de hezime uğramış olmalarının da payı var.

Öte yandan ABD ile batılı müttefiklerinin -İsrail’in tüm savaş çığırıklılığına rağmen-, nükleer programla ilgili İran’la görüşmelere başlamaları, Suriye’deki olayların seyriyle de doğrudan bağlantılıdır. Zira Suriye, Lübnan ve Filistin direnişi yenilgiye uğratılabilseydi, sıranın İran’a gelmesi kaçınılmaz olacaktı. Oysa son aylarda AB şefleri de Tahran’ı sık ziyaret edenler kervanına katılmış bulunuyorlar.

Savaşın bedelini halk ödedi

Suriye krizi, dördüncü yılına, yıkıcı savaşın eşliğinde girdi. Savaşın yarattığı yıkım ve kıyımların boyutunu kesin olarak belirlemek mümkün değil. Son açıklanan rakamlara göre ölü sayısı 140 bini, yaralı sayısı yüzbinleri, mülteci sayısı ise, milyonları bulmuştur. Mültecilerin çoğunluğu, ülke içindedir. Savaş bölgelerinden “güvenli” bölgelere göç eden milyonlarca kişi var. Lübnan, Ürdün ve Türkiye’ye sığınan mültecilerin sayısının da iki milyonu aştığı belirtiliyor.

Cihatçıların denetiminde olan ya da bir dönem denetimlerinde kalan bölgeler, adeta enkaza dönmüştür. Sanayinin merkezi olan Halep’teki fabrikaların bir kısmı ise sökülerek Türkiye’ye taşındı. Türk sermaye devletinin desteğiyle Suriye’nin toplumsal servetini yağmalayan cihatçılar, Türkiye’ye taşıdıkları makine ve araçları, “hurda” olarak sattılar.

Bu arada Suriye’de altyapı da büyük bir zarar gördü. Şiddetli yağışlar, depremler ve savaşın etkileriyle

bir edildi. Yıkıcı savaşın ağır bedelini ödeyen Suriye halkı, kısa sürede böyle bir duruma düşeceğini hayal bile edemezdi.

Bu dramatik durumu hem Baas yönetimi hem muhalefet tarafı kabul ediyor. Ancak taraflar birbirini sorumlu tutarak, bu tablonun oluşmasında oynadıkları rolü inkar ediyorlar. Burjuvazinin farklı kesimleri arasında cereyan eden bir savaşta yaratılan yıkımda, tüm tarafların payı olur. Suriye’de yaşanan ve devam eden sürece bakıldığında, emperyalist/siyonist güçler, bölgedeki Amerikancı devletler ve bunlarla işbirliği yapan tetikçi muhalefetin bu ülkenin harap edilmesinde belirgin bir rollerinin olduğu görülür. ABD, işbirlikçileri ve suç ortaklarının Suriye’ye karşı yürüttükleri savaş olmasaydı, kuşkusuz ki, yıkımın boyutları bu şekilde dramatik bir noktaya varmazdı.

Kitle hareketi ve devrimci önderlik

Suriye’de emekçilerin baskıya, sömürüye, işsizliğe ve diğer neoliberal saldırılara karşı harekete geçmeleri meşru, haklı ve ilerici bir nitelik taşıyordu. Ancak devrimci önderlikten yoksun olan hareket, gerici güç odaklarının istismarına da açıktı. İlk haftalarda Baas yönetiminin polis terörüyle hareketi bastırmaya çalışması, dinci-gerici güçlerin işini kolaylaştırdı. Buna karşın bilinç ve örgütlenme deneyimi az ve en önemlisi devrimci önderlikten yoksun olan bir hareket, yazık ki, hedeflerinden saptırılıp, gerici planların dolgu malzemesi yapılabiliyor.

Suriye’deki süreç, bu yönüyle trajiktir. Zira hareket kısa sürede hedefinden saptırılmakla kalmadı, emperyalist/siyonist güçlerle işbirliği yaparak iktidarı ele geçirmeye çalışan, Baas yönetiminden daha gerici, daha ilkel, daha acımasız olan güçlerin kullandığı bir araca dönüştü. Harekete katılanların bir kısmı durumun farkına vararak sokaklardan çekildi. Ama iş işten geçmişti bu arada.

Hem Baas yönetimine hem kökten dincilere hem onların arkasındaki emperyalist güçlerin müdahalesine karşı çıkan sol/sosyalist muhalefet ise, yazık ki, ilk süreçte hareketi kucaklayamadı, sonrasında ise, zaten somut olarak ortada kitle hareketi diye bir şey kalmadı.

Ağır bedeller ödeyen Suriye halkının farklı kesimleri, her şeye rağmen bu süreçte politize oldu. Ancak toplumsal ilerleme ve ilerici devrimci hareketin dayanağı olan işçi sınıfı ve emekçilerin soluklanmaya ve yeniden toparlanmaya ihtiyaçları da var. Bundan sonraki hareketin sınıf eksenli ve ilerici-devrimci önderlik etrafında kenetlenerek gelişeceğini öngörmek mümkün ve ancak o durumda, ülkede yaşanan çok yönlü yıkımın izleri silinmeye başlayabilir.

Batılı emperyalistlerde “Kırım hezeyanı”

Kırım’da yapılan referandumda, Rusya’ya katılma yönünde oy kullananların oranı %96’yı aştı. Rusya parlamentosu, Kırım’ın “anayurda” katılma isteğini hemen onayladı. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin’de, Kırım’ın Rusya’ya katılma kararını onayladı.

Bu gelişme, Kırım ve Ukrayna’nın doğu ve güneyindeki kentlerde, kitlesel kutlamalara vesile oldu. Farklı kentlerde sokaklara çıkan on binlerce kişi, Rusya’nın anayurt olduğunu ve Kırım’ın katılımının tarihsel önemde bir gelişme olduğunu belirttiler.

Ukrayna’nın doğu ve güney kentlerinde yaşayan halkların eğilimi de, Kırım’ın izinden gitmek. Zira son günlerde o kentlerde Kiev’deki batı kuklası yönetime karşı kitlesel eylemler yapılıyor. Görüldüğü kadarıyla Putin yönetimi, en azından şimdilik bu kentlerin Rusya’ya katılımından yana değil. Zira bu, ABD ile müttefikleriyle yaşanan gerilimi daha da sertleştirir. Buna karşın Kiev’deki kukla hükümetin gerilimi arttırması ve yeni Naziler’in bu kentlerde giriştikleri provokasyonların yayılması durumunda, Putin yönetiminin kararı değişebilir.

Rusya’dan geri adım yok

Kırım’ın Rusya’ya katılmasıyla ilgili basın toplantısı düzenleyen Putin, ABD ile AB’den yükselen kınayıcı açıklamalara yanıt verdi. Batılılar’ın uluslararası yasa ve kuralları ayaklar altına aldığı belirten Putin, hal böyleyken Rusya’yı suçlanmalarının anlamsız olduğunu belirtti. Kırım’daki referandumun yasal ve meşru olduğunu savunan Putin, bu konuda geri adım atmaya niyetli olmadıklarını ortaya koydu.

Washington, Londra, Paris, Brüksel gibi merkezlerden yapılan tehditkar açıklamalar ve Rusya’ya yaptırım uygulama kararı, Rusya’yı rahatsız etse de, bu geri adım atılması anlamına gelmiyor.

Moskova’dan batılı güçlere verilen mesajlar net: “Rusya’yı kuşatma planından vazgeçin. Biz çıkarlarımızı her koşulda savunacağız. Çatışma, gerilim istemiyoruz. Ama artık dünyada istediğiniz gibi at oynatamazsınız. Adımlarınızı atarken, bizim çıkarlarımızı da hesaba katmalısınız. O durumda ortak çalışmaya devam edebiliriz”

ABD tehditlere devam

Batılı emperyalistlerin Ukrayna’yı ele geçirme hamlesini Rusya’nın verdiği karşılık, en çok Barack Obama yönetimini rahatsız etmiş benziyor. Üslubunu sertleştiren Obama, tehdit üstüne tehdit savuruyor. Yasa kural tanımaz ABD emperyalizminin başı Obama, ortada Afganistan, Irak, Libya işgalleri varken,

utanmadan uluslararası hukuktan söz etmeye başladı.

Kırım’daki referandumu gayr-ı meşru ve uluslararası hukuka aykırı ilan eden Obama, Putin’i geri adım atmaya da çağırıyor. Ancak bu çağrılar beklenen karşılığı yaratamadığı için, önümüzdeki günlerde Avrupalı kuyrukçularını toplamaya hazırlanan Obama, Rusya’ya karşı daha sert önlemlerin alınmasını isteyecek.

AB şefleri aynı telden çalıyorlar

ABD’nin kuyruğundan ayrılamayan AB emperyalistleri de, Rusya’yı hedef alan açıklamalar yapıyorlar. Afganistan, Irak, Libya işgallerinde ABD ile suç ortaklığı yapan AB devletleri, şimdi uluslararası hukuktan söz ediyorlar.

Rusya’ya yaptırım uygulayalım, G8’den tamamen uzaklaştıralım, anlaşmaları askıya alalım, Ukrayna’yı biran önce NATO üyesi yapalım, Putin Kırım’ı işgal etmekten vazgeçmelidir, türünden açıklamalar yapan AB şefleri, gerçekte, kendilerine de zarar verecek olan ekonomik yaptırımı bile göze almaktan acizler. Ancak hegemonya çatışması olunca, ABD emperyalizminin arkasında hemen saf tutular.

Savaş aygıtı NATO’nun şefi de kervana katıldı

ABD’nin başkenti Washington’da bulunan “düşünce” kuruluşu Brookings Enstitüsü’nde, Kırım’la ilgili bir açıklama yapan NATO şefi Anders Fogh Rasmussen de, Obama ve diğerleri gibi saldırgan bir üslup kullandı.

“Rusya’nın Ukrayna’daki askeri saldırganlığı, uluslararası yükümlülüklerin apaçık ihlali ve Ukrayna’nın toprak bütünlüğü ve bağımsızlığına saldırdır. Silah tehdidi altında sözde bir referandum ile Kırım’ın ilhakı, hukuka ve yasalara aykırıdır. Bu, Avrupa-Atlantik toplumu, NATO ve tüm, özgür ve barış içindeki bir

Avrupa’ya taahhüdü bulunan diğerleri için bir uyarı işaretidir” şeklinde konuşan NATO’nun şefi, Kırım’ın Rusya’ya katılmasını, adeta bir felaket gibi sundu.

Tam bir arsız gibi konuşan Rasmussen, Afganistan, Irak ve Libya’nın yıkılıp yıkılmalarından ve bu ülkelerde toplam milyonlarca kişinin öldürülmesinden, bizzat NATO’nun sorumlu olduğu gerçeğini örtmeye çalıştı.

Görünen o ki, ABD ile onun güdümündeki AB emperyalistleri, Kırım merkezli gerilimi daha da tırmandırarak, olası bir askeri çatışma için de zemin hazırlıyorlar.

Suriye’de ve Ukrayna’da savaş tamtamları çalanlar. Halkların geleceğini de tehdit ediyorlar. Bu durumda anti-emperyalist mücadelenin önemini birkez daha öne çıkartmak gerekiyor.

Ücretsiz PDF Krap Arşivi - <https://rantey.org>

Filistin halkı kuşatmaya karşı direniyor

ABD güdümündeki Filistin-İsrail görüşmelerinin fiyaskoyla sonuçlandığı, kısa süre önce ilan edilmişti. Fiyaskoyu ilan eden Filistin Yönetimi lideri Mahmud Abbas, kendilerine dayatılan koşullarda görüşmelere devam etmeyeceklerini, zira İsrail’in anlaşmayı baltaladığı, ABD’nin ise çözüm üretmekte aciz kaldığını belirtmişti.

Fiyaskonun bizzat Abbas tarafından ilan edilmesi dikkat çekici, çünkü Abbas, “ABD barışı” safsatasına umut bağlayanların başını çekiyor.

Bu aşamadan sonra ABD ile AB emperyalistleri, Abbas ve Filistin Yönetimi üzerindeki baskıyı arttırdılar. Emperyalistler, görüşmelerin uzatılmasına onay vermesi ve siyonist İsrail’le yeniden masaya oturması için, Abbas’a kaba dayatmalarda bulunuyorlar.

ABD-İngiltere-Fransa üçlüsünün, Filistin yönetimi üzerindeki diplomatik baskıları pervasızca devam ederken, işgalci İsrail ordusu ise, Gazze’yi bombalamaya başladı. Bombardımanlar sonucu altı Filistinli genci katleden siyonist rejimin parlamentosu (Knesset), yıllardan beri kuşatma altında bulunan Gazze’nin yeniden işgalini tartışmaya açtı.

Gazze’yi bombalayarak, 2012’de imzalanan ateşkes anlaşmasını ayaklar altına alan İsrail’e, Filistinli direnişçiler füzelerle karşılık verdiler. Gazze sınırına yakın bölgelerdeki İsrail yerleşimlerine 50’yi aşkın füze atan Filistinli direnişçiler, siyonist rejimin saldırılara devam etmesi durumunda, füze saldırılarının da devam edeceğini ilan ettiler.

Üç gün süren olayların ardından, Mısır’ın arabuluculuğu ile anlaşma sağlandığı bildirildi. Anlaşmayı doğrulayan Filistinli direnişçiler, İsrail ihlal etmediği sürece, anlaşmaya uyacaklarını açıkladılar.

Anlaşma sağlanmış olsa da, bunun geçici olacağı ve ırkçı-siyonist İsrail rejiminin yeniden saldırıya geçeceği, farklı kaynaklar tarafından dile getiriliyor. Zira İsrail Dışişleri Bakanı gibi ırkçı-faşistler, Gazze’nin yeniden işgal edilmesi gerektiğini açıkça dile getirmeye başladılar.

Bu arada İsrail bombardımanı devam ederken, Tel Aviv’i ziyaret eden İngiltere Başbakanı David Cameron, birkez daha İsrail’in arkasında olduğunu ilan etti. Aynı günlerde ABD, BM ve Fransa tarafından yapılan açıklamalarda da, ırkçı-siyonist rejim fütursuzca savunuldu. Bilindiği üzere İsrail’in pervasızlığının temel nedenlerinden biri, emperyalist güçlerin sunduğu bu sınırsız destektir.

Emperyalist/siyonist kuşatmaya ve olası Gazze işgaline karşı direnmeye hazır olduklarını ilan eden Filistinli direnişçiler, siyonist işgale ve katliamlara karşı direnişin meşru bir hak olduğunu ve kendilerinin her olasılığa karşı hazırlıklı olduklarını beyan ettiler.

Filistin işgalinin Suriye ve Ukrayna’daki olayların gölgesinde kalmasını fırsat sayan İsrail’in, emperyalist güçlerden aldığı desteğe de dayanarak, saldırılara devam etme ihtimali yüksektir. Buna karşın Filistin halkı ve direnişçi örgütler de, emperyalist/siyonist kuşatmaya karşı direnmeye kararlı olduklarını, yeniden gösterdiler.

Gezi'den Greif'e Greif'ten 1 Mayıs'a...

**“Yeni bir dünya, yeni bir kültür için
işçilerin birliği etkinliğinde buluşalım!”**

Manisa'da Gezi'nin ruhuyla donanmış, Greif'le tecrübe kazanmış 1 Mayıs'la güçlenecek olan bir mevzi var. Manisa'da artık İşçi Kültür Sanat Derneği var.

Manisa İşçi Kültür Sanat Derneği açılıyor! İşçi sınıfı mücadelesinin yeni bir mevziisi olacak Manisa İKSD 13 Nisan Pazar günü gerçekleşecek etkinlikle açılışını ilan edecek.

İşçi toplantıları, kahve toplantıları, seminer ve eğitim çalışmalarıyla güçlü bir ön hazırlıkla başlayan süreç İKSD genel yönetim toplantısının gerçekleşmesiyle, açılış etkinliğini karar altına almış bulunmaktadır. 13 Nisan Pazar günü Şehir Tiyatrosu Salonu'nda saat 17:00'de gerçekleşecek olan etkinliği hazırlık çalışmalarının ve içeriğinin planlandığı ve tartışılıp karar altına alındığı toplantıda çıkan sonuçları madde madde sıralıyoruz.

Gezi direnişinin ruhuyla yeni Greif'ler için ileri

Gerçekleşecek olan etkinlik herşeyden önce Gezi direnişinde kaybettiğimiz şehitlerimizin yaşatılacağı bir etkinlik olacaktır. Görkemli Gezi direnişi, umutsuzlukların, karamsarlıkların ve korkunun artık çatırdadığı, işçi ve emekçilerin yeni bir dünya özleminin yeniden yeşerdiği bir gündür. Tam da bu noktada gerçekleştireceğimiz etkinliğimiz ile derneğimiz bu mücadelenin bir mevziisi işlevi görecektir. Gezi direnişinin korkuları yıkan özgürlük çılgınlıklarıyla Greif işgalcilerinin yeni bir dünyadan anlaşılması gerekenin ne olduğunu öğreten işgali ve bu işgalde açığa çıkan işçi demokrasisi, etkinliğimizin temel eksenı olacaktır.

Gezi direnişinin açığa çıkardığı muazzam direniş ruhu ve Greif işçilerinin her türlü ihanet, işbirliği ve baskı karşısındaki sınıf iradesini ve mücadele kararlılığını derneğimizin sloganı olan “Yeni bir dünya, yeni bir kültür için ileri” şiarının karşılık bulacağı yol

gösterici bir pratik olarak görmektedir. Tam da bu yüzden gerçekleştireceğimiz açılış etkinliğimizin üst şiarını “Gezi’den Greif’e, Greif’ten 1 Mayıs’a” olarak belirledik.

Etkinliğimiz 1 Mayıs çağrısıdır

“Bu daha başlangıç” diyen Gezi direnişçileri ile Greif işçilerinin belirttiği bu başlangıç işçi sınıfının birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs’a taşımak, biz sınıf devrimcilerinin en öncelikli görev ve sorumluluğu olacaktır. İşte bu yüzden Gezi’nin ruhuyla bezenen Greif’le güçlenen mücadelemizin hesaplama günü 1 Mayıs olmalıdır. 1 Mayıs, Gezi’nin rüzgârının fırtınaya döndüğü, yeni Greifler’in büyüdüğü bir gün olmalıdır. 1 Mayıs, sermayenin ve sermayeye uşaklıkta sınır tanımayanların diz çokertildiği, bozguna uğratıldığı bir gün olmalıdır. İşte tam da da bu yüzden işçi sınıfı mücadelesinin Manisa mevziisi olma iddiası taşıyan derneğimizin açılış etkinliği aynı zamanda 1 Mayıs hazırlık etkinliğidir.

**“Yeni bir dünya, yeni bir kültür için”
mücadeleyi yükseltmenin kürsüsüdür**

Yeni bir dünyaya olan özlemin her geçen gün belirginleştiği, dünyanın her yerinde işçi ve emekçilerin nasıl bir dünya istediklerine dair sloganların gürleştigi bugün, işçi ve emekçilere “başka bir dünyanın mümkün” olduğunu anlatmak en önemli sorumluluklarımızdan biridir.

Dünyanın her yerinde baş gösteren çatışmalar en net haliyle kapitalizmin krizinin yansımalarıdır. Fakat eksik olan gerçek söz PDF Kitap Arşivi <http://www.pdfkitap.org>

gerçeğinin henüz kitleler tarafından benimsenmiş olmamasıdır. Ama her şeyi ile kapitalizmin can damarlarını hedef alan bu görkemli direnişler açığa çıkan gelecek özemlerinin en açık halidir. Mücadeleye tarihsel olarak önderlik yapması gereken sınıf devrimcileri, yeni dünyanın adının sosyalizm olduğunu daha fazla haykırması gerektiği açıktır.

Aynı zamanda kapitalizmin onlarca yıllık varlığıyla kirlenen ve yozlaşan insanlığın, gerçek insanlığı bulması yeni bir kültür yaratmasıyla doğru orantılıdır. Gezi direnişi ve dünyanın her yerinde baş gösteren muazzam kitle hareketleri yeni dünyanın kültürünü de beraber yaratmaktadır. Paylaşımın, dayanışmanın, en doğrudan demokrasinin örnekleri bu direnişlerde ve somut olarak ise Greif de kendini göstermiştir. Bundan yüzlerce yıl önce sermayedarların rüyalarına giren ve en korkulu rüyaları olan “hayalet” artık sadece Avrupa’da değil bütün dünyada dolanmaktadır.

**Etkinliğimiz direnişçi işçilerin kürsüsü olacak,
İşçilerin birliğinin kuvvetini yansıtacaktır!**

En nihayetinde işçi sınıfı tarihsel rolünü oynayacaktır. TEKEl'den Greif'e yakın dönem içerisinde açığa çıkan işçi direnişleri yürünmesi gereken yolun işçi sınıfının yolu olduğunu bir kez daha göstermektedir. Bu deneyimleri paylaşmak, gerçekleşen mücadelelerin ortaya çıkardığı dersleri özümsemek ve işçi sınıfının birliğini büyütmek için herkesten önce etkinliğimizin kürsüsü başta Greif işçileri olmak üzere bütün direnişçi işçilerin kürsüsü haline getirilecektir.

Manisa İşçi Kültür Sanat Derneği açılış etkinliği bu temelde gerçekleşecektir. Etkinliğimiz kendi cephemizden mücadelenin Manisa safhasında biriktirme işlevi görecektir. Güçlü bir açılış etkinliği ile 1 Mayıs'a yürüyecek olan derneğimiz Manisa proletaryasının mevziisi olacaktır.

Derneğimizin açılış etkinliği, dostun ve düşmanın gözü önünde sermayeye ve hizmetkârlarına karşı açılmış bir savaş ilanı olacaktır.

Derneğimizin açılış etkinliği, işçi sınıfının, grevlerin, direnişlerin ve işgallerin kürsüsü olacaktır.

Derneğimizin açılış etkinliği, soyguna, ranta, açlığa ve sefalete karşı işçilerin ve emekçilerin birlik çağrısı olacaktır.

Derneğimizin açılış etkinliği, yeni dünyanın tohumlarının savrulmasına yardım eden rüzgâr olacaktır.

Bu iddia ve programla yola çıkan sınıf devrimcileri olarak bir kez daha ilan ediyoruz ki, artık Manisa'da Gezi'nin ruhuyla donanmış, Greif'le tecrübe kazanmış 1 Mayıs'la güçlenecek olan bir mevzi var. Manisa'da artık İşçi Kültür Sanat Derneği var.

İKSD Yönetim Kurulu

19 Mart 2014

Çocuklar alacak dünyayı ellerimizden!*

“Dünyayı verelim çocuklara, hiç değilse bir günlüğüne, allı pullu bir balon gibi verelim oynasınlar. Oynasınlar türküler söyleyerek yıldızların arasında. dünyayı çocuklara verelim. kocaman bir elma gibi verelim, sıcacık bir ekmek somunu gibi hiç değilse bir günlüğüne doysunlar.”

Bir günlüğüne doyar mı çocuklar gülmeye, sevmeye, yemeğe? Savaşların, kıtlıkların, kıyımların ortasında, yüzlerinde tarifi olmayan acıların çizgileriyle gülebilirler mi gerçekten bir günlüğüne de olsa? Simsiyah bir gökyüzünü bir uçtan bir uca, özgürlüğün soluksuz maviliğiyle delen bir uçurtmanın kanadına takılıp yarabilirler mi karanlığın ölüm saçan dehşetini? Yoksa bir oyunun masumiyetine dalıp sessiz-sedasız göçüverirler mi? Biz onlara sıcacık bir somun gibi dünyayı versek, ekmek almaya giderken ölürleri mi? Ya da allı pullu balonlar versek, yaklaşınca kan kokan metallere ellerini değerkler mi?

O halde dünyayı verelim çocuklara. Ama yalnızca bir günlüğüne değil. Ekmeğin hep sıcacık olduğu, balonların da patlayınca öldürmediği bir dünyayı... Farisler'in, Uğurlar'ın, Berkinler'in ölmediği, doyasıya yaşayıp sevebildiği ve daha ağlamayı öğrenmeden gülebildiği bir dünyayı...

Erken büyüyor çocuklarımız... Ve erken ölüyorlar...

Biz böyle bir dünyanın savaşını verirken, çocuklarımız da erken büyüyor. Evlerini başlarına yıkanlara, topraklarına her gün bombalar yağdıranlara, onları anasız-babasız, evsiz, aşksız koyanlara, daha çocuk yaşta bileniyorlar. Yürekləri de tıpkı yüzleri gibi erkenden kuşanıyor öfkenin harcını. Ve en öne atılıyorlar, oyun belledikleri için değil, kansız, kirsiz, yalansız oyunlar oynayabilmek için tanklara karşı taş oluyor yürekleri.

Faris'in elinde bayraklaşıyor önce, ölüm kokan metallerin korkusunu ancak böyle yenebiliyor. Filistin'de bir bombanın ucuna takılıp gelen soğukluk Faris'in küçücük ellerine sığan yüreğinin sığacağıyla tuz-buz oluyor. Sonra binlerce 'çocuk general' izliyor Faris'in yolunu. Ne yaptığını çok iyi bilen, yaşamlarına kastedenleri masumiyet silahıyla yenen binlerce "çocuk general", "büyük" cellatların kâbusunu büyütüyor.

Ortadoğu'dan esen bir rüzgâr gibi yayılıyor tüm dünyaya çocuk çılgınlıkları. Kürdistan'da türküleliyor, devleşiyor, direnişin en önünde simgeleşiyor. Esmer yüzlü, çıplak ayaklı, yürekleri yiğit Kürt çocukları onları bağlamak isteyen tutsaklık zincirlerini hiçe sayıp kirli ve haksız savaşa başkaldırıyor. Bu yüzden çocuk yaşına bakmadan, 12 yaşına 13 kurşun reva görüyor gözü

dönmüş caniler. Bu yüzden patlıyor havan topları bir dağ "Ceylan'ının" körpe bedeninin üzerinde. Bu yüzden her ananın bağı yanık oluyor Kürdistan dağlarında, dudaklarından dökülüyor "Lori, lori..." feryatları...

Aynı ses bu yakadan da duyuluyor: "Oğul, oğul..." Bir ölümün yükünü daha taşıyor kara bulutlar, sonra adeta yas tutar gibi susuyorlar. Kalleş bir griliğin ortasında düşüyor kaldırıma bir çocuğun bedeni. Üç mevsim direniyor, adı Berkin oluyor. Türkiye'de Berkin, Yunanistan'da Alexis, Kürdistan'da Uğur, Filistin'de Faris... İsimleri değişiyor ama altı kıtada da çocuk kalıyor adları. Hiç büyümüyorlar. Ve dünyanın neresinde olursa olsun, ölümü haksız, direnişi görkemli kılıyorlar.

"Genç iken ölene ölüm zor iştir..."

İnsan doğar, büyür, yaşar ve ölür... "Doğanın kanunu"dur çünkü bu. Ancak bu diyalektik zincir, tarihin her döneminde ve her coğrafyada aynı istikrarla sürüp gitmiyor. Birileri, bir yerlerde kırıyor bu zincirin halkalarını. Kimileri daha doğarken ölüyor. Ya da bir başkaları büyümeye çalışırken... Doğanın bu "doğal" işleyişine müdahale ediliyor. Ölüm tek başına ecel olmuyor/olamıyor, ya da bilimsel bir yolla açıklanamıyor.

Daha toprağa tutunamadan kökleri, boyunları kırılıyor fidanların. Ne kadar sarılsalar da inatla köklerine, tüm güzellikleri biçen bir paletin altında eziliveriyorlar. Her ölüm erken olsa da, çocuk adı ölümle anılınca göz pınarlarında çırpınıyor sabır. Ama gözyaşı dökülemiyor bir türlü. Çünkü hınçla doluyor yürekler, çılgınlık düğüm düğüm olup tikanır boğazlara. Bir yerden patlarsa öfke, işte ancak o zaman akıtıyor zehrini damar damar... Hesap soruyor... Bu acı hiçbir teselliye kabul etmiyor.

Bir çocuğun 16 kilo kalan bedeni titretir mi zalimlerin yüreğini? Titretmez! 14 yaşa hedef alıp ateş açanların yüreği kabuk bağlamıştır çünkü. Adı aylarca umudun adı olan bir çocuk, ancak bizim "Uyan artık!" diyen yüreklerimizin gülebilen yanıydı. Artık, "Uyan Berkin" diyemesek de onun 16 kilo kalan bedeni direncin ve kavganın tutunacağı incecik ama sapasağlam bir daldır şimdi. Ve Berkin gibi çocuklar gelecek dünyaya, eğer biz tutunamazsak direncin ve kavganın dalına, Berkin gibi çocuklar ölmeye devam edecek. Irak'ta, Filistin'de, Afrika'da, Kürdistan'da, Anadolu'da ve dünyanın dört bir tarafında "devlet" derslerinde en arka sıradan ayağa kalkan çocukların seslerine kulak vermezsek sınıfta kalmaya ve "devlet" derslerinde öldürülen çocukların katline tanık olmaya devam edeceğiz.

***Nazım Hikmet, Dünyayı Verelim Çocuklara**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Z. Eylül

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/12 * 21 Mart 2014
Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: [@kizilbayraknet](https://twitter.com/kizilbayraknet)
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: ESMAT Matbaacılık
M. Nezih Özmen Mah. Yüksel Sk. No: 19
Güngören / İstanbul

30 Mart'ta seçiminiz

KIZILDERE

olsun!

Türkiye'nin politik gündemi hem ortaya çıkan yolsuzluk kayıtlarına hem de tek bir tarihe, 30 Mart yerel seçimlerine kilitlenmiş durumda.

Kaset savaşlarından diğer tüm gelişmelere, hepsinin belirleyici olacağı tarih olan 30 Mart'ı düzenin siyasal kulvarında yarışan tüm aktörler bir milat olarak ele almakta. Hazırlıklar bu tarihe göre yapılmakta.

Düzenin kendi sınırı içinde önemli olan bu tarih, sonrasındaki yeni başlangıçlara vesile olacak. Düzen güçlerinin bu seçim tarihini önemsemesi gayet anlaşılır. Başta AKP ve Erdoğan olmak üzere, ki "yola kefenimi giyip çıktım" diyen Erdoğan'ın alabildiğine teşhir olduğu şu günlerde, hepsi seçim yarışına kendisini kaptırmış durumda.

Kefenin cebi olmadığı gibi başka yalanlarıyla da kendini savunmaya çalışan Erdoğan, son virajda yeni bir kazaya uğramadan yarıştan birinci çıkmaya çalışıyor. Diğer tüm koşucular da 30 Mart bitiş çizgisini en önde geçme telaşında. Aynı zamanda 30 Mart tarihi emekçilere yaşanan bunca kötülükten kurtulma umudu olarak pazarlanmakta.

Seçim muharebesi mi, sınıf savaşımı mı?

30 Mart öyle bir tuzak ki, AKP bile rakiplerine seçim sandıklarının siper yaparak meydan okumaktadır. Böylece "demokrasi" oyununa dahil edilmek istenen, seçimin büyüyle uyutulmaya çalışılan emekçilere asıl hesaplaşma alanları unutturulmak istenmektedir. Kavga alanlarında değil sandıklarda hesaplaşalım denilmektedir.

"30 Mart sonrasının Türkiye'sinde işçi ve emekçileri bekleyen aydınlık, şeffaf, güzel günler olacak." On milyonlarca insanın inandırılmak istendiği ortak payda bu. Her şey, 30 Mart günü sandıkların açılmasıyla değişecek! Sağından soluna koro halinde söylenen masal bunun üzerine. 30 Mart tarihi işçi ve emekçilerin uyutulacağı bir tarih kesiti olarak hafızalara kazınacak.

Hangi ismi taşırsa taşırsın "düzenin bekası için" çabalayanlardan başkası beklenemez zaten. Ancak söylemleri, kendilerine biçtikleri misyon üzerinden daha tahrip edici olansa çeşitli adlarla, ortaklıklarla 30 Mart'a endekslenen reformist güçler cephesinin durumu. 30 Mart onlar içinde yeni başlangıçların vesilesi olacak.

Siz seçim projelerinizi haykırın, biz kavga şiarlarımızı!

Oysa 30 Mart'ın bu topraklarda bir seçim tarihi olmasından öte çok ayrı bir anlamı var. 30 Mart bir savaş çağrısıdır. 30 Mart Kızıldere'dir. "Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" demektir. Yaşananlara tam da bu destansı tarihin üzerinden bakmanın vaktidir.

30 Mart'ta kim devrime, kim bu düzenin içinde kırıntılarla yetinmeye çağırıyor. 30 Mart'ta neyin seçilmesi gerektiği nettir, çünkü rengi kıızıdır. Seçim tarihi bir rastlantı mı yoksa bilinçli bir tercih mi bilinmez ama seçimler her açıdan ilk defa bu kadar keskin bir ayrıma denk gelmiştir. Devrimci tarih, sandık hesapları yapılsın diye yaşanmamıştır. Devrim davası uğruna gösterilen bunca fedakarlık, adanmışlık, yiğitlik üzerinden 30 Mart'ta sandığa gömülecek olan ne AKP'dir, ne de bu düzenin bir başka savunucusu.

Kızıldere mazide hatıra değil, bir savaş çağrısıdır!

Kızıldere'nin bıraktığı miras; bu düzenin tüm kurumlarıyla, partileriyle, işleyiş yasalarıyla yıkılması için mücadele edilmesi gerektiğidir. Şimdi önümüzde duran tüm çeşitleriyle düzen yelpazesinin 30 Mart korusu seçim şarkıları söylemektedir. Ancak bu koroda tok bir ses hala aynı şeyi söylemektedir: Biz bu yola sandıktan çıkacak sonuçlar için gelmedik. Bu düzeni yıkmak için çıktık.

Varsın onlar projeler açıklayıp dursunlar. Varsın kimileri "hele bir AKP gitsin de" demeye devam etsinler. Tüm kötülüklerin bütün faturasını hırsızlık düzeninin gerici bir şebekesine yükleyerek kapitalizmi aklasınlar. AKP karşıtlığı üzerinden akıllı siyaset yapıp, on milyonları bu düzene yedeklemeye çalışsınlar.

Kendi tarihimizin gerçekleri yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor. 30 Mart'la emekçileri sandık sonuçlarına kilitlemeye çalışanlara inat, devrime kilitlenen bizler yüzümüzü devrimin sarp ve dolambaçlı yollarından çevirmeyeceğiz. Bu sömürü düzeni orta yerde dururken, evrim geçirerek düzenle bütünleşenlere 'bu düzeni önümüze kurulan sandıklardan değil, yıkarak değiştireceğiz' diyeceğiz.

Bu düzende kendilerine bir yol bulmaya çalışanlar, bu 30 Mart'ta Mahirler'in, Kızıldere'nin ismini hangi cüretle, rahatlıkla telaffuz edeceklerdir bilinmez. Ancak bizler için Kızıldere sadece mazide bir hatıra olmadığı gibi, 30 Mart'ta bir savaş çağrısı olmaya devam edecektir.